

Evrofilija

Richard Bean

V sredici
besedilo
komedije

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Gledališki trg 5
3000 Celje

Tina Kosi, upravnica
Tatjana Doma, dramaturginja
Miran Pilko, tehnični vodja

Jerneja Volfand, vodja programa in
propagande
Barbara Klemenčič, referentka za stike z
javnostjo in pospeševanje prodaje
Telefon +386 (0)3 426 42 14
Faks +386 (0)3 426 42 20

Urška Zimišek, blagajničarka
Telefon +386 (0)3 426 42 08
(Blagajna je odprta vsak delavnik
od 9.00 do 12.00 in uro pred predstavo.)

Tajništvo
Telefon +386 (0)3 426 42 02
Faks +386 (0)3 426 42 20
Centrala +386 (0)3 426 42 00
E-naslov: tajnistvo@slg-cc.si
Spletna stran: <http://www2.arnes.si/slg-cc/>

Ustanovitelj SLG Celje je
Mestna občina Celje.

Program gledališča finančno omogoča
Ministrstvo za kulturo.

SVET SLG CELJE
Miran Gracer, Drago Kastelic (predsednik),
Zdenko Podlesnik, Miroslav Terbovc, Aleš
Vrečko

ČLANI STROKOVNEGA SVETA SLG CELJE
David Čeh, Slavko Deržek, Marijana
Kolenko, Tomaž Krajnc, Rastko Krošl
(predsednik), Robert Vodušek

Evrozofija

Richard Bean

(In the Club)
Politična seksualna odrska farsa

Prva slovenska uprizoritev

PREVAJALKA Tina Mahkota
REŽISER Boris Kobal
DRAMATURGINJA Tina Kosi
SCENOGRAFINJA Mojca Kocbek Vimos
KOSTUMOGRAFINJA Barbara Podlogar
LEKTOR Arko
GLASBENI OPREMLJEVALEC Boris Kobal
ASISTENTKA KOSTUMOGRAFINJE Maja Mehle

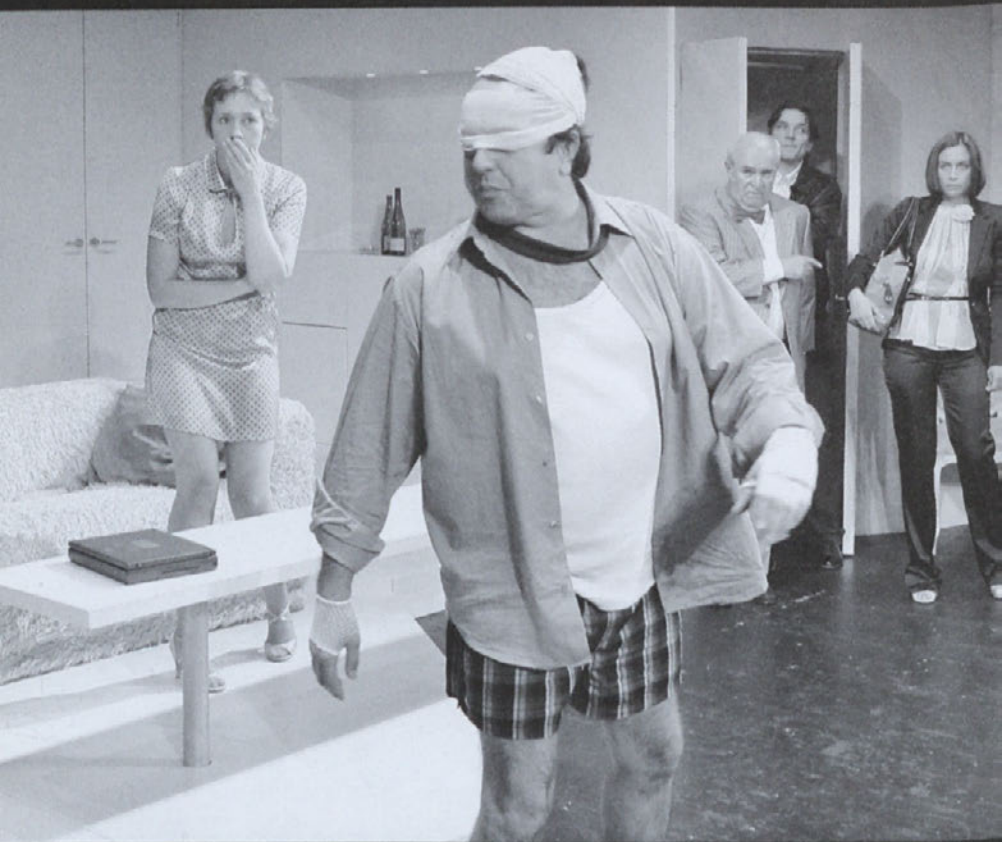
IGRALCI

PHILIP WARDROBE, POSLANEC
EVROPSKEGA PARLAMENTA Renato Jenček
ALEKSANDRIJA TOGUŠEV (SAŠA) Barbara Vidovič
FRAU FLUGELHAMMERLEIN Lučka Počkaj
MEHMET JUSUF Tarek Rashid
BÉATRICE RENARD Jagoda
EDDIE FREDERICKS Miro Podjed
ANDRÉ PICQ Rastko Krošl
NICOLE DAWS Barbara Medvešček
POLICIJSKI INŠPEKTOR Igor Sancin
ZDRAVNIK, NADŠKOP Zvone Agrež

VODJA PREDSTAVE Anže Čater · ŠEPETALKI Simona Krošl
in Jasna Prebil · TONSKI MOJSTER Drago Radakovič ·
REKVIZITER Emil Panič · LUČNI MOJSTER Vlado Lipovec
· DEŽURNI TEHNIKE Vojko Koštomaj · ŠIVILJE Zdenka
Anderlič, Dragica Gorišek, Marija Žibert, Ivica Vodovnik
· FRIZERKI Maja Zavec, Marjana Sumrak · GARDEROBERKI
Melita Trojar, Mojca Panič · ODRSKI MOJSTER Brane Pilko
· TEHNIČNI VODJA Miran Pilko · UPRAVNICI Tina Kosi

Premiera 21. septembra 2007

Krstna uprizoritev komedije z izvirnim naslovom
In the Club je bila v Hampstead Theatru
v Londonu julija 2007.

Barbara Vidovič,
Renato Jenček,
Miro Podjed,
Ravko Krolj,
Barbara Medvešek

Intervju z Richardom Beanom Pisanje za gledališče je garanje

Dvajset let ste delali v gospodarstvu, bili ste neodvisni poklicni psiholog svetovalec nevladnim organizacijam, poleg vsega tega dela pa ste se ukvarjali tudi s stand-up komedijo. Že po štirih letih pisanja so vas označili za novega »vročega« dramatika. Kako bi opisali prehod iz dela v gospodarstvu v umetniško ustvarjanje? Pisanje za gledališče je garanje: dolge ure dela in malo denarja.

Koliko iger ste napisali v svoji kratki gledališki karieri? Napisal sem mogoče deset gledaliških iger, tri radijske igre in dve ali tri televizijske igre v zadnjih osmih letih.

Od kod ideja za satirično komedijo *Evrofilija*? Moj režiser v Angliji, David Grindley, je velik ljubitelj farse in je bil mnenja, da je treba ponovno vzpostaviti farso 21. stoletja.

Po izobrazbi ste psiholog. Imate kakšne izkušnje s člani Evropskega parlamenta iz časa, ko ste delali za nevladne organizacije v Angliji? Šel sem v Bruselj, obiskal parlament in nekajkrat zaspal, se srečal z novinarji in spet zaspal in potem sem se srečal še z nekaterimi člani Evropskega parlamenta.

Ali glavni lik komedije Philip Wordrobe temelji na resnični osebi, članu Evropskega parlamenta?

Ne. Res izhaja iz tega, kako si mislim, da bi se sam obnašal, če bi bil član Evropskega parlamenta.

Menite, da ljudje, ki so podobni likom v vaši komediji, v resnici odločajo o usodi naše družbe?

Odločajo, ja, temu se ne da izogniti. V mojem rodnem mestu Hull je Evropska unija uničila dve panogi – ribolov in prašičerejo.

Ste pisali tudi scenarije? Napisal sem scenarij po svoji igri *Žetev (Harvest)*, ampak ta je za televizijo, in trenutno pišem scenarij, spet za televizijo. Velika Britanija nima močne filmske industrije, tako kot jo ima Francija, zato nastajajo filmski scenariji za televizijo. Ni mi preveč všeč tisto, kar pride iz Hollywooda. Moj najljubši film lanskega leta je nemški film *Življenje drugih*.

Kakšni so vaši trenutni projekti?

Pišem igro za Royal Court o Irski republikanski armadi v New Yorku med policijo in gasilci, glasbeno verzijo *Grofa Monte Crista*, igro o priseljevanju v Anglijo in radijsko verzijo *Tartuffa*. Prav tako skušam naučiti svojo hčerko matematiko.

Intervju z režiserjem Borisom Kobalom
Politika + seks = intriga

Režiser, pisatelj, direktor in bivši umetniški vodja Mestnega gledališča ljubljanskega Boris Kobal, se po dvaindvajsetih letih vrača v SLG Celje. V sezoni 2007/2008 bo na celjski oder postavil britansko komedijo *Evrofilija*.

Že drugič režiraš v SLG Celje. Prvič si – kot še zelo mlad režiser – režiral *Plešočega oslička*, predstavo za otroke. Kakšni so tvoji spomini na delo v SLG Celje? *Oslička* sem režiral leta 1985. Na to predstavo imam zelo lepe, krasne spomine, še posebej na čudovito atmosfero, ki smo jo imeli v ustvarjalnem procesu. Od takratnega igralskega ansambla se je precej članov že upokojilo. *Osliček* je prejel pozitivne kritike, zato sva

se s takratnim umetniškim vodjo Andrejem Hiengom dogovorila za sodelovanje v naslednji sezoni, ko naj bi režiral *Sonato strahov*. V tistem obdobju sem bil vezan na tržaško gledališče. Obenem pa sem moral služiti vojaški rok, tako da sem bil prisiljen predstavo za naslednjo sezono odpovedati. Kasneje se je pa dogajalo toliko stvari, takšnih in drugačnih, da s Celjem nisem več prišel v kontakt. Zdaj se po zelo dolgem premoru vračam v celjsko gledališče. Zdi se mi zabavno, da je režija v Celju moja prva režija, ko sem spet »na svobodi« – formalno od prvega julija.

Boš delal tudi v Trstu?

Ne, s tržaškim gledališčem že nekaj časa ne sodelujem. Nazadnje sem delal svoj tekst *Afrika*, nato pa še nekaj svojih kabaretov, ki jih sam pišem in režiram.

Večina režiserjev meni, da ni dobro režirati svojega teksta. Pravijo, da je boljše, če ga režira nekdo drug. Kakšno je tvoje mnenje, glede na to, da vedno režiraš svoje tekste?

Mislím, da se to razlikuje od teksta do teksta. Jaz *Afrike*, recimo, ne bi mogel prepustiti drugemu režiserju, saj sem jo pisal z režijo v glavi, pisal sem jo za določeno igralsko zasedbo.

Fotograf Miha Fras
(Fotografija je last
Arhiva MGL.)

V celoti je bil koncept narejen točno za to igralsko ekipo, ki sem jo imel. Sicer pa mislim, da je svoj tekst pisati in režirati zelo delikatno. Razumem, da pisatelj težko izroči svojo igro nekomu drugemu, verjetno se počuti tako, kot da bi dal lastnega otroka v vzgojo tujcu. Vse, kar sem do zdaj napisal, sem tudi sam izvajal, vedno sem pisal le zase, za prijatelje ali pa za kolege, s katerimi delam. Enkrat bi želel poskusiti, kako je, če tvoj tekst režira nekdo drug. Treba bi ga bilo oddati in potem trpeti do konca in hoditi in skrivaj na vaje, potem pa prejokati vsako črto v besedilu, ki si ga »rodil«.

Kakšen je bil tvoj prvi vtis, ko si prebral *Evrofilijo*?

Prvi vtis je bil seveda dober. Ko sem prebral igro, sem si rekel, da ni tako enostavna, kot sem si predstavljal. Zorni kot je zelo angleški, kar pomeni, da je tekst zelo gostobeseden in sama tema ustreza angleškemu humorju. Kot vemo, Angleži zelo radi veliko govorijo, poleg tega pa je Richard Bean dodal še vodvilsko dimenzijo, ki naredi tekst situacijsko komičen, čeprav je poudarek na verbalnih situacijah. Mislim, da se bo moralo občinstvo skoncentrirati in dobro poslušati, da bi razumelo politično intrigo, ki je v besedilu zelo poudarjena.

Seksualne, ljubezenske, korupcijske intrige so lahko razumljive vsakomur.

V čem je *Evrofilija* aktualna danes in pri nas, na naših tleh?

Aktualnost je aktualnost Evrope. Njenih novih in starih članic. Tema igre je odločitev glede vstopa Turčije v EU. V tem je glavni problem, ki sproži rahlo korupcijsko intrigo in razloži vse seksualne. Glavni lik je izjemno povprečen angleški evroposlanec, v rokah izjemno sposobne nemške evroposlanke, ki sešteva plus in minuse za vstop Turčije v EU. Na drugi strani imamo turškega poslanca, ki

koruptivno deluje na tega »Angležarja«, ki je v tem primeru seveda lahko tudi Slovenec. Ob vsem tem pa je vodvilska linija ta, da naj bi se prav tisti dan pojavila evroposlančeva sopotnica, ki ima težave z zanositvijo in bo imela točno ob štirih popoldne pravo telesno temperaturo, da se lotita narediti otroka. Seveda do tega ne pride, ker se zaplete in se vmeša cel kup drugih oseb in dogodkov. Aktualnost se vidi še v tem, da volivci sploh ne poznajo svojih poslancev, ne vejo, kdo jih zastopa v Evropskem parlamentu. Tekst je parodija oziroma satira na politiko in politično situacijo znotraj EU.

Ste ustvarjalci *Evrofilije* razmišljali o tem, da bi tekst poslovenili?

V začetku smo razmišljali tudi o tem, po posvetu in pogovoru z avtorjem pa smo ugotovili, da se verjetno ne bi izšlo, saj je tekst je zasnovan na drugačni tradiciji, na tradiciji parlamentarizma, ki je sicer podobna kot pri nas, vendar kljub vsemu zelo angleška. Znotraj neumnosti politikov se bomo gotovo našli. Te neumnosti so neumnosti ljudi. Ljudje pa smo si bolj ali manj podobni.

Kakšno bo sporočilo teksta za Slovence?

Sporočilo o bedariji in absurdnosti politike in o neumnosti človeka nasploh. Želim si, da se ljudje pridejo nasmejati in sprostit, čeprav mislim, da bo to sprostitvev z razmislekom.

Kako poteka študij predstave in kakšno igralsko zasedbo imate?

Zelo dobro smo se ujeli. Imam odlično zasedbo, ki mi jo je pomagala narediti Tina Kosi. Dobra zasedba pa je, kot že vemo, petdeset procentov že narejene predstave.

Tvoje stališče do Evropske unije?

Je zelo, zelo negativno. Drugi dan našega študija sem o tem pripovedoval igralcem, da bi vedeli, s kakšnim odnosom delam in podpiram ta posmeh politiki. Evrope ne čutim kot državo, čutim pa jo kot skupek zelo individualnih narodnosti, ki se znotraj Unije srečajo tudi z mojo. Do produkta, kot je evro, ne čutim nikakršne pripadnosti. Evro me sploh ne zanima, vem samo, da je drag in da ga je treba zelo čuvati. Evropa je izključno gospodarski sesalec, ki so si ga izmislili »ta veliki« narodi, da se gospodarsko zaščitijo. Evrope ne čutim kot enoto. Mislim, da bo evropska civilizacija propadla. Ta proces sicer lahko traja stoletja. Čutim, da Evropa nima nikakršne

osnove, da bi se ohranila kot civilizacija. Prepričan sem, da bo prišel trenutek drugih kontinentov, ki bodo prej ali slej prevzeli vodstvo v tem svetu. Verjetno je tako tudi prav. Lepo bi bilo, če se ne bi prelivala kri, čeprav so bili spopadi in vojne del evropske zgodovine zaradi verskih, teritorialnih in etičnih spopadov. Evropa v teh primerih nikoli ni nastopala enotno, vsi so držali figo v žepu in gledali le na lastni interes. Kar se Slovenije tiče, smo popolnoma nepomembni.

Na kakšni stopnji duhovitosti smo Slovenci?

Kar se tiče politične satire, prav gotovo na zelo slabi – iz enostavnega razloga, ker smo v svojem razmišljanju precej nesvoboden narod. Satira je v konstelaciji širokega pojma komedije ekstremna

zvrst humorja, je tudi zelo uporabna in vsakodnevna. V rokah ima strahotno orožje, ki je rušilno, in to sta posmeh in zasmeh. Slovenci mislimo, da moramo biti vedno konstruktivni in da moramo dajati odgovore, ki bodo pomagali, ne pa rušili. Satira pa ima ravno nasproten efekt. Satira opozarja na rano, ki se je odprla. Slovenci jo zdravimo tako, da dajemo na rano sol, ne pa antibiotike. Rano bi morali celiti tisti, ki smo jih volili. Jaz kot volivec in individualist nimam te moči, da bi naredil nov zakon in da bi lahko spremenil neko stvar, ki ne funkcionira. Politik pa jo ima.

V tej zvrsti humorja smo Slovenci zelo povprečni, predvsem pa smo zelo boječji. To se izvrstno vidi

na programih, ki jih dela slovenska televizija. Malo pogledjmo okrog sebe, kakšne kritične zadeve si dovolijo vsi, ki so okrog nas, vključno s Hrvati, mi pa se takoj užalimo ... Skratka, pri nas so vsi takoj prizadeti, na drugi strani pa tudi nedotakljivi. Takšna situacija pa absolutno ne omogoča satire. Ta država si je preprosto ne zasluži.

V katerem mediju se najboljše znaješ? Kje se najboljše počutiš?

Absolutno v gledališču. Moj oče je bil gledališki igralec v Trstu, kjer sem bil rojen. Kot otrok sem preživel ogromno časa v gledališču in to ti pride v kri. Nobenega dvoma ni, da je gledališče moj prvi medij in da mi je najbližje. Že zato, ker je to medij, ki ga dela človek neposredno za človeka. V istem trenutku se ustvarja

in ogleduje, zaradi tega je gledališče nepredvidljivo in šarmantno.

Drugi medij, ki mi je všeč, je radio, ker mi nudi intimnost, ki je zame idealna. Najbolj hladna je televizija. Fast food varianta. Deset let sem skupaj s sodelavci delal satirično oddajo. Efekt je bil sicer dober, naenkrat te vidi ogromno ljudi in to lahko unovčiš kasneje, v kakšnem drugem mediju. Televizija je hladna, površna in vulgarna, je selektivna in to mi ni všeč. Pogrešal sem tudi direkten odziv publike.

Delaš tri pomembne stvari v umetnosti. Si pisatelj, režiser in igralec. V kateri koži se najboljše počutiš?

Všeč mi je režija. Ko sem režiser, se počutim dobro. Toda tudi ko igram, se počutim dobro. Vendar pa

igram samo svoje stvari, ker so rahlo zafrkantske, imitatorske in se lahko zabavam. Res je, da po izobrazbi nisem igralec. V življenju si nisem želel biti Hamlet ali pa igrati v Molièru ...

Pri pisanju, pa je največji problem »zicleder«. Vsak dan napišem dve ali pa tri drame, ki se mi zdijo fantastične, ampak samo v glavi, nikoli ne pridem do papirja. Mislim, da sem kot človek malo predinamične sorte, da bi sedel in pisal. Najraje bi imel ob sebi pisarja, ki bi si moje ideje zapisoval. (*Smeb.*) Premik v pisanje zna bit prav boleč. Ko sedem, pa hitro steče.

Najboljši recept za sprostitvev publike v gledališču?

Dobra predstava.

Slovensko ljudsko gledališče Celje
Sezona 2007/2008

Richard Bean

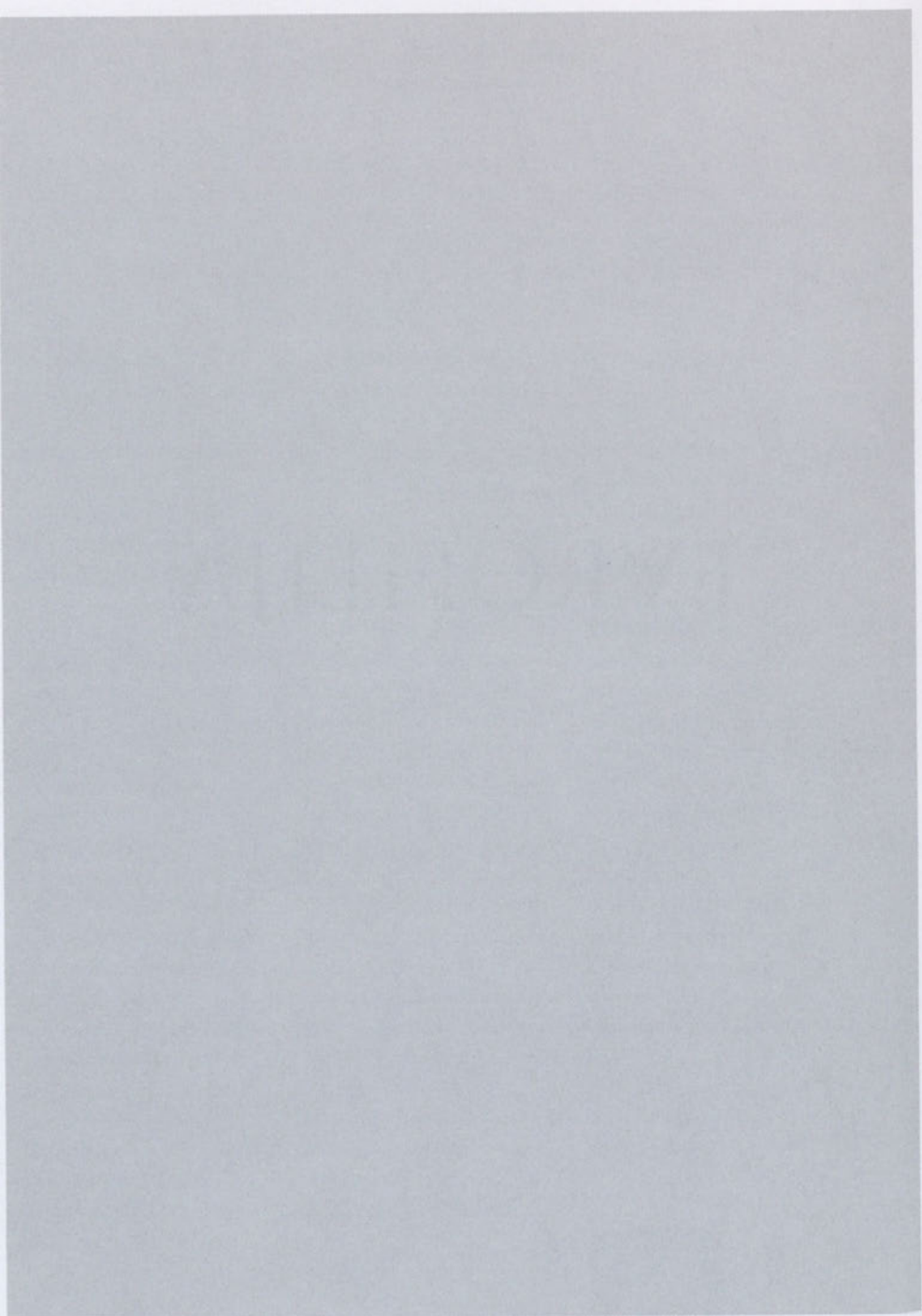
EVROFILIJA

Politična seksualna odrska farsa

Naslov izvirnika: In the Club

Prevedla: Tina Mahkota

April 2007

OSEBE

Philip Wardrobe, poslanec evropskega parlamenta

Aleksandrija Togušev (Saša)

Frau Flugelhammerlein

Mehmet Jusuf

Béatrice Renard

Eddie Fredericks

André Picq

Nicole Daws

in tudi

Policijski inšpektor

Zdravnik

Nadškof

Duhovniki

PRIZORIŠČE

Apartma luksuznega hotela v Strasbourgu. Na zadnji steni so dvojna vrata, ki so glavni vhod v apartma. Kadar so odprta, vidimo na hodniku vrata dvigala. Na prednjem delu odra na levi so vrata, ki vodijo v dvoposteljno sobo s čudovitim razgledom na poslopje evropskega parlamenta. To je soba 1. Ta soba ima svojo kopalnico (kopalnica 1). Na prednjem delu odra na desni so vrata, ki vodijo v manjšo sobo. To je soba 2. Tudi ta ima svojo kopalnico (kopalnica 2). Na zadnjem delu odra na desni so vrata v garderobno omaro – shrambo za posteljno perilo. Na levi strani odra sta ob steni dve manjši mizi. Na eni je prenosni računalnik in skladovnica različnih papirjev, telefaks in telefon itd. Na eni steni je zvito projekcijsko platno, ki se ga odpre s potegom navzdol. Na sredi prednjega dela odra so kavč, fotelj in klubska mizica.

PRVO DEJANJE

Sedanjost. Zgodaj zjutraj. Medtem ko se občinstvo useda, računalnik vsake toliko s piskom opozori, da je prišla nova elektronska pošta. Vrata v sobo 1 so odprta, sliši se tiho brbotanje džakuzija. V osrednjem delu apartmaja zazvoni mobilni telefon. Iz sobe 1 pride Philip Wardrobe, poslanec evropskega parlamenta, oblečen v kopalni plašč. Videti je zelo mačkast. V eni roki ima prašek proti nožnim glivicam. Išče mobilni telefon.

PHIL v telefon: Nicole! Lubika! Zadnjič ti rečem: Nimam ljubice!
Iz sobe 1 pride Saša, oblečena v kratak kopalni plašček. Lase ima ovite v brisačo. Namenjena je v sobo 2, a se ustavi zaradi novih elektronskih sporočil.
Druge ženske me absolutno in definitivno ne zanimajo!
Philip s pogledom poželjivo meri napol nago Sašo, ki bere elektronsko pošto.

NE! Vsak drugi ud, hočem reči, vsak drugi član evropskega parlamenta ima »strasbourško ženo«, nekateri tudi še eno »bruseljsko ženo« gor ali dol, jaz pa NE, jaz imam samo tebe, svojo »ketterinško ženo«. ... Nicole!
Natoči si kavo, se usede in si začne med prste na nogi posipavati prašek.
Prime se za glavo. Saši.
Madona, pa kako sem jaz včeraj zvečer našel nazaj sem?

SAŠA: Vedela sem, da boš v *Les Aviateurs*. Ob treh nehajo streči, tako da sem poslala avto z navodili, naj pobere moškega, ki sedi na pločniku pred barom in prepeva *You'll Never Walk Alone*.

PHIL: Saša, ti si v ponos celotnemu fenomenu ilegalnega priseljevanja. *Pavza.* Kaj si pa počela v moji kopalnici?

SAŠA: V moji sobi je nekaj narobe z vodovodom.

PHIL: Kaj?! Pa saj me stane celo premoženje!

SAŠA: TEBE niti centa!

PHIL: V prenesenem pomenu mislim.

Vstane in si začne natančno ogledovati apartma, odpirati vrata, itd.
Če bi me pred petimi leti kdo vprašal, ali bi

raje postal poslanec evropskega parlamenta ali zadel na loteriji, bi bil tako trapast, da bi raje zadel na loteriji. Ampak evropski poslanec je stokrat boljše. Sploh ga ne moreš polomiti. Volivci v Northamptonshiru me ne poznajo, jaz pa njih ne. Nobel pa je tole, Saša, bravo.

SAŠA: Najboljši hotel v Strasbourgu.

PHIL: Turki si ga lahko privoščijo.
Odpre dvojna vhodna vrata. Pred dvigalom zagledamo skupino duhovnikov/pastorjev.
Bonjour!

Hitro zapre vrata. Za trenutek pomisli, nato gre proti vratom sobe 2.

Pri vratih v sobo 2. Lahko malo pogledam? *Isza odra.* To, da sem prišel v odbor za Turčijo, je bil zagotovo eden najboljših korakov v moji politični karieri.

SAŠA: Mehmet Jusuf je poslal e-mail.

PHIL *se znova prikaže. Ploskne:* Danes nobene politike. Danes prileti Nicole ... Saj veš, zakaj.

SAŠA: Danes?

PHIL: Danes, ja. Ponedeljek, 12. marca 2007, se bo v zgodovino zapisal kot JAJČNIŠKI PONEDELJEK. Dan, ko se je Philip Wardrobe, poslanec evropskega parlamenta, osebno zavzel, da bi se katastrofalno padanje evropske natalitete končno ustavilo.

SAŠA: Mehmet sprašuje: »Kaj za vraga ste rekli premierju Erdoganu, da se kar peni od jeze?«

PHIL: Samo to sem ga vprašal, kateri od njegovih norih turških mul si je izmislil, da mora človek za tri leta v arest, če udriha čez Turčijo. Čisto pametno vprašanje. Če si malo nabrgljan.

SAŠA: Če misliš člen 301 ...? Erdogan sam si ga je izmislil.

PHIL: O, fak! Matram se ko svinja, da bi Evropi dopovedal, da je Turčija ena neverjetno prisrčna liberalna demokracija ... In kaj grejo narediti ti Turki? Začnejo zajebavati vsakega Turka, ki je dosti neumen, da reče: »V bistvu mislim, da je Turčija eno precejšnjo sranje!«

SAŠA: Danes dopoldne se hoče dobiti s tabo.

PHIL: Pa ne, no!

SAŠA: Težko rečeš ne. Navsezadnje Turki plačujejo ta apartma.

PHIL: No, prav. Potem pa reci da. Daj v

opomnik »Mehmet ob devetih«, popoldne rezerviraj za »ZASEBNO SREČANJE JAJČECE-SEMENČICA«. Jaz in Nicole.

SAŠA: Misliš, da ti bodo Turki nehali plačevati?

PHIL: Uf, to bi pa zelo pogrešal! Vila na obali, brunarica na smučišču, luksuzni penthouse v Ankari, ki ga pride dvakrat na teden posesat trenutna mis Turčije!

SAŠA: Če bo Turčija postala članica, bo eden od štirih Evropejcev musliman.

PHIL: Eden od štirih?! Ti boga! To je skoraj četrtina!

SAŠA: Ne razumem, zakaj vi, socialisti, ne izkoristite razkola v Evropski ljudski stranki glede vprašanja o vstopu Turčije.

PHIL: Kako?

SAŠA: Evropska ljudska stranka – evropski demokrati je z dvesto in še nekaj sedeži največja stranka v evropskem parlamentu.

PHIL: *ji seže v besedo*: Z dvesto sedeminsedemdesetimi.

SAŠA: Tvoji socialisti pa druga.

PHIL: Z dvesto osemnajstimi sedeži.

SAŠA: Pri tem, da imajo razkol že v imenu. Evropska ljudska stranka POMIŠLJAJ evropski demokrati. Evropska ljudska stranka so v bistvu krščanski demokrati, ki so panični zaradi Turčije, ker vidijo v njej trojanskega konja islama; evropske demokrate od pomišljaja naprej pa zanima izključno tržno gospodarstvo, tako da vidijo v Turčiji neizčrpen vir poceni delovne sile. Če bi torej kdo –?

PHIL: A jaz?

SAŠA: Vi, socialisti! Če bi pritisnili na Evropsko ljudsko stranko POMIŠLJAJ evropske demokrate ali pa na samo Turčijo, bi se razkol še povečal, tako da bi jih lahko uničili in naredili Evropo spet socialistično.

PHIL: Če misliš biti cel dan taka, bom šel kar nazaj spat.
Na vratih potrka. Phil odpre. Na pragu stoji André v delovnem kombinezonu. Brke ima in vse druge attribute vodovodarja.

ANDRÉ: Bonjour, monsieur.

PHIL: Bonjour.

ANDRÉ: Il y a un petit problème de plomberie?

PHIL: Dans la deuxième chambre.

SAŠA vstane: Se lahko jaz samo ...?!

PHIL: Seveda. *Andréju*. Elle a besoin d'habiller.

ANDRÉ: D'accord! English?

PHIL: Yes. Sedite. Philip Wardrobe.
Rokujeta se.

ANDRÉ: André Picq. Belgijec.

PHIL: O, imate pa smolo.
André in Phil sedita na kavču. Phil si posipa stopalo s praškom.

ANDRÉ: Nožna gliva?

PHIL: Ja.

ANDRÉ: Jaz jo imam tudi. Na obeh nogah?

PHIL: Aha.

ANDRÉ: Jaz tudi. Dve nožni glivi.

PHIL: Po angleško se ne reče *nožna gliva*. Reče se *nožne glivice*, ne glede na to, kako velike so in koliko jih je.
André vzame iz skleda bobipalčko, jo prelomi in da Philu.

ANDRÉ: To si vtaknite med prste. Važno je, da je koža na zraku.

PHIL: Pred dvajsetimi sekundami bi prisegel, da ste butelj, ampak to dejansko ni slaba ideja.
Phil si zatakne polovico bobipalčke med prsta na nogi. Iz sobe 2 pride Saša.

PHIL: Prste na nogi si zračim. Ta skleda bobipalčk je od zdaj izključno v medicinske namene in se jih ne sme pojesti.
André se nameri proti sobi 2, pri čemer izrabi vsak izgovor, da se lahko čim dlje mota po glavni sobi. Iz sobe 1 vleče plastično cev v sobo 2 in jo z močnim lepilnim trakom pritrjuje na tla, za kar uporablja ogromne količine traku.

SAŠA: Genialno idejo imam.
Phil jo odvede na stran, kot da jo namerava poučiti o nečem osnovnem.

PHIL: O, ne. Ti si moja pripravnica. Kadar imaš genialno idejo, je to v resnici MOJA genialna ideja. Razen če se izkaže, da je to zanič genialna ideja. Potem je pa spet tvoja ideja. No, da slišim zdaj to SVOJO genialno idejo.

SAŠA: Pisemska bomba!

PHIL: Pst! Zakaj bi pa jaz poslal pisemsko bombo turškemu veleposlaniku?
Saša vzame iz predala podloženo kuverto formata A4 in da vanjo mobilni telefon.

SAŠA: Pisemsko bombo boš poslal samemu

sebi.

PHIL: Kaj pa, če jo bo razneslo? Lahko izgubim uho ali pa še kaj važnejšega, kar imam samo eno.

SAŠA: Saj v resnici ne bo bomba.

PHIL: Saša, to je resnično življenje, ne odrska farsa.

SAŠA: Samo ta mesec so v vložišču odkrili že tri pisemske bombe.

PHIL: Pa kdo v vložišču je tako pomemben, da kar naprej dobiva pisemske bombe?

SAŠA: Poslušaj, ti! Ko je Boris Jelcin ponovno kandidiral za predsednika, se je dogovoril s svojim telesnim stražarjem, naj mu prerešeta limuzino, da bo izgledalo, kot da je preživel poskus atentata.

PHIL: Aja, ruska ideja je to?! Veš, kaj? Če bi bile ruske ideje res kaj vredne, bi vsi živeli od vložene pese, pili bencin in natepavali lastne sestere.

ANDRÉ: Ampak na volitvah je pa zmagal!

SAŠA: Samo ljudje, ki sprožajo spremembe, imajo sovražnike. S tem bi Turkom dal jasno vedeti, da sprožiš spremembe v njihovo korist.

PHIL: Aja, že razumem. To pa je ena tvojih boljših idej, kar sem jih imel se-ne-spomnim-kdaj-nazadnje.

Saša pomoli Philu podloženo kuverto. Phil jo vzame jo in si jo ogleduje.

SAŠA: Tvoj naslov bom napisala gor in jo pustila v recepciji, tako da ti jo bo lahko prinesel kar turški veleposlanik osebno. *Odpre rokovnik.* Kdaj prileti Nicole?

PHIL: Ob enih si bo dala v Londonu inštalirati nov lasni sistem, ob dveh je na Heathrowu, okoli štirih bi morala biti pa tukaj.

SAŠA: Bo ostala čez noč?

PHIL: Ne. Navsezgodaj zjutraj ima govor na neki konferenci o človekovih pravicah, tako da se ob devetih zvečer že vrača v London.

SAŠA: Se pravi, da mora biti srečanje jajčecese-menčica nujno danes popoldne? Bi kaj pomagalo, če si vzamem prosto?

PHIL: Dobra ideja.

ANDRÉ: Vaša žena je zelo zaposlena ženska, a ne?

PHIL: Moja PARTNERICA. Nisem poročen.

Niti nikoli nisem bil.

ANDRÉ: Jaz tudi ne.

SAŠA: Moral bi se poročiti z njo.

ANDRÉ *Philu*: Smem predlagati rože?

PHIL: Ja. Naroči kakšne vrtnice, Saška, boš?

SAŠA *se priklaplja na internet*: Ja. Kaj pa sporočilo? Enako kot vedno? »Če ujamem v kurniku svojem lisičko kosmato, se pazi, ker na koncu bo še vse kaj drugega kot nekaj razbitih jajčk. Lep pozdravček. Petelinček.«

PHIL: Petelin.

SAŠA: Petelin?

PHIL: Ja.

ANDRÉ: Se matrata, da bi dobila otroka?

PHIL: Ja.

ANDRÉ: Jaz tudi. Že eno leto. Moja žena pa jaz.

PHIL: Midva pa dve leti.

ANDRÉ: Koliko pa je stara vaša partnerica?

PHIL: Dvainštirideset.

Računalnik z zvokom opozori, da je prišlo novo elektronsko sporočilo. Kmalu mu sledi še eno in še eno. Saša jih sproti tiska.

ANDRÉ: Moja pa sedemintrideset. Včasih me kar pokliče, ob pol enajstih dopoldne, jaz pa v službi: »Zdaj je! Takoj pridi domov!« Pravi, da -

SAŠA *bere Philu z ekrana*: E-mail! Od madame Béatrice Renard.

PHIL: O madona!

Računalnik zapiska.

SAŠA: Dva e-maila. Od Béatrice Renard.

Računalnik zapiska.

Trije e-maili. Od Béatrice Renard. Bere.

CHÉRI te kliče - ?

PHIL: O ne!

SAŠA: Je bila ona včeraj zvečer tudi v *Les Aviateurs*?

PHIL: Ja. Ampak začelo se je že prejšnji teden, ko sem imel nagovor v tistem njenem odboru za ženska vprašanja. Vsem jim je bilo strašno všeč. Potem sem šel z Béatrice na kosilo, eno steklenico vina sva popila, in že mi je povedala, da jo je dal Mehmet ravnokar na čevlji.

SAŠA: Mehmet?! Turški veleposlanik?

PHIL: En večer sta se ga menda skupaj ulila in končala v postelji.

SAŠA: Pa saj Mehmet ne sme piti. Musliman je. Pa še poročen?!

PHIL: Že mora manjkati par listov v njegovem izvodu korana. No, da ne dolgovezim, na tistem kosilu se je hitro izkazalo, da Béatrice Mehmeta še zmeraj ni prebolela in je začela koketirati z mano kar tam, sredi restavracije.

SAŠA: Ti pa si potem spal z njo?

PHIL: Skoraj. Deževalo je, pa nisem imel kaj pametnejšega početi. Ne, saj sem se zadržal.

SAŠA: Ti si se zadržal?!

PHIL: Ne moreš verjeti, ne? Ampak sem se. Zato me pa zdaj lovi od takrat naprej.

SAŠA bere elektronsko pošto: »Zelo rada bi šla danes dopoldne s tabo na kavo. Peut-être?«

PHIL: Odkrižaj se je! Reci ji, da sem umrl. Računalnik spet zapiska.

SAŠA: Še eden? Kaj pa je zdaj to? *Sproti prevaja:* »Za doktorja primarija Luca Chevalierja. Pod nobenimi pogoji ne izklopite machine de soutien de la vie ... respiratorja mojega papaja. Če boste to storili brez mojega dovoljenja, vas bom tako dolgo tožila, da se vam bo zmešalo.«

PHIL: O, kako lepo.

SAŠA: Pomotoma nam ga je poslala. A je čisto zmešana?

PHIL: A spi Dolly Parton na hrbtu?

To elektronsko sporočilo (bodisi na papirju ali na ekranu) ga začne zelo zanimati.

Nisem vedel, da njen papa umira. Lastnik *Monsieur Bricolagea* je, mi je povedala. To se pravi, več kot tristo trgovin za domače mojstre po celi Franciji. To pa ni malo žebļev.

Zazvonil telefon. Saša se oglasi.

SAŠA v telefon: Ja ... kaj, na poti gor, da je? Hvala.

PHIL: Kdo hudiča je na poti gor? Pa menda ne Béatrice?

SAŠA: Ne. Koga si najmanj želiš, da te vidi takšnega?

PHIL: Vodjo moje socialistične poslanske skupine? Frau Flugelhammerlein? Uggghhh! *Phil si pobira bobipalčke izmed prstov na nogi in jih daje nazaj v skledo. Potem pobegne v sobo 1. Saša na hitro malo pospravi, poskrrije prazne steklenice vina, itd.*

PHIL: Ponoči nisem skoraj nič spal.

SAŠA: Hitler je vodil cel tretji rajh s petimi urami spanja na noč.

PHIL za odrom: Margaret Thatcher je tudi rabila samo štiri. No, ne ravno za vodenje tretjega rajha, čeprav se je takrat marsikomu zdelo zelo podobno tretjemu rajhu.

Na vratih potrka. Saša počaka, da Phil uide v zavetje sobe 1. Vstopi Frau Flugelhammerlein. Moč kar brizga iz nje.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Morgen, Saša. Kje je? Nimam veliko časa.

SAŠA: Jawohl, Frau Flugelhammerlein.

Frau Flugelhammerlein stoji na prednjem delu odra blizu klubske mizice in poželjivo gleda bobipalčke. André jih prestavi na stransko mizo na levi. Saša potrka na vrata sobe 1.

Gospod Wardrobe! Frau – *Pride Phil, brezhibno oblečen. Res je videti kot iz škatlice.*

PHIL: Guten Morgen, Frida. Wie gehts?! *Frau Flugelhammerlein izroči Philu nek dokument in hkrati opazi Andréja.*

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Statistika navzočnosti socialističnih evropskih poslancev v minulem parlamentarnem letu.

PHIL: Ha! Sem zmagal? Slabo kaže, kaj?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Če bi bil konj, bi te lastnoročno ustrelila.

PHIL: Ne, ne bi me mogla, ker bi s tem kršila direktivo evropskega sveta 93/119 o varstvu živali v času zakola.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Zate bi prestopila tudi prag zakona. Philip, en velik problem imamo, socialisti.

PHIL: Katerega pa? Socializem? Ravno sem se hotel – (s tabo pogovoriti o tem)

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Turčijo! Edina stvar, o kateri kaj veš. Hočemo, da pridejo Turki noter. Socialisti nismo rasisti, muslimane imamo radi. Ampak, samo poglej Nizozemsko.

PHIL: Jebenti, ja! Kakšna štala!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Evropi se je zgodil enajsti september, ko je tisti srednjeveški verski blaznež ubil Thea van Gogha. Nizozemska je nekoč dajala popoln zgled liberalnih evropskih vrednot. Strpnost –

PHIL: – legalna trava –

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: – pravice
gejev –

PHIL: – fenomenalna pornografija –

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: – svoboda
govora –

PHIL: – in seksualna industrija, ki jim jo je
zavidal cel svet!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Živi in
pusti živeti. Bili so časi, ko musliman na
Nizozemskem ni imel nič proti, če so imeli v
sosednji hiši seksšov v živo.

PHIL: Ali je pogledal stran ali pa se pridružil!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Potem pa
so se zgodili Madrid in bombe v Londonu.
Groza! Mi, socialisti, nismo islamofobi. Nič
nimamo proti Turčiji, ampak to je pač zdrava
pamet. Če bi se metodisti takole razstreljevali
in nas hoteli vse pobiti, bi gotovo dvakrat
premislili, ali naj Wales spustimo noter, ne
res?

PHIL: Prepozno. Wales je že notri.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Mi,
socialisti, javno podpiramo pridružitve
Turčije, zasebno pa ... ehm ...

PHIL: Jo oviramo?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Se je
bojimo.

*Premakne se k stranski mizi in poželjivo gleda
bobipalčke. Phil ne more nič. Pride André, ki
opazi, kako zelo se Frau Flugelhammerlein
zanima za palčke.*

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Erdogan
je odpravil prešuštvo kot kaznivo dejanje ...
fino ... ampak ženske se še zmernaj na veliko
pregleduje, ali so device, umori iz časti pa se
dogajajo tako rekoč po tekočem traku.

PHIL: Konja lahko naženeš do vode, ne moreš
pa ga prisiliti, da bi surfal.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Nemci ne
maramo metafor. Nobenega smisla ne vidimo
v tem, da bi hodili kot mačka okoli vrele
kaše.

*André premakne palčke izven dosega Frau
Flugelhammerlein. Frau Flugelhammerlein
sledí s pogledom, kam jih bo odložil.*

ANDRÉ Philu: No, in, tako me ona pokliče
ob pol dvanajstih dopoldne, da moram cok

in pok pobasati svoje orodje in se iti domov
plodit!

PHIL: Oprostite, André, ravno sredi sestanka
sem.

*André odloži palčke na drugo stransko mizo in
nadaljuje z delom.*

Vodovodar: Trudi se, da bi njegova žena dobila
otroka, jaz pa tudi.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Z njegovo
ženo?

PHIL: Ne, s svojo partnerico Nicole.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Z Nicole
nista poročena?

PHIL: Ne.

ANDRÉ: *Frau Flugelhammerlein*: Danes pride
z avionom, da jo bo okomandiral. Moški
vam ženskam nič ne pomenimo. Postali smo
poceni oblika umetne oploditve!

André gre v sobo z.

PHIL: Se opravičujem za to.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ne, ne! To je
več kot primerno: Turčija bo imela čez deset
let več kot sto petnajst milijonov prebivalcev,
kar pomeni, da bo največji narod v Evropski
uniji. Samo predstavljaš si skupno kmetijsko
politiko, ki jo bo napisal Muqtada al-Sadr.

PHIL: Meni se že zdaj zdi kot slab prevod iz
arabščine.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Vseeno
pa bo islamizacija Evrope prinesla številne
prednosti.

PHIL: A da jih bo?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ja. Želim,
da napišeš poročilo, v katerem boš orisal te
prednosti in –

PHIL: Da napišem poročilo? Ne, no.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Temu se reče
Arbeit, Philip.

PHIL: Ta izraz se mi je od nekdaj zdel nekam
nemški. Kaj pa, če bi ti kar povedal, kaj si
mislim? Tukaj in zdaj?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ti si kaj
misliš?

PHIL: Nekaj pač, kar mi je danes zjutraj prišlo
na misel.

Saša ga pogleda in ujame njegov pogled.

Po mojem je tukaj ključnega pomena vera.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Si ti vernik,

- Philip?
 PHIL: Agnostik. Nisem prepričan, da bog obstaja.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: To je pa isto kot anglikanska cerkev, a ni?
- PHIL: Ja.
Saša premakne palčke. Zdaaj je videti tako, kot da jih Frau Flugelhammerlein dobesedno lovi.
 Če vložim predlog nezaupnice komisiji –
- ANDRÉ: *Philu:* Midva se greva fantazijske igrice. Šofer kamiona/kelnarca; pilot/stevardesa; čarovnik/njegova pomočnica. Ta mi je najljubša. Edino tako dobim erekcijo.
- PHIL: Poslušaj, André! Glede nožnih glivic si mi dobro svetoval, nič ne rečem, z erekcijo pa nimam prav nobenih problemov. Pa tudi če bi jih imel, ne bi šel zaradi njih klicat vodovodarja, za povrh sem pa še sredi sestanka!
- André jo odkuri v sobo 1.*
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Belgijec?
- PHIL: Ja. Pa še zanič vodovodar. Svoje čase sem poznal serijske morilce, ki so uporabljali manj lepilnega traku kot on. No, torej, jaz vložim v evropskem parlamentu predlog nezaupnice komisiji, češ da nima nobenega posluha za to, kaj ljudje v Evropi in resnici hočejo, in je privolila v pridružitve Turčije.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Desno krilo krščanskih demokratov bi nezaupnico podprlo.
- PHIL: Ampak demokratični demokrati, liberalci, bi pa podprli pridružitve Turčije.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Kar pomeni, da bi se javno in usodno skregali.
- PHIL: In bili *kaput!*
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: *Tot!*
- PHIL: *Gesundheit!*
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Mi pa bi postali največja skupina v parlamentu in bi končno lahko uresničili vizijo socialistične Evrope.
- PHIL: Yesss!
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: S to nezaupnico, Philip, bi si lahko ustvaril ime, Wardrobova nezaupnica.
- PHIL: Ampak ne morem, navsezadnje trobim na ves glas v isti rog s Turki.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Če bi
- predlagal nezaupnico, bi bilo glasovanje lahko že jutri. Ampak potrebujemo pa trojanskega konja, s katerim bomo prodrli med krščanske demokrate. Béatrice Renard! Moji viri mi pravijo, da sta si vidva dokaj blizu.
- PHIL: Sinoči sem imel z njo večplasten, konstruktiven in poglobljen sestanek.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ja, na mizah v *Les Aviateurs* sta plesala. Ona v modrcu in hlačkah, ti pa v gatah.
- PHIL: V bokсарicah. To je bistvena razlika.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Dogovori se z njo za sestanek. Še danes, omeni ji nezaupnico in jo prepričaj, da bo zbrala sto demokratskih upornikov. Jaz pa bom uradno vložila predlog o nezaupnici.
- PHIL: Danes ne! Nicole sem obljubil – Danes je dan za ...
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Phil, zakaj si šel ti v politiko?
- PHIL: Ker rad ukazujem ljudem, kaj morajo narediti.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN *mu pomežikne in igra na njegovo častihlepnost:* Si ti kaj ambiciozen? Te dni enkrat bom podala predlog socialistov za predsednika evropskega parlamenta.
- PHIL: Jaz? Predsednik evropskega parlamenta?
- Frau Flugelhammerlein se odpravi. Pri vratih se še enkrat obrne.*
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Je pa kar genialna ta tvoja ideja.
- PHIL: Hvala.
- FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Podcenjevala sem te. Kar pa zadeva predsedniško mesto, bi precej pomagalo, če bi bil poročen.
- Frau Flugelhammerlein odide. Phil gre takoj v akcijo.*
- PHIL: Predsednik?! Ha, ha! *Saši.* Pokliči Béatrice Renard!
- SASA: Nista danes pomembna samo ti in Nicole?
- PHIL: Z Béatrice se da vse urediti v enem dopoldnevu. Reci ji, da bi rad spil kavo z njo. Kar tukaj, in to takoj.
- SASA: Ne! Vsak trenutek bo prišel Mehmet. Najbrž nočeš, da bi se ti Béatrice obešala okoli vratu, ko bo Mehmet tukaj? Kaj, če bi naročila Mehmeta ob devetih, Béatrice pa ob

- desetih?
- PHIL: Točno to sem ti hotel sam predlagati.
- SASA: Te lahko spomnim, da je parlamentarni register že odprt?
- PHIL: Naj gre v rit, danes se mi ne da podpisovati.
- SASA *jezno*: Peder! Sto osemdeset evrov dobiš samo zato, da se nekam podpišeš. V moji domovini nekateri cel teden obirajo paradajz za manj denarja, kot ga ti zaslužiš v dveh sekundah!
- PHIL: No, no. Saj bom šel podpisat. Sekundico, pa bom nazaj. Samo ne mi govoriti peder. Vem, da je to v Rusiji zelo pogosta psovka, ampak ti povem, da zame ni niti primerna niti točna. Rit, klinc, drkač – nič nimam proti nobeni. *Odide.*
- SASA *v telefon*: Alo? Puis-je parler avec Madame Béatrice Renard s'il vous plaît? Merci. *Pride André, zagleda Sašo, sede na kavč in si prižge cigareto. Saša ga gleda, kako kadi in se zlekne.*
- Je vous appelle de la part de Philip Wardrobe ... oui, Saša, c'est moi ... cela lui ferait plaisir de prendre un cafe avec vous ce matin ... dix heures? ... parfait. Ciao.
- Andréju*: Tukaj se ne sme kaditi.
- ANDRÉ: Pogovoriti se morava. *Pokaže ji svojo legitimacijo.*
- SASA: Se pravi, da niste vodovodar?
- ANDRÉ: A mogoče izgledam kot vodovodar?
- SASA: Ja.
- ANDRÉ: Pravijo mi kameleon. V vaši sobi sem povzročil manjšo okvaro, da sem lahko prišel noter. Kaj je OLAF, menda veste?
- SASA: Evropski urad za boj proti prevaram. Kljub temu, da je neznano kam poniknilo devet milijard evrov, niste zaradi prevare še nikoli nikogar postavili pred sodišče.
- ANDRÉ: Dlje ko zver ne ubija in ne žre, bolj je sestradana.
- SASA: Vaš urad je farsa. Evroslanci vam pravijo urad za legalizacijo in prikrivanje prevar.
- ANDRÉ: Kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje.
- SASA: Zakaj vas pa jaz zanimam? Jaz sem študentka.
- ANDRÉ: Študentski vizum vam je potekel
- marca dva tisoč tri.
- SASA: Ne izženite me, prosim. Polovico denarja pošiljam domov v Rusijo. Moj oče ne more delati. Nesrečo pri delu je imel, ko je –
- ANDRÉ: Pa saj nismo za petami VAM. OLAF ni urad za priseljevanje, čeprav me res nič ne stane, da jih malo pokličem. Mi boste torej danes pomagali?
- SASA: Bojim se, da nimam izbire, a ne?
- André se zdaj sprehaja po prostoru in namešča prisluskovalne naprave v glavni sobi in sobi 1.*
- ANDRÉ: Gospod Wardrobe ima zaposleno tole Nicole Daws, svojo ženo/partnerico, karkoli že je, da mu vodi njegov urad v Veliki Britaniji. Osemdeset tisoč evrov na leto ji plačuje. Ampak Nicole Daws je tudi namestnica generalnega sekretarja nevladnega lobija Human Rights Now! Voham prevaro!
- SASA: Jaz nisem nič vpletena!
- ANDRÉ: Če prav razumem, možnosti za zaposlitev v vašem domačem mestu Murmansku niso ravno bogate, ne? Predelava rib?
- SASA: Suka! Tvoja mama sosjot sobač'i hui!
- ANDRÉ: Tęga pa res nisem vedel, da moja mama seksa z živalmi.
- SASA: Vi znate rusko?!
- ANDRÉ: Kameleon in poliglota.
- SASA: Nicole nisem videla še nikoli v življenju.
- ANDRÉ: Koliko časa pa ta Nicole porabi za vodenje pisarne gospoda Wardroba v Ketteringu, če ima v Londonu tako visoko pozicijo?
- SASA: Kaj pa počnete?
- ANDRÉ: To je visoko občutljiv kondenzatorski mikrofona.
- SASA: Pa saj tega ne smete, a ne, da ne?
- ANDRÉ: Bi radi videli papirje? To bo danes moja pisarna.
- Odide v garderobno omaro – shrambo za perilo in si natakne slušalke.*
- SASA: In zdaj mislite ves dan čepeti v omari za perilo?
- ANDRÉ: Ja. Ampak ko me boste naslednjič videli, bom preoblečen, vi pa me boste predstavili kot novoizvoljenega poslanca evropskega parlamenta z Malte.
- André zapre vrata omare. Pride Phil s šopkom*

vrtnic.

PHIL: Mislim, da sem se ga otresel, prasca!

SASA: Koga?

PHIL: Tistega klinca čistunskega. Hansa

Petra Martina. Hotel me je posneti, kako se podpisujem in takoj nato odidem. Skozi kuhinjo sem se moral splaziti ven!

Gre v sobo 1 in postavi rože v vazo.

Madame Renard pride, ne?

SASA: Ja, ob desetih. Turški veleposlanik pa ob devetih.

PHIL: Potem imam pa ravno še dovolj časa, da narediva obračun potnih stroškov za včeraj.

SASA *pogleda proti omari za perilo*: Potne stroške?! NE! Zdaj ni primeren trenutek za obračunavanje potnih stroškov.

PHIL: VSAK trenutek je primeren za obračunavanje potnih stroškov. To je najpomembnejše opravilo dneva. No, dajva!

SASA *glasno*: Prav! Včeraj torej. Službena pot. Iz Bruslja v Strasbourg. V avtu vas je bilo več, tako da bom obračunala samo 20 evrov za bencin. *Divje kima.*

PHIL: Pa kaj se ti je naenkrat čisto zmešalo? Seveda nas je bilo v avtu več, ampak obračunala bova letalsko vozovnico Air France, in to povratno. To bi moralo biti približno 150 evrov.

Sasa mu kaže, da ne in da naj vendar že utihne.

Kaj, no?! Hudičevo težko prisluženi denar. Drugič pa ti pet ur sedi na otroškem sedežu v renault espaceu, medtem ko se gre šest pijanih Holandcev svetovno prvenstvo v prdenju. Moj dedek je bil rudar, pa mu ni bilo nikoli treba delati v takih pogojih. Moj kanarček je naredil samomor še pred belgijsko mejo.

Gre v sobo 1 in išče račune. Iz omare pride preoblečeni André.

Tukaj imam še par računov. Traktor bar ... 37,50 evra; Mikimiška bar ... 85,10; Kitty O'Shea ... dva evra? To pa že ne more biti prav. Kako dolgo ste pa že tukaj?

ANDRÉ: Maltežani smo navajeni, da nas vsi ignorirajo.

SASA: To je ... ehm ... to je novi poslanec evropskega parlamenta z Malte.

ANDRÉ *pomoli roko Philu*: Louis Casa, Partit

Nazzjonalista.

PHIL *deloma Saši, deloma njemu*: Sva bila dogovorjena?

ANDRÉ: Zjutraj sem v avli srečal Frau Flugelhammerlein. Sem demokrat, sem kristijan in sem zelo slabe volje zaradi pridružitve Turčije.

PHIL: A tako? No, seveda. Saša, kavo, prosim! Mislim sem, da sem spoznal že vseh pet malteških poslancev.

ANDRÉ: Jaz sem namesto Richarda Peralta. Pravi, da si ne more več privoščiti, da bi bil evroposlanec in da več zasluži s švercanjem ščinkavcev.

PHIL: Švercanje ščinkavcev je na Malti velik biznis, eh?

ANDRÉ: O, ja. Zdaj mi je tudi jasno, zakaj je Peralta šel. Čistilka pisarn v Bruslju zasluži več kot malteški evroposlanec.

PHIL: Ne?!

ANDRÉ: Moja plača je petsto štirideset lir na mesec, to je tisoč tristo evrov. Italijanski evroposlanec pa zasluži -

PHIL: STO DVAJSET tisoč na leto! Pa se sploh kdaj prikaže? Non mai! *Odvleče Andreja na stran*. Poslušajte, Louis, najbolj se vam splača, da svojo ženo zaposlite za vodjo vašega urada na Malti.

Sasa na vso moč gestikulira.

ANDRÉ: En Francoz mi je rekel, da Angleži zaposlujejo svoje žene, spijo pa s svojimi uslužbenci.

PHIL: Ha! To so vam pa Francozi, a vidite! Najprej trdijo, da smo mi vsi geji, naslednjo minuto pa to, da se imamo boljše kot oni.

ANDRÉ: Moja žena že ima službo.

PHIL: V kateri branži pa? Pri ščinkavcih?

ANDRÉ: Švercanje ščinkavcev je nezakonito.

PHIL: 12.000 evrov si lahko obračunate zanjo! *Sasa gestikulira.*

ANDRÉ: Dela vaša žena za vas s polnim delovnim časom?

Sasa gestikulira kopanje jarkov, trdo delo, garanje, kopanje jarkov, itd.

PHIL: Ne žena. Partnerica. Ne. Ona vam je ena tistih bab, ki delajo kariero na področju človekovih pravic ... ampak tu pa tam pa malo poprime pri meni, v krajših obdobjih, pa tudi zelo zelo v daljših obdobjih, kadar

je največja gužva. Velikokrat pa tudi zaspil v pisarni in se zbudi s trdim vratom. Saša si s kazalcema vrta v senca, da bi mu pokazala, pod kako hudim stresom je. Pa tudi astmo ima in je enkrat skoraj umrla, ko jo je puščico zadela v glavo, ker je bila pod tako strašnim stresom!

ANDRÉ: A prav razumem, da denar si pa razdelita?

Saša kaže kohanje luknje.

PHIL: Ste nori? Jasno, da ji plačam, če rije po vrtu, plačam ji vsako luknjo posebej, ona jo izkoplje, jaz ji plačam keš, cel znesek. Nič ne vzamem. To je njen denar! Saj je tudi vse skopala čisto sama!

Saša obupa in neha kazati.

Pravilo številka ena v zvezi s potnimi stroški se glasi – ponavljajte za mano: SAMO DA SI V ZRAKU, PA ŽE DENAR NA KUP LETI.

ANDRÉ *premeteno*. Saši: Samo da si v zraku, pa že denar na kup leti.

SAŠA *zastoka*.

PHIL: Vse v redu s tabo, Saša?

ANDRÉ: Hvala, ker ste se tako na hitro sestali z mano.

PHIL: Se ne bi zdaj pogovorila o vložitvi predloga nezaupnice?

ANDRÉ: Moj glas že imate.

PHIL: Hvala.

André odide.

To je šlo pa krasno. Enega demokrata že imamo. Samo še 99, pa bo.

SAŠA: Dol v avlo grem, bom odnesla bombo v recepcijo.

Saša odide s podloženo kuverto. Phil je ves srečen, ker je končno sam, tako da vzame telefon in vtipka številko.

PHIL *v telefon*: Nicole, jaz sem ... Kaj praviš, bi se šla danes popoldne eno igrico? Šofer kamiona, kelnarca? ... Pilot, steverdesa? ... Čarovnik, čarovnikova pomočnica? ... Ja, no, o čem pa ti fantaziraš? ... Ne, to pa ne bo šlo! ... Zato, ker nisem član. Predsednik in kurba?... Ja! Saj znaš francosko, a bi bila lahko pariška kurba? ... O, super. Se kmalu vidiva. *Sam pri sebi*. Francoska kurba. Njam njam.

Odloži telefon. Na vratih potrka. Phil odpre.

Vstopi Eddie Fredericks, poslanec evropskega parlamenta in rejec svinj iz Yorkshira, star okoli 55 let. Iz žepa suknjiča mu kuka Daily Mail. V gumbnici ima papirnat mak za dan spomina na mrtve. V rokah ima rjavo aktovko in spalno vrečo.

EDDIE: Kaj bo dobrega?

PHIL: Eddie, tukaj ne moreš prespati!

EDDIE: A pol res nisi moč beseda?

PHIL: O, sranje. Kaj sem ti pa rekel?

EDDIE: »Če mi boš prinesel pošto iz Bruslja, lahko prespiš na tleh.«

Eddie mu izroči kup pošte, med katero je tudi velika podložena kuverta.

PHIL: Kdaj sem pa rekel kaj tako trapastega?

EDDIE: V angleški pivnici, tik preden so zaprli, v četrtek, v Divji raci. Rekel si, da sem ta narbolj fejest poba, kar jih poznaš, in da me grozno obrajšaš.

PHIL: Koliko točno sem pa spil?

EDDIE: Kaj pa vem, pri deset sem nehal šteti.

Porkaduš, kako sem scuzan! Tri tedne v Bruslju, vsak četrty teden, porkaflik, moram pa spokat in pridrajsat v Strasbourg. Jebenti! Enajst milijard funtov to košta. Do zdaj. Če bi najel arhitekta, ki bi ti narisal tako bajto, da bi imel spalnico v Leedsu, sekret pa v Scarboroughu ... bi rajtal, da se mu je zmešalo, kenede?

PHIL: Naveza Bruselj-Strasbourg je simbol sprave med Nemčijo in Francijo.

EDDIE: Če hočejo imeti simbol sprave, lahko slikajo mojo rit in si jo vtaknejo v okvir.

Pride Saša.

SAŠA: Živjo, Eddie.

EDDIE: Živjo, Saška. Kako si danes fejest, miška!

PHIL: Zakažaj si pa lepo ne plačš hotela in obračunaš potnih stroškov?

EDDIE: Zato, ker sem kot evropski poslanec UK Independence Party iz volilne enote Nategovanje lastne države dal častno besedo, da bom, če bom dobil sedež na tem svinjsko dragem vlaku, potoval v vagonu za kondukerje. *Potegne na dan starinsko kovinsko škatlo za malico*. Kako se ti zdi?

PHIL: Kako se mi zdi kaj?

2. Vse opombe so prevajalkine.
V Veliki Britaniji in ZDA: 11. november, obletnica konca prve svetovne vojne.

EDDIE: Winston Churchill – cigara. Margaret Thatcher – torbica. Peter Mandelson – ljubimec iz Brazilije. Eddie Fredericks – plehnata škatla za malico in termoska. Simbola ohrnije in nepodkupljivosti.

PHIL: Res si genij, ampak prespati pa vseeno ne moreš tukaj!

SASA: Meni se zdi ta aktovka preveč elegantna.

EDDIE: V recepciji jih eden meče za tabo po deset evrov.

PHIL: Vsak trenutek pričakujem turškega veleposlanika, ki bo izrazito neimpresioniran, ko bo ugotovil, da preživljam svoj dragoceni prosti čas z direktnim potomcem kromanjonca.

SASA *Eddieju*: Čakaj malo! Eddie, vi se dobro zastopite z britanskimi torijci, a ne?

EDDIE: Joj, no, tem tud svoje tašče ne bi zaupal.

SASA: Hočem reči, da ste, kar se tiče politike, dosti skupaj, a ne?

EDDIE: To pa zato, ja, ker so nam sunili našo politiko.

SASA *Philu*: Britanskih torijcev je šestnajst. Šestnajst potencialnih protiturških glasov torej.

PHIL: Jaz sem Blairov laburist, z mano se ne bodo hoteli niti pogovarjati.

SASA: Pač pa se bodo z Eddiejem. Pri kosilu, če jih boš povabil na zastoj bife s kanapejčki, polnjenimi listi vinske trte in izbranimi vrhunskimi vini.

PHIL: Eddie! Daj, da ti pokažem tvojo sobo!

EDDIE: Cepec! Ne rabim jaz sobe, ampak sekret. Par arestantov tiščim not, ki jim že od Luksemburga obljubljam, da bojo kmalu pogojno spuščeni.

Phil ga odpelje v sobo 1. Eddie izgine v kopalnico 1. Phil pride nazaj s podloženo kuverto v roki.

PHIL: To je moja že tretja genialna ideja danes. Pokliči torijce in jih povabi sem na kosilo.

SASA: Kaj pa Nicole? Danes je vendar vajin dan.

PHIL: Saj je ne bo pred četrto. Do takrat bomo že zdavnaj pojedli. *Dvigne pred sabo kuverto.*

Kaj pa počne on s tem?

SASA: Ta ni najina. To ni moja bomba.

PHIL: A da ne? No, prav.

Phil odloži kuverto. Sede h klubski mizici in vzame časopis.

Pride André, ne da bi potrkal.

PHIL: Misli sem, da ste že končali.

André odpre omaro in gre vanjo.

PHIL: Pa on ve, da je to omara za perilo?

Vrata omare za perilo se odprejo.

ANDRÉ: Tukaj je glavni ventil.

André zapre vrata.

PHIL *ustane, v rokah ima časopis*: O ti boga! Bere. »EVROPSKA POSLANKA DVIGUJE TURŠKI ORGAZMIČNI PRAH. Béatrice Renard, predsednica odbora za ženska vprašanja *blablaba* je izjavila, da bo glasovala proti vstopu Turčije v Evropsko unijo, vse dokler Turki ne bodo postali boljši ljubimci in začeli 36 milijonom rojakinj zagotavljati redne orgazme, do katerih so upravičene kot ženske in državljanke moderne liberalne demokracije. Položaj žensk v islamu *blablaba*; Koran *blablaba*.« O TI SRANJE! In njej sem jaz zaupal!

SASA: Ni hujšega besa od besa razočarane babnice.

Sliši se splakovanje stranišča.

PHIL: Turčija je sekularna demokracija, v kateri se Vzhod in Zahod briljantno in eklektično mešata. Ampak edino, v kar se vtakne ta hudičeva Madame Renard s svojim babjim odborom vred, je pa 36 milijonov orgazmov, do katerih ne prihaja!

Iz sobe 1 pride Eddie.

EDDIE: Ene deset minut vama svetujem, da raje ne hodita noter.

PHIL *pogleda na uro*: Ja, no, z Mehmetom bova maksimalno pol ure, potem ga po hitrem postopku spokamo ven, ker če bo slučajno nabasal na Renardovko, bo tekla kri, in to ne samo njena, ampak tudi moja.

EDDIE: Zakaj se moramo do štirih ven spokat? A si komu kaj obljubil?

PHIL: Zato, ker pride ob štirih Nicole.

EDDIE: A seveda! Se še zmeraj matrata, da bi naredila otroka? Za crknit!

Eddie se usede tik pred bobipalčke in si jih željno ogleduje. Sasa jih premakne.

Kdo pa je problem? Ti ali ona?

PHIL: Noben, oba sva čisto v redu. Sva pač žrtvi nevzdržno napornega duhamornega

moderena urbanega stresnega življenjskega sloga.

EDDIE: Prenizkega števila semenčic, bi jaz rekel.

PHIL: Eddie, absolutno in definitivno te bom ignoriral, prisežem.

EDDIE: Kralj Artur – to je moj suffolški lisasti prasec – mi ga zadnje leto tako malo svira. Njegova sablja je sicer čisto dobra, če me zastopiš, kaj hočem povedat, čeravno ga je treba včasih malo spodbost, da se postavi pokonci, tako kot vse nas, a ni tako, ampak imam vseeno precej svinj, ki niso nič povrgle, po tistem ko jih je on okomandiral, tako da sem mu začel dajati ledene obkladke na jajca. Deluje ko mina.

SAŠA: Nimamo zadosti ledu.

EDDIE: Ker, a veš, semenčice, to so ti ko polenovke ali pa jegulje. Mraz obrajtajo.

PHIL: Danes dopoldne me najprej čaka naporen sestanek s turškim veleposlanikom, takoj zatem pa še sestanek z Madame Renard od krščanskih demokratov. Že sam instinkt mi pravi, da se v nobeni od teh precej delikatnih situacij ne bom prav dobro odrezal, če bom sedel tukaj z modi, zavitimi v led.

EDDIE: Dobro veš, da je to en drek važno: politika. Otroci so edina reč na tem svetu, pri kateri ne smemo nič zašuštrati.

SAŠA: Škodovati ne more, a ne? Vsaj poskusi. *Saša začne nalagati led v velik kozarec za pivo.*

EDDIE: Samo en glaž vode rabiš, pa malo ledu, da ga daš noter, pol pa, kadar le moreš, skočiš na sekret za pet minut, ni treba več, in jih potunkaj noter.

SAŠA: Mora biti voda z mehurčki ali brez?

EDDIE: Jaz osebno bi raje z mehurčki. Pa še mal limone daj noter.

SAŠA: Kaj pa naredi limona?

EDDIE: Nič. Ampak ima vsaj boljši okus, če pomotoma popiješ.

PHIL: Pa deluje?

EDDIE: Vsakič, ko boš špricnil, bo prišlo ven deset milijonov semenčic, in čisto vsaka bo olimpijska rekorderka v plavanju.

Saša stoji pred Philom s kozarcem v roki.

SAŠA: Čisto malo ledu imam. To je tvoja doza

za danes.

PHIL *Eddieju*: Po pet minut, praviš, parkrat na dan, cel dan?

Eddie prikima. Phil vzame kozarec in gre skozi sobo 1 v kopalnico 1. Eddie sedi pri klubski mizici in odpre svoj izvod Daily Maila. Na glavnih vratih potrka.

SAŠA *pogleda na uro*: Mehmet!

Saša panično pograbi Daily Mail.

Ni koša!

Odpre omaro. André zagrabi časopis.

Saša spusti v sobo turškega veleposlanika.

To je postaven moški v zahodnjaški obleki, v roki ima aktovko, ki je natanko taka kot Eddiejeva. Očitno je, da si je kar precej všeč.

V roki ima tudi Sašino » pisemsko bombo« v podloženi kuverti.

MEHMET: Bonjour, mademoiselle.

SAŠA: Dober dan. Gospod Jusuf? Jaz sem Saša, pripravnica pri gospodu Wardrobu.

MEHMET: Enchanté.

SAŠA: To je –

Rokujeta se.

EDDIE: – Eddie Fredericks, Yorkshirc, rejec svinj in član stranke UKIP – v tem zaporedju.

MEHMET: Yorkshirc, ne Anglež?

EDDIE: Kaj islam, kaj krščanstvo, to je en drek važno. Na svetu so samo tri vrste ljudi. Yorkshirci, tisti, ki bi bili radi Yorkshirci, pa tisti brez ambicij. Pa nimam nič proti vam, mohamedancem, tudi pri nas v Yorkshiru vas je ko listja in trave, vsa čast vam, ker kje drugje bi pa človek lahko kupil mleko na božični dan, razen v štacunah od vaših. Kar je res, je res. Pa da ne boste mislil, da sem slučajno kakšen rasist, AMPAK –

MEHMET: Je gospod Wardrobe tukaj?

SAŠA: Samo malo se je šel namočiti.

MEHMET: Bazen imate tudi tukaj? O, to pa je nobel hotel. Stara dobra Evropa.

SAŠA: Sedite, prosim.

Mehmet in Eddie sedita pri klubski mizici.

Mehmet ves čas skrbno pazi na svojo aktovko in si jo položi v naročje. Eddie da na mizo bobipalčke, vzame časopis iz žepa in ga tudi položi na mizo.

MEHMET: Receptor me je prosil, naj vam dam

to kuverto.

SAŠA: Pa saj bi jo morali oni prinesli.

EDDIE: No, Mohamed, kaj vi pol –

MEHMET: Mehmet.

EDDIE: Kaj vi mislite o Evropski uniji?

MEHMET: Mi, Turki, smo Evropi zelo naklonjeni.

EDDIE: Spokajte se iz nje, dokler se lahko, sine.

MEHMET: Saj še niti noter nismo.

EDDIE: Ravno to je najboljši trenutek, da se spokate.

MEHMET: 75 odstotkov naših državljanov si želi, da bi postali člani Evropske unije. Če mene vprašate, gre za čudovito uresničitev želje po miru in harmoniji na celinah, ki so jo venomer pestile strahotne vojne. Jasno je, da se prijateljstva sklepajo preko trgovanja. S prijatelji pa se človek ne vojskuje, a ne? Seveda se ne. Ne smete pozabiti, da smo že več kot petdeset let v NATU.

EDDIE: Jaz Gallipolija nisem pozabil.

MEHMET: Mi smo mlad narod, mi gledamo naprej.

EDDIE: Zdaj hočete pa ratat člani ekskluzivnega kluba, v katerem enega od članov niti videt ne morete?

MEHMET: Ciper ne obstaja.

EDDIE: Kako pa mislite trgovati z državo, ki ne obstaja?

MEHMET: Ljudje vašega kova, vi zmeraj navajate vse mogoče »zadržke« proti članstvu Turčije, ki pa niso nič drugega kot pretveza za vaš rasizem.

EDDIE: Jaz nisem noben rasist in tudi nič nimam proti mohamedancem. Konec koncev ne vem, kje bi lahko kupil sveže mleko na božični dan, če ne bi bilo vas.

MEHMET: Kakorkoli že, saj še nismo člani. Vi, Britanci, pa ste, tako da bi moral mogoče vas vprašati, kaj menite o Evropski uniji.

EDDIE: En ogromen nemško-francoski nateg je to. Ironija je pa v tem, da smo ravno mi začeli vse skupaj. Winston Churchill je po drugi svetovni vojni prišel k Evropejcem na celino in jim rekel: »Poslušajte, vi, do tukaj gor vas imamo, ker se kar naprej kregate, potem pa pričakujete, da bomo mi pa Jenkiji vse zrihtal in spravli v red. Dajte raje gor

postaviti eno tako društvo, v katerega se mi ne bomo hoteli včlaniti, lahko nam pa daste vsaj številko, madona, no, da bomo vedeli, kam se lahko pritožimo, ko bo drek spet padel v ventilator.«

Saša hlastno premakne bobipalčke zunaj Mehmetovega dosega. Na vratih sobe 1 se pojavi Phil, v roki ima kozarec vode z ledom, ki ga odloži na klubsko mizico.

PHIL: Gospod Jusuf! Me veseli, da se spet vidiva!

MEHMET: Mene tudi.

PHIL: Sedite, prosim. Kavjo za gospoda Jusufa.

MEHMET: Raje bi kozarec vode, prosim.

PHIL: Kozarec vode, Saša, prosim!

Saša pripravi kozarec vode za Mehmeta in ga prinese po desni strani odra in položi na klubsko mizico.

PHIL: Eddie! Ne bi šel ti zdaj razpakirat? V »svojo« sobo?

EDDIE: »Razpakirat«? Kaj je pa zdaj to?

Vljuden izraz, naj se poberem? Tud prav. *Eddie gre v sobo 1 in zapre vrata za sabo. Phil se usede k Mehmetu, ki se na kavču počasi pomika proti »zdravilni« vodi. Phil je zdaj pred Mehmetovo vodo (brez limone), Mehmet pa je tik pred »zdravilno« vodo (z limono). Phil naredi požirek iz novega kozarca in se v istem trenutku zave, da ga je polomil. Mehmet ga gleda, kako pije, nato vzame kozarec z »zdravilno« vodo, vendar ne naredi požirka. Phil otrpne kot zajec v soju avtomobilskih žarometov.*

MEHMET: Gospoda Erdogana skrbi naraščajoča protiturška retorika.

PHIL: A da ga?

MEHMET: Københavnske kriterije smo izpolnili, a imamo vseeno vtis, da je procesija protiiislamskih govornikov neskončna. Franz Fischler je izjavil celo to, da so azijski vzhodnjaki nesposobni razumeti liberalno, tolerantno Evropo. Vi bi morali ugovarjati tem rasističnim idejam. *Mehmet za hip umolkne in dvigne kozarec. Phil mu zadrži roko.*

PHIL: Čakajte! Saša! Ste HOTELI vodo z limono?

MEHMET: Ja, limone imam rad, tako da je

- krasno.
- PHIL: Saša! Gospod Jusuf noče limone!
- MEHMET: Odlično je. Led in limona.
- PHIL: O, madona! Las! A vidite?
- Saša pograbi kozarec in ga zamenja z novim – brez limone. Prvi kozarec da v hladilnik.*
- Nadaljujte, se opravičujem.
- MEHMET: Ste videli to? *Philu da fotokopijo pisma.*
- Memorandum organizacije Human Rights Now! Za predsednika vlade Erdogana. Ta Nicole Daws –
- PHIL: – Nicole?
- MEHMET: Jo poznate?
- PHIL: Nicole Daws? Ime mi je malo znano.
- MEHMET: Namestnica generalnega sekretarja Human Rights Now!
- PHIL: Saj res, ja, to je ta –
- MEHMET: – mrha. Da si upa reči, da je naša zakonodaja o harmonizaciji samo pesek v oči Evropski uniji in da turška policija še vedno nezakaznovo muči ljudi! Kaj boste ukrenili v zvezi s tem?
- PHIL: Jaz osebno jo bom vzel v roke. Še danes popoldne.
- MEHMET: Dobro. No, zdaj pa: denar.
- PHIL: Moja najljubša beseda. Ha!
- MEHMET *prikimava v Sašini smeri*: Ji lahko zaupamo?
- PHIL: En napačen korak, pa bo na prvem vlaku za Murmansk.
- MEHMET: Nagrada za vašo pomoč pri sklenitvi sporazuma glede vstopa Turčije v Unijo.
- Z glasnim klikom odpre aktovko, polno sveženjev bankovcev.*
- Milijon evrov.
- PHIL: Gotovina. Moja najljubša oblika denarja.
- Mehmet izroči aktovko Philu, ki ima oči kot na pečljih.*
- Vau! Res ne bi bilo treba. Pa tudi aktovka je krasna, a ni?
- Phil vzame iz aktovke en sveženj in ga nežno boža, nato sname z njega elastiko.*
- MEHMET: To je neuradno izplačilo, razumete? Ni za v banko, ampak za zapraviti.
- PHIL: Brez skrbi, izbrali ste pravo osebo. Dobro vem, kaj bom z njim, denar sem že kdaj
- zapravljal. Hočete elastike nazaj?
- MEHMET: Milijon evrov je samo gesta. Ko bo Turčija končno pripuščena v vašo elitno družbo, bo dobivala petindvajset milijard subvencij letno. Vsako leto, ki ga preživimo v čakalnici, –
- PHIL: – izgubite novih petindvajset milijard evrov?!
- MEHMET: Tako je! Zato bi vam danes rad nekaj predlagal. Za vsako leto, ko nam ne bo treba čakati, vam bomo izplačali bonus v višini enega milijona evrov.
- PHIL: Se pravi, če bo Turčija postala članica naslednje leto, kar je devet let prej, kot pričakujete, bo moj bonus devet milijonov evrov. Če bo trajalo deset let, pa ne dobim nič?
- MEHMET: Tako je!
- PHIL: Za devet milijonov evrov vas bom spravil noter, pa če boste v supergah in trenirkah! *Rokujeta se.*
- MEHMET: Odlično!
- PHIL: 25 milijard bo pa že zmanjšalo astronomski turški dolg, a ne?
- MEHMET *panično*: Nihče ne sme reči *astronomski turški dolg*.
- PHIL: Vi ste Turek, pa ste ravnokar rekli *astronomski turški dolg*.
- Mehmet vstane, ves je prestrašen.*
- MEHMET: Te tri besede so po 301. členu turškega kazenskega zakonika zdaj kaznive.
- PHIL: Jaz nisem Turek.
- MEHMET: Ampak delate za nas!
- PHIL: Kaj bi se zgodilo s Turkom, ki bi ga zasačili, da je izrekel besede *astronomski turški dolg*?
- MEHMET: UF! Tri leta zapora.
- PHIL: Šteklam.
- MEHMET *stojе vzame časopis v roke*: Kaj hudiča je pa to?
- PHIL: Kaj pa?
- MEHMET: »Evropska poslanka dviguje turški orgazmični prah!« Kaj?! Saj ne morem verjeti.
- PHIL: Raje ne berite naprej.
- MEHMET *bere*: Vidite, to je natanko tiste vrste pisanje, ki ga morate preprečiti. Za to vas plačujemo. Béatrice Renard! Ta kurba zmešana!

PHIL: Po mojem se vam zaradi tega ni vredno razburjati. Hočem reči, ona je –

MEHMET: Ne morem verjeti. Phil, odkrito vam moram povedati, da se ravno zaradi takšnih stvari sprašujemo, kako učinkovito je vaše konzultantsko delovanje za Turčijo. Lahko se zgodi, da bom moral aktovko odnesti nazaj.

PHIL: Kaj? Ne! Neumorno garam za Turčijo. *Pomežikne Saši.*

Samo ljudje, ki sprožajo spremembe, imajo sovražnike.

Saša mu da podloženo kuverto.

O, ne! Še ena?!

MEHMET: Kaj je to?

PHIL: Pisemska bomba.

Vsi stojijo. Phil pusti pisemsko bombo na klubski mizici.

Brez panike! Kar nekaj sem jih že dobil.

MEHMET: Res?

PHIL: O seveda, ponavadi od rasistov. Takoj ko sem se začel zavzemati za Turčijo, je začela prihajati sovražna pošta. Saša, napolni banjo, prosim.

Saša gre v kopalnico 1 in odpre pipo.

Bombo je treba izolirati in potopiti.

Saša pride iz sobe 1.

SASA: Že teče.

PHIL *Saši*: In policijo pokliči. Se opravičujem.

Phil gre z bombo v sobo/kopalnico 1. Eddie pride iz sobe 1.

EDDIE: Tukaj pa že ne bom spal.

Phil spet pride iz sobe 1. Saša se oglasi na telefon. Na vratih potrka. Phil odpre vrata. Madame Renard je. Stara je okoli 40, Francozinja, ne povsem neprivlačna; oblečena je lepo, a nekoliko zadržano. Phil jo pogleda, nato ji pred nosom zaloputne vrata in jih zaklene.

PHIL: Če smem predlagati, pojdimo zaradi lastne varnosti vsi skupaj raje v Sašino sobo.

Phil potisne Mehmeta, Eddieja in Sašo v sobo 2.

Nisem še videl tako velike pisemske bombe. *Zapre aktovko z denarjem in jo vrže v sobo 1.*

Nato še enkrat odpre glavna vrata. Béatrice smukne noter mimo njega in se sumničavo razgleduje po sobi.

BÉATRICE: Bonjour, Philip. Zakaj si mi

zaloputnil vrata pred nosom?

PHIL: Eno uro prezgodaj si!

BÉATRICE: Vem. Sem si rekla, zakaj ne bi midva preživela skupaj več časa. Po vsem tistem, kar si mi rekel včeraj zvečer.

PHIL: Pijan sem bil. Sploh si pa poročena.

Béatrice se stisne obenj in mu izroči veliko podloženo kuverto.

BÉATRICE: Pošto imam zate.

PHIL: Kaj za en hudič je pa to?

BÉATRICE: Fant v recepciji me je prosil, naj ti prinesem. Sinoči sem spala s tvojo kravato. Obe sva izčrpani.

PHIL: Ti kar obdrži kravato, če je bilo tako dobro! Ampak zdaj bi ti pa nekaj predlagal. Pridi sem. Hitro!

BÉATRICE: V spalnico? Na enega angleškega brzaka?

PHIL: Ne, to ni tak predlog. Pogovoriti se hočem o tvoji stranki, o demokraciji. Ampak ne tukaj, tukaj je nevarno. Lahko da je to pisemska bomba.

Gresta v sobo 1, Phil plane v kopalnico 1 in vrže kuverto v kad.

BÉATRICE: Oh!! Nisem vedela, da si tako pomemben, da ti pošiljajo pisemske bombe. Samo poglej se! Tako pogumen si, tak pravi Anglež.

PHIL: Takoj bom, samo minutko. Tukaj počakaj!

Phil zapre vrata sobe 1 in odpre vrata sobe 2.

Na pragu naleti na Mehmeta. V istem trenutku odpre Béatrice vrata sobe 1, zato Phil zaloputne vrata sobe 2.

BÉATRICE: Prekrasne rože, Philip! Pa chanel 5 in vizitka. Kaj naj rečem? In kakšno sporočilo!

PHIL: Zapri vrata!

Béatrice zapre vrata. Phil pomoli glavo v sobo 2.

PHIL: Saša!

Saša pride ven.

PHIL: Béatrice se je namalala eno uro prezgodaj! Jo je Mehmet videl?

SASA: Ne. Sploh nisem vedela, da je že tukaj!

PHIL: Takoj se morava znebiti Mehmeta, da se ne bosta slučajno srečala. Pa še nekaj. Béatrice misli, da so Noline rože in tisto kosmato

sporočilo o lisički zanj.

SASA: Ah, ja! Renard! Renard je po francosko lisiica. Jasno! Misli, da je ona tvoja kosmata lisička.

PHIL: O ti sranje. Če prav razumem, imam zdaj dve možnosti. Lahko se usedem v ta kot in začnem karatonično tresti, lahko se pa tudi takoj ubijem ... Kaj naj naredim? Svetuj mi, prosim te!

SASA: Jaz bom poklicala dvigalo in ga zadržala z odprtimi vrati v našem nadstropju. Ti pa glej, da bo Renardovka zagotovo zaklenjena v tvoji sobi, potem pa dvakrat potrka na moja vrata. Še prej pa boš moral Eddieju razložiti, da mora zagrabit Mehmeta in ga poriniti naravnost v dvigalo, jaz pa ga bom nato spodaj spravila iz stavbe.

PHIL: Pa ti si genialna, Saša.
Saša odide skozi glavna vrata. Vidimo jo, kako čaka pri dvigalu. Phil gre k vratom sobe 2.

PHIL: Eddie! Samo nekaj bi ti rad povedal!
Eddie pride iz sobe 2.

EDDIE: Kaj bo dobrega?

PHIL: Pisemska bomba je naredila čudež. Ampak če bo Mehmet videl Renardovko, bo šlo vse v rit! Ona je pa tukaj notri!

EDDIE: O ti sranje.

PHIL: Povej Mehmetu, da hoče policija izprazniti cel apartma, in to takoj, potem pa me počakaj, da bom dvakrat potrkal, ker moram najprej Renardovko nekako zapreti v sobo.

EDDIE: Stol porini pod kljuko.

PHIL: Odlično.

EDDIE: Pol praviš, da boš dvakrat potrkal?

PHIL: Ja.
Eddie gre nazaj v sobo 2. Béatrice pride iz sobe 1.

BÉATRICE: Philip, chéri.

PHIL: Madame Renard! Takoj nazaj noter!

BÉATRICE: Ne morem biti vendar tam, kjer je bomba!

PHIL: Bomba je v kopalnici. Ne bo eksplodirala!

BÉATRICE: Philip, vsi, ki me poznajo kot predsednico odbora za ženska vprašanja, vedo, da sem trdoživa –

PHIL: – bolj radoživa, ampak ti kar –

BÉATRICE: – feministka, kar pa ne pomeni, da nimam čustev.

PHIL: Poročena ženska si. Jean-Claude.

BÉATRICE: Ah, Francozi so psi brez zadnjih nog. Ves čas se samo ob tla drgnejo. Jaz pa sem bila enkrat v Basingstoku in so se mi oči odprle! Vem, kaj znajo Angleži.

PHIL: Kaj pa Turki? Čisto nič se ne zadržuješ, a ne, da ne bi celemu svetu razbohnala, kaj si misliš o njih, a ne?

BÉATRICE: Mehmet?! Ta je spal že s sedeminštiridesetimi evropskimi poslankami. Jaz sem bila samo še en metuljček, ki ga je nabil s svojim žebličkom. In sem se mu maščevala na svoj način.

PHIL: Bi rekel, ja, da si se mu. Poslušaj, jaz imam rajši blondinke, naravne ali pa pobarvane, me čisto nič ne moti, če se ovratnik in manšete barvno ne ujemajo. Moja punca, s katero hodim že deset LET, Nicole, je blond. ENOSTAVNO NISI MOJ TIP, A JE PRAV!?

BÉATRICE: Zate bi bila tudi blondinka.

PHIL: Ne! Samo zato sem se hotel dobiti s tabo, da bi se pogovorila o predlogu nezaupnice komisiji glede pridružitve Turčije.

BÉATRICE: Jaz bom glasovala za.

PHIL: Vem, ampak jaz rabim glasove še stotih drugih krščanskih demokratov.

BÉATRICE: Ne morem jim ukazati, kako naj volijo.

PHIL: O, lahko, še posebej ženskam.

BÉATRICE: Zbrala bom toliko glasov, kot jih hočeš, če boš naredil, kar si mi rekel včeraj zvečer. Ljubi se z mano.

PHIL: Ne bodi smešna! Ostani tukaj!
Porine jo v sobo 1 in zapre vrata. Zastavi jih tako, da pod kljuko porine stol, ki pa je prevelik/premajhen. Vrata sobe 1 se odprejo, in Béatrice stopi ven.

BÉATRICE: Ne moreš tako pometati z mano. Imaš še kakšno drugo žensko tukaj?

PHIL: NE!

BÉATRICE: Mislim, da jo imaš.
Béatrice dvakrat potrka na vrata sobe 2. Najprej pride ven Eddie, Phil pa potisne glavo med Beatricine noge, jo dvigne in si jo posadi na ramena. Eddie vtmem potegne dol projekcijsko

platno, tako da vidi Mehmet, ko stopi iz sobe, le platno in Philove noge.

MEHMET: Na svidenje, gospod Wardrobe.

PHIL *izza platna*: Adijo, Mehmet.

MEHMET: Res nisem vedel, da ste se pripravljani v dobro turškega naroda sami izpostavljati nevarnosti.

PHIL *izza platna*: Oh, no, malenkost! Se vidiva!

MEHMET: Predsedniku vlade Erdoganu bom poročal, da je modro izbral, ker se je odločil za vas. Dovolite mi, da vam sežem v roko in izrazim svojo hvaležnost.

Phil pride izza platna in se rokuje z Mehmetom.

PHIL: Zdaj pa le pojdite, policija je že zelo živčna zaradi teh bomb.

MEHMET: Bomb? Jih je več?

PHIL: Mislim, da imamo trenutno tri, da pa to še ni vse.

Mehmet odide. Phil zapre vrata. Phil spusti platno nazaj gor, da spet zagledamo Béatrice.

EDDIE *Béatrice*: A vi ste ta glavna v tistem bajbem odboru?

BÉATRICE: Oui.

EDDIE: Ene par idej imam, ki bi vas mogoče interesirale.

BÉATRICE: Kdaj drugič, monsieur, trenutno sem zelo zasedena.

Béatrice gre v sobo 1 in zapre vrata.

EDDIE: Bravo! Dobro ti to!

PHIL: Nehaj! Rajši bi se vrgel iz letala s padalom, ki ga je zložil Peter Mandelson.

EDDIE: Splača se riskirati. Jaz ti ne morem zrihtati več ko šestnajst torijcev.

PHIL *se prime za glavo*: Današnji dan bi moral biti poseben dan samo za naju, zame in za Nicole, in za najin poskus, da narediva otroka. Preprosto, dobro, iskreno življenje. Naenkrat pa se je sprevrgel v tekmo za predsedniški stolček in priložnost, da pobašem devet milijonov, če bom pomagal prižgati zeleno luč za Turčijo.

EDDIE: Če boš predsednik, boš lahko delal, kar boš hotel.

PHIL: O ti boga, ja! To mi pa sploh še ni vžgalo. Če bom postal predsednik, bom lahko prižgal zeleno luč za Turčijo in pobasal devet milijonov.

EDDIE: Devet milijonov česa?

PHIL: Si že kdaj videl en milijon? En milijon evrov v gotovini?

EDDIE: Enkrat sem pa res imel v rokah bankovec za petdeset funtov.

Phil pograbi aktovko z denarjem in jo hoče odpreti, ko pride iz sobe 1 Béatrice.

BÉATRICE *Eddieju*: Vi ste pa še zmeraj tukaj? *Philu*. Tvoja kosmata lisička postaja neučakana.

Poljubi ga na lice. Malo ji je nerodno.

Počakala te bom v tvojem kurniku in zelo pazila, da ne bom razbila jajc.

Gre v sobo 1.

EDDIE: No, daj že. Da vidimo!

Phil odpre aktovko.

Ne me jebati!

Zasliši se pritajeno zvonjenje mobilnega telefona.

PHIL: A je to tvoj?

EDDIE: Jaz nimam mobilca.

Phil zapre aktovko in vzame podloženo kuverto, ki jo je prinesel Eddie, pritisne si jo k ušesu in posluša.

PHIL: Ta je!

Plane v sobo 2 in naprej v kopalnico 2. Za odrom se zasliši eksplozija.

Tema.

DRUGO DEJANJE

Pozneje istega dne, ura je okoli 15.45. Na eni od stranskih miz so steklenice vina in ostanki hladnega bifeja. Eddie je sendvič s šunko iz svoje kovinske škatle. Phil sedi na kavču in mežika. Saša ga maže po rokah z antiseptičnim mazilom in lepi nanju obliže. Philovi roki sta amatersko obvezani. Vsake toliko si s prstom pobeza v uho, kot da ne sliši dobro. Suknjič ima obešen čez hrbtno naslonjalo stola pri vratih.

SAŠA: Kako se zdaj počutiš? *Glaseje*. Kako se počutiš?

PHIL: Nekje je nekdo, ki me hoče ubiti. Nimam besed, s katerimi bi izrazil, kako me to veseli! Počutim se, da sem pomemben! Relevanten! Efektiven. Še nikoli nisem

bil ambiciozen, zdaj pa sem. Če bi bil ambiciozen, bi ostal parlamentarec v Londonu. Zakaj si šel pa ti v politiko, Eddie?

EDDIE: Prilezel sem do vrha združenja mladih kmetov, od tam naprej pa nisem imel več kam.

PHIL: Biti parlamentarec v Londonu je bilo monumentalno nesmiselno. Edinkrat, ko sem imel občutek, da sem nekaj dosegel, je bilo leta 1997, ko mi je uspelo narediti več potnih stroškov kot Keith Vaz'. Zdaj pa sem prvič okusil pravo politiko in občutek je fenomenalen. Neskončno všeč mi je. Yesss! Av!

SAŠA *mu za trenutek neha mazati obraz/roke:*
Oprosti.

PHIL: Hočem to funkcijo, hočem postati predsednik evropskega parlamenta.

EDDIE: Ja, ja, saj te poznam. Ti hočeš predvsem pobasat tistih devet milijonov, če ti bo ratalo Turčijo spraviti noter po hitrem postopku.

PHIL: Ne gre samo za denar. Moderna sekularna Turčija, ki bi jo morala Evropa sprejeti z odprtimi rokami, bo pomagala zadržati terorizem.

EDDIE: A zdaj bomo pa še mal svet reševal, ali kaj?

PHIL: Veš, da res. Povej ti meni, Eddie, koliko od teh torijcev, ki smo jih malo prej lepo nasitili in nalili z beaujolaisom, bo glasovalo za Turčijo?

EDDIE: Niti besedice ne smeš verjet, če ti jo reče tisti, ki ga hraniš.

PHIL: Vseeno, Eddie, to je dodatnih šestnajst glasov.

SAŠA: Kaj bomo s tretjo kuverto? Lahko da je še ena bomba.

EDDIE: Kje je? Strela nikoli ne treščí dvakrat.
Eddie odvihra v kopalnico 1.

SAŠA: A vidiš pa normalno?

PHIL: Normalno, ja, če smo zdajle v diskoteki ravno na sredi ognjemeta v zaprtem prostoru

SAŠA: V bolnico bi moral.

Pride Eddie s premočeno podloženo kuverto, ki je napol odprta. Saša se skrjuje v zadnji konec sobe, Phil si pokrije obraz z blazino s kavča.

Eddie pogleda v kuverto.

EDDIE: Ni bomba. Nekaj dosti hujšega je.

Iz kuverte potegne vibrator.

SAŠA *Philu:* Pa ne, da si šel ti malo v šoping po internetu, eh? *Potegne iz kuverte lisice, oblečene v mehak plišast material.*

EDDIE: Ene lisice, en tič.

PHIL: Aha. Komplet, če hočeš ustanovit lastno policijo.

SAŠA: Je kakšno pismo zraven?

EDDIE *privleče na dan moko pismo:* Ja. Bere.

»Spoštovani gospod Wardrobe, poslanec v evropskem parlamentu. Priloženi vibrator sem kupil za svojo soprogo, da bova z njim počastila spomin na šestdeseto obletnico konca 2. svetovne vojne. Ker sem po izobrazbi elektroinženir, ugotavljam, da delež napetosti na elektromotorju ni tolikšen, da bi lahko poganjal glavo med običajno uporabo. Poleg tega me je soproga, ki je sanitarna in varnostna inšpektorica, opozorila, da kosmati deli na lisicah niso izdelani iz negorljivega materiala, kar je lahko nevarno, ker doma uporabljava plin. Nikoli nisem povsem brez zadrege vračal pokvarjenih ali poškodovanih spolnih pripomočkov, toda zdaj smo vsi Evropejci.«

PHIL *zastoka.*

EDDIE: »Tommy Jeffers, najemnik kriketskega kluba v Oundlu, mi je povedal, da ste vi moj poslanec v evropskem parlamentu.«

PHIL *Saši:* Vrzi Jeffersa s seznama za božične voščilnice.

EDDIE: »Od vas pričakujem, da boste zadevo predali evropskemu sodišču za človekove pravice. Lep pozdrav, Abbas Ali Belhadj.«

PHIL: Iz?

EDDIE: Thrapston Villagea.

PHIL: Te pijandure kriketske! Preveri v volilnem imeniku, Saša, če ta prismoda Belhadj res obstaja, in ČE obstaja, mu piši in povej, naj gre v rit.

Eddie poda vibrator Saši.

SAŠA: Ne, jaz tega ne vzamem v roko!

EDDIE: Mogoče so pa oni poslali pisemsko bombo.

PHIL: Na-a! Bombo so poslali islamofobi, islamofili ali pa islamisti. Eni ali drugi ali pa

vsi skupaj. Ali pa kakšno društvo ubrisanih rasističnih krščanskih demokratov ali pa kar kakšen lole, kakšen trčeni Trček, ki nima tri čiste.

EDDIE: Hočeš reči, da nimaš pojma, kdo, a ne?

PHIL: Komu bi jo pa ti obesil, Eddie?

EDDIE: Ciganom.

SAŠA: Eddie!

EDDIE: Jaz sem kmet, zame so zmeraj vsega krivi cigani.

Saša ga prijateljsko lopne po glavi.

PHIL: Romi so vendar pomembna etnična manjšina z izjemno bogato kulturo.

EDDIE: Od kdaj se pa to, da kradeš železo in žreš ježe, imenuje kultura?

PHIL: Kakšna točno je že politika tvoje stranke do Romov? Pa menda ni zapisana v dokumentu z naslovom *Mein Kampf*?

SAŠA: To te pa je utišalo, Eddie.

EDDIE: Mene se ne da utišat. Itak je pa že čas, da se greš še mal namočit! No, daj že! Ti zrihtam nov glaž vode z ledom?

SAŠA: Tisti od prej je v hladilniku. Saj sem rekla, da nimam veliko ledu.

Eddie odpre hladilnik in vzame iz njega kozarec.

EDDIE: No, sine, samo še enkrat! Mrzla prha za tvoja pirha!

Na vratih potrka. Saša gre odpret. Pride André v ceneni obleki.

ANDRÉ: Bonjour.

PHIL: Ste le popravili?

ANDRÉ *Saši*: Mu niste povedali?

SAŠA: Ne.

ANDRÉ: Za OLAF delam.

SAŠA: Malo je gluh.

ANDRÉ: SODELAVEC SKUPINE, KI SE UKVARJA S PREISKOVANJEM PREVAR V PARLAMENTU, SEM.

PHIL: Jaz zmeraj zahtevam nazaj samo tiste stroške, do katerih sem po zakonu upravičen. Pa to je nezaslišano! Ne morete kar (vdreti sem in se delati, da ...)

ANDRÉ: Pomirite se! Vi me sploh ne zanimate, gospod Wardrobe. Pač pa me Madame Renard, ki jo v parlamentarni bazi podatkov vodimo kot poročeno, vam pa je danes dopoldne povedala, da je samska.

PHIL: Lahko, da se laže. Ona je –

ANDRÉ: – očitno obsedena z vami. Vse sem slišal. Celo dopoldne sem s slušalkami na glavi čepel v omari za perilo in vas poslušal.

PHIL *vstane*: Ne morete kar prisluškovati po sobah!

ANDRÉ mu pokaže dovoljenje. Phil napenja oči.

ANDRÉ: Povabite Madame Renard nazaj sem, da bom lahko posnel malo vajinega kljunčkanja.

PHIL: Ni šans! Aretacija Béatrice bi bila popolnoma skregana z mojimi interesi. Ona ima ključno vlogo pri mojih načrtih, da bom postal predsednik.

ANDRÉ: Če je pa tako, bom dal izgnati to ilegalno priseljenko nazaj v Murmansk, kjer je edina zaposlitev delo prostitutke na ladji bordelu za potrebe arktičnega ribiškega ladjevja.

PHIL: Privlačnih pripravnic iz Vzhodne Evrope lahko dobim na vsak prst pet.

SAŠA: Suka! Job tvojo mat'! Pošol na huj! Da štab ty vsju žizn' jel govno, nedonosok!⁴
Andréju. Prevedil!

ANDRÉ: Glagola nisem ujel, pač pa so bili samostalniki naslednji: njen pes, vaša sestra in grob vaše matere.

PHIL: Dobro, dobro! *Andréju*. Kaj torej hočete od mene?

ANDRÉ: Povabite Madame Renard nazaj sem in jo pripravite do tega, da bo pripovedovala o svojem možu.

PHIL: Naj bo. Jaz bom pripeljal Renardovko, vi boste dobili informacije, ki vas zanimajo, ampak zaprli je pa ne boste, dokler ne bo konec glasovanja v torek, se pravi jutri.

ANDRÉ: Vi ste pa res pravi politik, a ne?

PHIL: Moram biti. Danes sem dobil že dve pisemski bombi, in to še pred drugo dostavo pošte.

André se nameri proti omari za perilo.

ANDRÉ: Torej sva zmenjena. Jaz grem zdaj nazaj k perilu.

Gre in zaloputne vrata za sabo.

EDDIE: Kar dobro si se izmazal, kapo dol. Z Renardovko si se pa itak nameraval pozneje še enkrat dobit, a ne?

PHIL: Že, ampak na varnem kraju, v kavarni, na ulici. Nekje, kjer med osnovno opremo ne najdemo dvojne postelje, bideja in otroškega olja.

EDDIE: Po mojem bi moral sprejet njeno ponudbo.

SAŠA: Kakšna pa je njena ponudba?

PHIL: »Zrihtala ti bom toliko glasov, kolikor hočeš, če se boš ljubil z mano.«

SAŠA *osupla*: NE!

PHIL: Nora je name. Saj ne rečem, to je dosti razumljivo. Ampak prisežem, da ne bom nikoli spal z njo. Pripelji mi jo sem. Samo da bo to že enkrat za mano, preden se bo prikazala Nicole.

Phil vstane, vzame kozarec z ledom in se napoti proti sobi 1. Saša vzame telefon.

SAŠA *v telefon*: Allo? ... Madame Renard?...

C'est encore moi, Saša. Monsieur Wardrobe se demande s'il peut changer son rendez-vous avec vous. Tout de suite! Très bien, a bientôt.

EDDIE: Koliko je pa to vino koštalo?

PHIL: Sedemdeset evrov.

EDDIE: Petdeset funtov. Ni slabo za zaboj.

PHIL: Sedemdeset evrov za steklenico.

EDDIE: Petdeset funtov za flašo? Porkaduš. V tej je na dnu še malo. *Nalije si kozarec vina.*

SAŠA: Če dovolite, gospod Nepodkupljivi!

EDDIE *pije*: Ja. Mmmm. Je pa res razlika, moram reč, med kislico iz Spara ali pa tole flašo za petdeset funtov.

Na vratih potrka. Eddie gre odpret. Pred njim stoji francoski policijski inšpektor v civilu z očali in elegantno oblečen.

INŠPEKTOR: Bonjour, monsieur! Je m'appelle Popineau, Sécurité Nationale. Il paraît qu'il y avait une petite bombe ce matin. Est ce que vous étiez ici au moment exacte de l'explosion?

EDDIE: Sine, lej, prisežem, da z vsem srcem podpiram manjšinske in izumirajoče jezike, kot je francoščina, ampak govorim je pa ne.

INŠPEKTOR: Vi govorite anglais?

EDDIE: Yorkshire. Zelo podobno angleščini, samo da nimamo toliko besed. Kadar pa kaj zinemo, tisto tudi mislimo.

INŠPEKTOR: Imeli ste un petit bum-bum tukaj?

EDDIE: Ja, en velik bum-bum. Bi mogoče en glaž vina, sine? Odlična kapljica, tole.

INŠPEKTOR: Pliz, zenk ju.

Eddie natoči inšpektorju in nato še sebi. Inšpektor pije.

EDDIE: Chateau neuf de kaj-vem-koliko.

INŠPEKTOR: Rigoletto?

EDDIE: Kaj vem, meni se zdi kar fajn.

INŠPEKTOR: Jaz v soba na koncu hodnika v zadnjici hotela. Moram povrtati vse persone, ki v tej sobi, in to takoj. Imena, s'il vous plaît.

SAŠA: Gospod Mehmet Jusuf, turški veleposlanik v Franciji, madame Béatrice Renard, ki bo kmalu prišla, jaz, se pravi Aleksandrija Togušev, kar Saša mi recite, gospod Edward Fredericks -

EDDIE: Eddie.

SAŠA: Gospod Philip Wardrobe, in ta moški, čigar imena ne vem.

Saša odpre omaro s perilom.

INŠPEKTOR: Zakaj vi se skrivati v omari?

ANDRÉ: Saj se ne. Vsi vedo, da sem tukaj.

Premolk. André mu pokaže svojo izkaznico.

INŠPEKTOR: OLAF!

ANDRÉ: D'accord!

INŠPEKTOR: Okej, continuez.

Iz sobe 1 pride Phil s kozarcem. Inšpektorja ne opazi.

PHIL: Joj! Jajca mi bo kar razneslo. Zgleda, da to res funkcionira. Ampak vseeno bi jih rad, preden bo prišla Nicole, na hitro še enkrat namočil, tako da bom dal kozarec še malo nazaj v hladilnik, da bo lepo na hladnem, ker mi TALE tukaj *(pokaže na Sašo)* noče odstopiti niti malo svojega dragocenega ledu. Fašistka! Glejte, da mi ne bi tega slučajno kdo popil, a je prav?! Pa od kdaj je tvoj džin in tonik važnejši od funkcioniranja mojih mod? Pozdravljeni. Kdo ste pa vi?

INŠPEKTOR: Inšpektor Popineau. Zdaj jaz šef v ta soba. Nihče ne dovolim brez moje permisijon oditi iz ta soba, mora mene prej prositi. Vse vas bom povrtal. Vas prvi, Monsieur Wardrobe.

PHIL: To sem jaz. Dober dan.

EDDIE: Lahko sam mal skočim do parlamenta?

Volilne listke od celega tedna moram strgat.

INŠPEKTOR: Pet minut, naj bo, ampak ne

4 Сүка! Ёб твою мать! Пошел на хуй! Да чтоб ты всю жизнь ел говно, недоносок - *fenetico*: Sůka! Jób tvajú mat? Pašól na húj! Da šrob ty vsjú žirn' jél gavnó, nedanošák! - Kuzla! Jehenti mater! Pojdi v kurc! Da bi vse življenje žrl drek, nedonošenček! (nedonošenček - mladoletni prestopnik)

ostati dolgo.

EDDIE: Saj tudi nisem nameraval. Samo enkrat sem bil dolgo. Si dam raje karkoli izpulit.

INŠPEKTOR *Saša*: Mademoiselle, ta Béatrice Renard, kdaj ta pride?

SAŠA *pogleda na uro*: Čez petnajst minut.

INŠPEKTOR: Bien! Zadržati jo tukaj. Ona ne sme zapustiti soba. Pa Turek, apelirati ga in naročiti, da mora priti sem za globoko povrtanje.

Phil si obleče suknjič. Vzame vibrator.

PHIL: Saša! Nočem, da ga Nicole vidi!

SAŠA: Potem pa naredi že kaj.

INŠPEKTOR: Mister Wardrobe? Z mano, s'il vous plait.

Phil in inšpektor kreneta.

PHIL *na robu panike*: Nicole se bo gotovo hotela okopati. Samo to pazi, da ja ne bo trčila v (to Renardovko hudičevo) –

SAŠA: Phil! Pomiri se! Nicole ne bo še najmanj eno uro.

PHIL: Hvala bogu. Bi lahko ta čas malo pospravila mojo sobo, prosim?

Phil in inšpektor odideta. Saša gre v sobo 1 in jo površno pospravi. Eddie izprazni kozarec vina.

SAŠA: Eddie? Kako izgleda ta Nicole? Še nikoli je nisem videla. No, pa saj tudi Renardovke nisem.

EDDIE: Danes zjutraj nisi videla Renardovke?

SAŠA: Ne, takrat sem bila tam notri, potem pa –

EDDIE: Nicole je blondinka in Angležinja, Renardovka pa brinetka in Francozinja. No, tako, jaz zdaj letim.

Eddie odide. Vidimo Sašo, kako pospravlja, postilja, itd. Iz omare pride André in si kradoma natoči vino in se s kozarcem hitro vrne v omaro in zapre vrata za sabo. Na glavnih vratih potrka. Iz sobe 1 pride Saša in pogleda na uro.

SAŠA: Tvoju mat!! Ta Renardovka mora biti pa res čisto nora nanj. Petnajst minut prezgodaj je!

Saša odpre vrata. Nicole je. S seboj ima majhen kovček. Novo frizuro ima, postrižena je na kratko in pobarvana rjavo.

SAŠA: Bonjour, madame. Vous etes en avance!

NICOLE: Bonjour. Saša?

SAŠA: Oui, c'est moi. Entrez! Allez à côté!

Saša potiska Nicole proti sobi 2.

NICOLE: Où est Philip?

SAŠA: Il parle de la lettre piegée aux gendarmes. Il a rendez-vous avec le –

NICOLE: Est-ce que vous préférez parler en anglais?

SAŠA: Joj, oprostite, sem čisto pozabila. Jasno, da odlično govorite angleško, a ne?

NICOLE: Menda že, ne? Phil mi je povedal o pisemski bombi. Je vse v redu z njim?

SAŠA: Ja, ja, saj ni bilo nič hudega. Inšpektor bi rad govoril z vami, zdaj sem se spomnila.

NICOLE: Kako sem pa jaz vpletena?

SAŠA: Saj ste bili v sobi, ko jo je razneslo.

NICOLE: Se opravičujem, ampak ko je počilo, me nikakor ni bilo v tisti sobi. Bila sem –

SAŠA: Ne, seveda ne. Niste bili tukaj. Bili ste – tam.

Zazvoni Nicolin mobilni telefon. Oglasi se.

NICOLE: Oprostite. V telefon. Claude, kako si? ... Krasno, to si pa dobro izpeljal ... Jaz sem zdaj v Strasbourgju ... ja, da pospešim to zadevo v odboru za ženska vprašanja, in da bomo šli lahko s tem mahat Turkom ... zdaj pa dajmo do jutri embargo na to ... Ciao!

Ugasne telefon.

SAŠA: Po mojem bi vaš odbor za ženska vprašanja lahko več naredil za –

NICOLE: Saša, oprostite, ampak to ni noben MOJ odbor za ženska vprašanja. Predvsem pa sem si danes popoldne vzela prosto, hvala lepa.

SAŠA: Vaša soba je tukaj. Kar naprej.

Zapre vrata sobe 2. Na glavnih vratih potrka.

SAŠA *pogleda na uro*: Kdo je pa to? Bliat!!

Preklinja po rusko. Gotovo je že Nicole. Samo, da se ne bosta srečali!

Saša odpre glavna vrata. Zagledamo Béatrice v novih oblačilih in z blond frizuro. V tistem trenutku odpre Nicole vrata sobe 2 in stopi ven.

Saša zaloputne vrata Béatrice pred nosom.

NICOLE: Saša, tu notri so obleke neke druge ženske.

SAŠA: Ja, to je moja soba.

NICOLE: Kaj pa je narobe s Philovo?

SAŠA: Prizorišče zločina je. Policija tako pravi.

NICOLE: Zaradi pisemske bombe, ne?

SASA: Ja.

NICOLE: Pa res nimate nič proti, da bom v vaši sobi?

SASA: Ne.

NICOLE: Hvala. Zelo lepo od vas.

Nicole gre nazaj v sobo 2.

SASA sama zase: Kurba.

Saša porine stol pod kljuko sobe 2, nato odklene glavna vrata in jih odpre. Béatrice dobesedno pade notri mimo nje.

SASA: Dober dan! Me veseli, da sva se končno spoznali!

BÉATRICE: Živjo. Saša, ne? Lahko pošljete eno elektronsko sporočilo v mojo pisarno? Da bodo vedeli, kje sem. Pričakujem namreč telefonski klic iz londonskega urada Human Rights Now!, ki ga nikakor ne bi rada zamudila. Saj imate moj elektronski naslov, ne?

SASA: Imam, ja. Veste, jaz mislim, da je delo, ki ga opravljate, zelo pomembno. Hočem reči –

BÉATRICE: Lahko takoj? Prosim. Pomembno je. Včeraj ponoči so mi ukradli mobilni telefon.

SASA: Ni problema, vi samo povejte, kaj rabite.

Sicer pa boste tukaj, v glavni spalnici. Pa še to je Phil naročil, naj vam napolnim banjo.

Saša gre v kopalnico 1 in začne točiti vodo v kad.

BÉATRICE: Hoče, da se okopam? Olala!

SASA: Toliko sem slišala o vas. Kar naprej govori o vas.

BÉATRICE: Res?

SASA: Ja, čisto nor je na vas!

BÉATRICE: To je rekel?

SASA: A prtljage pa nimate? Ne, seveda ne. Saj ne boste ostali čez noč. Kaj je to? Chanel 5?

BÉATRICE: Ja, Philipov najljubši parfem, a ni?

SASA: To pa zato, ker je vaš najljubši.

BÉATRICE: Vam je Philip povedal, zakaj sem tukaj?

SASA: Ja! Nič naj vam ne bo nerodno. Moja teta Irina je hotela sina, ampak je moj stric Sergej impotenten, tako da je vskočil moj stric Aleksander. Me zastopite? Pet hčerk imata, pa še kar naprej poskušata. Ha! Seks je funkcionalna zadeva. Phil je trenutno pri inšpektorju. Danes jutraj smo dobili bombo v pismu in –

BÉATRICE: Vem, ja.

SASA: Vam je povedal? No, saj je prav. Morali smo poklicati zdravnika, samo zaradi njega.

Pa rože je tudi naročil za vas.

BÉATRICE: Sem jih videla, ja. Saša, bi šli zdaj prosim poslat moje elektronsko sporočilo?

SASA: Seveda. Vi se pa lepo namakajte.

Zapre vrata za sabo in vzame stol izpred sobe 2 in ga porine pod kljuko sobe 1. Potem gre k omari s perilom in jo odpre.

SASA pokaže na sobo 2: Kaj pa ta dela tukaj?

ANDRÉ: Poslušajte, mislim, da ste se –

Vrata sobe 2 se odprejo, zato Saša brž zapre vrata omare s perilom. Nicole je v kopalni halji, v roki ima blackberry. Naravnost k hladilniku gre in si iz odprte steklenice natoči kozarec belega vina.

NICOLE: Imate kaj ledu?

SASA: Ne.

NICOLE: Vidite, Saša, to je pa resen problem.

SASA: Zakaj?

NICOLE: Zato, ker sem sodobna poslovna ženska in nikakor se ne morem sprostiti, če ni vsaj 87 odstotkov moje telesne mase bel špricer.

SASA: Ne, ledu nimamo, radenske pa tudi ne.

NICOLE: Poslušajte, Saša, kaže, da sva medve bolj slabo zaštartali skupaj. Ampak za sabo imam res stresno dopoldne, tako da bi v banji res zelo rada spila kozarec belega. To je vse.

SASA: Nobenega smisla nima, da lezete v banjo! On tega sploh ne misli izpeljati do konca.

Resnično se mi ne zdi dostojno, kar se greste!

NICOLE: Ma, ne me jebat, no. A morava biti res poročena, ali kaj? Stara sem 42 let. Vsako priliko moram izkoristiti.

Nicole gre s kozarcem vina nazaj v sobo 2.

V banji bom.

Zapre vrata sobe 2. Skozi glavna vrata pride Phil.

SASA: Nicole je že prišla! Tam je.

PHIL: Kaj? Eno uro prezgodaj.

SASA: Še hužje je pa to, da je tudi Béatrice tukaj.

PHIL: O, ne! Joj, no, ne, ne, ne, o bog, prosim, ne. Sranje! Saša, daj, ubij me, dobro ti bom plačal. Ulegel se bom na tla, ti pa vzemi oster svinčnik in mi ga zapiči v oko in tolči po njem s težko knjigo. O ti sranje hudičevo!

Kje je Renardovka?
SAŠA *pokaže*: V moji sobi.
PHIL: A Nicole je pa tukaj?
Phil potrka na vrata sobe 1 in gre noter.
PHIL: Srček!
Takoj pride ven.
V banji je. Takoj moraš k inšpektorju. Pohiti!
Jaz bom pa stražil tidve. Soba petsto deset.
Saša odide. Phil odpre omaro.
PHIL: Kaj dela Béatrice tukaj?
ANDRÉ: Obe se kopata.
PHIL: Ja, zakaj se pa RENARDOVKA kopa?
O, bog, a je lahko še hujše?
ANDRÉ: Očitno je na smrt resno vzela vaš predlog o seksu za glasove. Kaže, da bom vendarle dobil kljunčkanje.
PHIL: Ja, jaz pa kapavico! Ta ženska je spala z Mehmetom Jusufom, ki je, če ste slučajno pozabili, spal s sedeminštiridesetimi evroposlanci, večinoma ženskega spola. Ampak če sta zdaj obe v banji, imam malo miru, da lahko ukrepam.
Skozi glavna vrata pride Eddie. Phil preceni situacijo in pogleda na uro.
Eddie! Eno malenkost bi te prosil, če bi mi jo naredil.
EDDIE: Ne greš ti zdaj k dohtarju?
PHIL: Seveda grem, ampak imam pa en majhen problemček tukaj. Nicole ...
Nicole neopaženo pride iz sobe 2. Ovita je samo v brisačo. Ni se še skopala. Phil gre proti sobi 1.
... je tukaj, kopa se in –
V tistem zagleda Nicole.
Nicole! O ti boga! Ja, kakšne lase pa imaš??!
Fantastično izgledaš!
NICOLE: So ti všeč?
PHIL: Super!
NICOLE: Malo me je skrbelo, ker vem, kako zelo sem ti bila všeč blond.
PHIL: Saj imam forke, če bom kdaj rabil.
NICOLE *ga zvrleče na stran*: Jebenti, pa kaj se dogaja? Tukaj kar mrgoli raznih ljudi. Samo zato sem priletela, da se bova kresnila – ti pa jaz, mislim – in naredila otroka, tukaj je pa zdaj tako, kot da si prodajal karte za seksšov v živo.
PHIL: Poslušaj, malo je komplicirano –
NICOLE: Čisto nič ni komplicirano. Ravnokar

sem si zmerila temperaturo.
PHIL: Pa dobro kaže, mislim, termometer pa to?
NICOLE: Kaže mi, da so jajčka pripravljena in da je treba iti zdaj fukat.
PHIL: No, prav, jaz sem tudi pripravljen, se pravi, skoraj pripravljen. Ampak nisi pa kaj dosti podobna francoski kurbi.
NICOLE: Ti pa ne predsedniku.
PHIL: Jaz sem veliko bližje predsedniku, kot si misliš.
NICOLE: V aktovki imam mrežaste nogavice.
PHIL: Имаš? Мене sicer najbolj rajca naglas.
Toutes directions / autres directions; pas de pecher; ou se trouve la toilette, saj veš, kaj mislim.
NICOLE *karikirano francosko*: Oh, mon chéri, je ressens une douleur dans mon coeur.
PHIL: Oui, oui!
Poljubita se. Eddie zakašlja.
PHIL: To je Eddie Fredericks.
NICOLE: Eddie Fredericks, UKIP?
EDDIE: Točno ta.
NICOLE: Pisala sam vam o izjavah, ki ste jih dali o Romih za *Daily Mail*. Ste sploh prebrali moje pismo? Nikoli mi niste odgovorili.
EDDIE: Dobil sem ga in ga spravil v prikolico, ki je moja pisarna. Naslednji dan sem ga nameraval prebrat, ampak se je ponoči par ciganov v tranzitu pripeljalo mimo in mi sunilo prikolico.
NICOLE: Ne verjamem.
EDDIE: Kako znajo oni zamotit človeka in okrašt! Ko profesorji. Ne moreš verjet. Tudi zobe iz ust ti lahko sunejo, ne da bi kaj opazil. Kako znajo, da te v hipu shecajo, da nehaš biti pozoren.
NICOLE: Se pravi, da vi ne zaposlujete svoje žene za vodjo poslanske pisarne doma?
EDDIE: Ne! Moja ima dela čez glavo, da doma vodi prašičjo farmo. A ta ima pa vas zaposleno, da mu vse naredite?
NICOLE: Ah, jaz nič ne delam.
PHIL: Pst!
NICOLE: Ne ti meni »pst«, Phil. Res hočem, da me črtaš s svojega plačilnega seznama. Nemoralno je, da ti plačujejo osemdeset tisoč

evrov zame, jaz pa niti s prstom ne mignem.
Ja, kaj pa je bilo s tabo?

PHIL: Nekdo mi je poslal pisemsko bombo in –

NICOLE: Sem slišala, ja. Ampak zakaj tebi?
Ker ti si pa res, pa ne mi zameriti, politično popolna nula.

PHIL: Če te slučajno zanima, bom kmalu naslednji in bodoči in novoizvoljeni predsednik evropskega parlamenta.

NICOLE: Predsednik? Ti?!

PHIL: Seksala boš z najvplivnejšim človekom v Evropi. Če to ni rajcig, pa res ne vem, kaj je. Upam, da bom na ta račun lahko skrajšal predigo za kakšno uro ali pa dve.

NICOLE: V tej sobi ne morem seksati. Rekel si mi, da ima krasen razgled pa džakuzi. Zdaj pa vidim skozi okno samo kontejner za smeti pa kante za pomije.
Gre proti sobi 1. Phil se postavi pred vrata. Nicole prisloni uho na steno.

PHIL: To je najina soba. Ampak zdaj je kraj zločina. Policistka s sodnimi izvedenci je notri.

NICOLE: In se kopa?
Nicole išče po sobi dokaze o nezvestobi.

PHIL: Rekonstrukcijo dogodka dela. Bombo je razneslo, ko sem jo hotel vreči v polno banjo.
Nicole mu nameni vprašujoč pogled, ki ga Phil dobro pozna.

PHIL: Ne glej me tako. Ne varam te!

NICOLE najde vibrator. Ogorčeno ga dvigne: ???
To si pa zaplenil sobarici, ali kaj?

PHIL: Eden od mojih volivcev mi ga je poslal po pošti.

NICOLE: Phil, nekaj imaš za bregom. Spravi te ljudi ven, pojdi k zdravniku, potem pa bova poskušala narediti otroka. Vzame svoj kozarec vina Eddieju in gre nazaj v sobo 2.

PHIL: Ugh! Saša je dala Renardovko v sobo z banjo, vizitko in rožami. Saša misli, da je Renardovka Nicole!

EDDIE: Ti kar meni prepusti, sine. Greva zdaj najprej k dohtarju.
Eddie odpre glavna vrata in jih pusti odprta, medtem ko kliče dvigalo. Nato stopi nazaj v sobo. Glavna vrata pusti odprta.

PHIL: Kako ju bomo pa držali narazen?

EDDIE: Renardovki bom rekel, da je naslednja

na vrsti za pogovor z inšpektorjem, in da hoče, da ga počaka pred njegovo sobo.

PHIL: Pa ti si genialen, Eddie.
Eddie s stolom počasi izgine po hodniku. Phil zavpije za njim.

PHIL: Ti si moj daleč najboljši prijatelj, kar jim imam tukaj, Eddie. Kar zadeva politiko, si škandalozno napačno usmerjen, ampak si pa zabaven, iskren in pošten. Zelo mi je žal, da sem v *Guardianu* izjavil tisto o tebi.

EDDIE: Tisto me ni niti malo zaskalelo, kaj šele zboldo, sinko dragi. Celó življenje se že oteparam ljudi, ki pridejo k meni in mi rečejo: »Po prašičjem dreku smrdiš.« Vidiš, tisto pa zelo boli. Če bi me kdaj rad prizadel, Phil, če bi me kdaj rad res zelo prizadel, rabiš samo tri besede: »Po prašičih smrdiš.«
Eddie zapre vrata dvigala in potem še vrata apartmaja. Nato si natoči nov kozarec vina in ga počasi srka. Potrka na vrata sobe 1. Renardovka odpre vrata. Napol slečena je.

EDDIE: Inšpektor hoče govoriti z vami. Vi samo naravnost do konca hodnika. Moram vam pa povedati, da je tukaj nekje fotograf *Paris Matcha*, ki komaj čaka, da bo naredil sliko napol nage predsednice odbora za ženska vprašanja v sobi socialističnega evrosposlanca.

BÉATRICE: Merde!

EDDIE boče vstopiti v sobo 1: Imam pa krasen načrt, kako vas lahko spravim ven, ne da bi vas kdo videl. Ti pa, André v omari, če slučajno poslušáš, daj še ti malo pomagat.
Renardovka ga spusti noter. V tistem stopi iz svoje sobe Nicole. Sprehaja se po sobi. Prisluskuje pri vratih sobe 1. V ključavnici zaskrta ključ. Nicole ni jasno, od kod ta zvok. Gre k omari in jo poskuša odpreti, toda vrata so zaklenjena. Iz sobe 1 pride Eddie, odpre glavna vrata, stopi na hodnik in se takoj vrne. Pred sabo potiska velik voziček za umazano perilo.

NICOLE: Kaj pa delaš?

EDDIE: Mal pomagam. Ne morem, da ne bi mal pomagal. Si se že skopala? Je bilo fajn?

NICOLE: Ja, hvala.
Nicole gre nazaj v sobo 2 in zapre vrata za sabo. Eddie postavi voziček tik pred vrata sobe 1. V ključavnici spet zaskrta kor prej. Eddie

zelo previdno in komaj opazno odpre vrata omare. Eddie dvakrat potrka na vrata sobe 1 in jih sam odpre. V sobi 1 ne vidimo Béatrice. Iz sobe 2 smukne Nicole, pričakujoč, da bo koga zasačila. Nekaj sumi. Eddie potiska voziček proti glavnim vratom.

NICOLE: Stoj! Takoj! Da vidim, kako zgleda! Nicole gre k vozičku, počasi dvigne pokrov in pogleda noter. V tistem plane iz sobe 1 Béatrice, ki je zdaj popolnoma oblečena, a bosa, čevlje z visokimi petami nese v rokah, skriva se v omaro, a vrat ne zapre povsem. Nicole se obrne in gre pogledat še v sobo 1. Eddie glasno zakaišlja in odpre glavna vrata, da lahko Béatrice skoči iz omare in steče ven. Eddie zapre glavna vrata natanko v istem trenutku, ko zapre André vrata omare. Škrtanje ključa v ključavnici. Nicole spet pride iz sobe 1, ničesar ne vidi. Gre k omarini in jo poskuša odpreti, toda vrata so zaklenjena. Eddie natoči kozarec vina zase in za Nicole. Ponudi ji ga. Nicole ga vzame.

EDDIE: Zakaj se pa ne preseliš v ono sobo? Dost lepša je.

NICOLE: Pa veš, da se bom res. Nicole gre po svoje stvari v sobo 2 in jih odnese v sobo 1, vrat za sabo ne zapre. Vidimo jo, kako uživa v razgledu na parlament. Eddie vzame steklenico in se precej utrujen odvleče v sobo 2.

EDDIE: Jaz grem pa mal v Mižule sem noter. Zapre vrata.

Pride Saša in zagleda Nicole.
SAŠA: Kaj pa vi tukaj?! Izginite!
Nicole pride iz sobe 1.

NICOLE: Krasne rože.

SAŠA: Ja, za njegovo punco.

NICOLE *sede, pristno presenečena*: Res?

SAŠA: Angležinja je. Že deset let jo pozna.

NICOLE: Tega pa nisem pričakovala, da ima Angležinjo. Mislila sem, da ima mogoče kakšno čedno pripravnico, ne pa ... A je mlada?

SAŠA: Ne. Vaših let.

NICOLE: Madona, lažje bi zastopila, če bi bila mlada.

SAŠA: Starost sploh ni važna. Ljubezen, predanost in otroci, samo to je važno.

NICOLE: Otroci?!

SAŠA: Ja! Poročila se bosta in imela otroke.

NICOLE: Zdaj imam pa dosti. Grem. Povejte mu, da je konec.

Nicole vzame svojo prtljago in odide skozi glavna vrata; vidimo jo, kako pritiska na gumb za dvigalo.

SAŠA: Z največjim veseljem.

Saša zapre vrata. Nato si natoči pijačo in jo na hitro zvrne. Odprejo se glavna vrata. Za vozičkom za perilo se skriva Béatrice in ga potiska proti sobi 1. Saša jo zagleda. Béatrice se zave, da jo je videla.

SAŠA: Zakaj se pa skrivate?

BÉATRICE: Da bom ušla fotografu *Paris Matcha*.

SAŠA: Tukaj ni nobenega fotografa *Paris Matcha*.

BÉATRICE: Eddie je rekel, da je. Béatrice nadaljuje proti sobi 1, še zmeraj se skriva za vozičkom.

Ko je Phil predlagal, da bi skupaj preživela današnje popoldne, sem mislila, da bova sama.

SAŠA: Naj vam ne bo nerodno! To je vendar tako pomembno! Zdaj je za vas ravno pravi čas v mesecu, a ne?

BÉATRICE: No, napačen res ni.

SAŠA: Jasno, da morata seksati!

BÉATRICE: Všč ste mi vi, všč mi je vaš odnos do tega. Ne vem sicer, koliko vam plačuje Philip, ampak če bi vas slučajno kdaj prijelo in bi si zaželeli malo spremembe ... vi me samo pokličite.

SAŠA: Veste, da bi res rada delala za Human Rights Now! in -

BÉATRICE: Tě želje vam sicer ne morem uresničiti, imam pa sama tudi par zadev napeljanjih, in zmeraj se rabi kakšna podjetna nova moč, ki je ni strah tvegati. A denar imate radi?

Béatrice se začne slatiiti, tako da vidimo njeno drago perilo.

SAŠA: Večino ga pošljem domov. Moja mama vozi kamion, oče je pa bolan, ampak mora vseeno delati. Sončna očala sestavlja doma v kuhinji, na mizi, da zasluži par rubljev. Rada bi jima kupila dačo, da bosta imela kam, ko bosta šla v penzijo. A je težko najti lepo perilo, a ne?

BÉATRICE: Ja, malo denarja, malo muzike, ljubica moja. Povejte Philipu, da sem pripravljena.

Béatrice gre v posteljo. Saša zapre vrata. Pride Phil z obvezanimi rokami, očmi in ušesi.

Spremlja ga zdravnik.

PHIL: SAŠA, SI TUKAJ?

ZDRAVNIK: Bonjour. Ste vi Saša?

SAŠA: Ja.

ZDRAVNIK: Jaz sem dežurni zdravnik. Zgleda hujše, kot je v resnici. Obvezan je zaradi preventivne. Oči niso poškodovane, ampak morajo pa počivati, zato bi bilo idealno, če bi imel obveze gor čez noč, jutri pa ga bom spet prišel pogledat. Tukaj se usedite, Monsieur Wardrobe. *Precej glasno.* Tukaj je kavč!

Phil tipa hrbet kavča.

PHIL, *preglasno*: JE TO KAVČ?

ZDRAVNIK: Malo je gluha, ker sem mu dal v vsako uho nekaj blažilnih kapljic.

PHIL: KJE JE NICOLE?

SAŠA: V TVOJI SOBI TE ČAKA! *Zdravniku.*

Pa se sme zdaj vznemirjati?

ZDRAVNIK: Samo na oči in ušesa mora malo paziti. Drugače je pa popolnoma zdrav. No, torej, jaz zaračunam hotelu, ki izstavi račun in ga da na sobo, samo spodaj ga je treba podpisati. Ker pa monsieur ne vidi in ne – *Saša odpelje Phila do kavča.*

SAŠA: Hočete, da grem jaz z vami dol in podpišem vašo pogodbo?

ZDRAVNIK: Saj ni moja, ampak od hotela. *Pride Eddie.*

EDDIE: U, jebenti, koga vidim. Nevidnega človeka! Vse v redu?

SAŠA: Malo je gluha. *Zdravniku.* Grem z vami dol. Eddie, ta čas boš pa ti glavni tukaj. Renardovka je šla, tako da si lahko oddahnemo. Nicole je pa tam notri. Pripravljena.

Saša odide z zdravnikom. Eddie vzame vibrator in si ga natančno ogleduje. Vklopi ga. Usede se na kavč zraven Phila. Za šalo masturbira vibrator. Reži se.

EDDIE: Imaš kaj proti, če to delam? IMAŠ KAJ PROTI?

PHIL: NE. *Premolk.* ITAK PA NIMAM POJMA, KAJ DELAŠ.

Eddie pobalinsko zagrabi Philovo roko in mu jo položi na vibrator.

PHIL: EDDIE!

EDDIE: Pa to je vibrator!

PHIL: NEHAJ! JE NICOLE V SOBI?

EDDIE: Je. SI PRIPRAVLJEN?

PHIL: JA, PRIPRAVLJEN!

EDDIE: Tako se govori. DAJ, DA TE ODPELJEM NOT!

Eddie vstane in da vibrator nazaj na Sašino mizo, nato prime Phila za roko.

PHIL: SAŠA JU JE PREJ ZAMENJALA. SI TI VSE UREDIL?

EDDIE: JAZ OSEBNO SEM DAL NICOLO V TVOJO SOBO! RENARDOVKA JE PA PRI KIFELJCU NA KONCU HODNIKA.

PHIL: KAJ PRAVIŠ?!

EDDIE: VSE SEM OKOMANDIRAL!!

Eddie ga spremlja do sobe 1 in potrka na vrata.

EDDIE: TOK, TOK, ljubica. Obisk imaš!

BÉATRICE *izza odra*: Je suis toute nue!

Vrata so zaprta.

EDDIE: To je pa hec, da govori francosko.

PRAVIM, DA GOVORI PO

FRANCOSKO! JE SUIS TOUTE NUE.

KAJ TO POMENI?

PHIL: Fantastično! Pravi, da je čisto naga.

EDDIE: Porkaduš!

PHIL: Nicole je obljubila, da se bo delala, da je pariška cipa.

EDDIE: O, mat kurba!

Béatrice odpre vrata. Eddie pogleda stran.

BÉATRICE: Faites entrer le jeune coq tout seul.

Je saurai m'en occuper.

EDDIE: Daj, sine, zdaj pa!

Béatrice odpre vrata in potegne Phila noter.

Eddie zapre vrata. Malo še poslušaj, obraz ima prislonežen na vrata. Potem poišče napis »ne moti« in ga obesi na kljuko. Gre k omari in odpre vrata. André ima v roki kozarec vina, na obrazu pa slabo vest, ker tako lagodno sedi v omari s slušalkami na glavi. Eddie mu sname slušalke in si jih da na glavo. Vse to počne pred omaro. Iz izraza na njegovem obrazu je moč sklepati, kaj se dogaja v sobi 1. Nato pride Nicole, ki govori po telefonu. Eddie se obrne in jo zagleda, slušalke ima še vedno na glavi. Nekaj časa niti ne trene. Nicole se medtem

razgleduje po sobi in išče svoj blackberry.

NICOLE *v telefon*: Spet ene in iste kritike v bistvu, ja. Mučenje in grdo ravnanje z zaporniki; krutost, kriminalizacija disidentov in ista stara turška pesem: nasilje nad ženskami. Čakaj malo, Claude.

EDDIE: Živjo, srček. U, jebenti!

NICOLE: Blackberry sem pozabila. Si ga kje videl?

EDDIE: Kaj za en beri?

NICOLE: Dlančnik in mobilni telefon v enem.

EDDIE: Nič takega, kar bi šlo v dlan nisem videl, ne.

NICOLE: Oprosti, Claude ... Danes popoldne imam eno luknjo in sem pomislila, da bi se mogoče poskušala dobiti z Béatrice Renard, predsednico odbora za ženska vprašanja ... Seveda vem, da je zmešana. A si mogoče videl današnji *Daily Mail*? Ja, vem, temu se pa lahko reče prilivanje olja na ogenj. Jo bom poskušala malo spraviti k pameti. Ciao!
Nicole najde lisice. Dvigne jih predse z navduse vprašujočim izrazom na obrazu.

EDDIE: A je to to ljubica?

Nicole vznemirijo glasovi, ki prihajajo iz sobe 1. Gre k vratom in zagleda znak »ne moti«. Prime za kljuko, toda vrata so zaklenjena. Gre k Eddieju in mu sname slušalke.

EDDIE: To je André, ene sorte duh, pa proti prevaram se bori.

Eddie ne reče ničesar več. Iz snetih slušalk se slišijo glasni zvoki ljubljenja. Nicole si natakne slušalke in nekaj časa posluša. Pride Saša.

SAŠA *Eddieju*: Kaj pa ta dela tukaj?

EDDIE: To bi tud jaz rad vedel. Saj veš, da je to Nicole, a ne?

SAŠA: Uggghhh!

Saša se začne ritensko umikati, roko si tišči čez usta. Nicole sname slušalke, jih razklene, se nagne v omaro in poveča jakost. Vsi trije stoji poslušajo, kako Renardovka doživi orgazem. Tišina.

Zasliši se ključ v ključavnici sobe 1, nato se vrata počasi odprejo. Na vratih stoji Phil, še vedno je obvezan. Medtem ko govori, si snema obveze.

PHIL: Nekje mora biti šampanjec. Ali bi rajši tisti svoj špricer? Po mojem ta dohtar zelo

pretirava. Saj ne rečem, malo me je res oslepilo, ampak ne mislim pa zaradi tega nositi teh trapastih obvez. Veš, kako me vse srbi!

Na pragu se pojavi Béatrice, ovita samo v rjuho. Phil je že skoraj v dnevni sobi. Sname si obveze z oči in se zagleda naravnost v Eddieja in Nicole.

Kako si pa tako hitro prišla tja? Pa čisto oblečena?

Potem pogleda Béatrice. Končno se mu posveti. A niti ne trene.

Ima kdo kakšen čik?

Tema.

TRETJE DEJANJE

Eno uro pozneje. Phil sedi na kavču. Pred sabo ima skledo z »zdravilnimi« bobipalčkami, ki si jih zatika med prste na nogah in posipa s praškom. Obvezo za oči ima dvignjeno na čelo kot sončna očala. Napol oblečen je: bos, v spodnji majici in hlačah z naravnimi. Njegova oblačila so zmečkana, treba bi jih bilo oprati in zlikati. Eddie je napol pijan in odpira steklenico vina. Saša lika Philove srajce. V hladilniku je pripravljen kozarec vode z ledom.

SAŠA: Katero srajco misliš obleči?

PHIL: Kako naj vem, kaj mislim obleči? Saj nisem gej.

SAŠA: Pa daj, no! Frau Flugelhammerlein bo vsak čas tukaj, ti imaš pa še zmeraj bobipalčke med prsti.

PHIL: Briga me.

SAŠA: Pisemska bomba je vse zelo impresionala.

EDDIE: Ja, kar naenkrat si ratal strašansko popularen.

SAŠA: »Politik z izrednim poslušom za turško vprašanje.«

EDDIE: Nominacija za predsednika ti ne uide. In če boš ratal predsednik, lahko spustiš Turčijo not pri ta zadnjih vratih in pobaš svojih devet milijonov evrov. Lep kup denarja, tud pol, ko boš meni odštel honorar za konzultacije.

PHIL: Če pa sem izgubil Nicole! Šestinštirideset

let sem star, dosti žensk sem imel in me ni tega čisto nič sram. V bistvu sem na to celo ponosen, ponosen na en tak nezrel, pubertetniški način. Triinsemdešet po zadnjem štetju. Ampak Nicole je edina, ki sem jo ljubil. Ljubil, ja. Dobesedno ljubil, ne samo natepaval v daljšem časovnem obdobju. Zdaj je pa ni več!

SASA najde *Nicolin blackberry*: Nicolin blackberry! Sigurno ga bo prišla iskat.

EDDIE: Ko bo tukaj, jo pa hitro zasnubi.

Poroka, to! Na kolena, pa opravi, kot se šika.

PHIL: Si šel ti na kolena, ko si zasnubil svojo ženo, Eddie?

EDDIE: Ah, jaz sem bil že dvajset minut prej na kolenih. Niti predstavljati si ne moreš, kako sem imel odgrnjena od tepiha. Zdaj pa že nehaj mulo kugat! Tako se prekladaš kot kakšen mulc, ki se mu je igrača pokvarila.

PHIL: Nič se mi ni pokvarila. Joj, kaj bi dal, da bi razumel ženske. Ne morem pomagati, če sem hodil v zasebno deško šolo, kjer je bila pornografija edini vir informacij. Devetnajst let sem bil star, ko sem pogruntal, da znajo ženske tudi stati.

EDDIE *se zareži*: Ja, pa kaj, si pač po nesreči pofukal napačno, to se dostikrat zgodi. Ti se vsaj poročil nisi z napačno tako kot pol ljudi na svetu.

SASA: Kako lahko rečete kaj takega?

EDDIE: Saj ne pravim, da je moja napačna. Jaz in moja, midva sva začela, ko sva bila stara šestnajst let. Pa da boste vedela, da je bila ona zmeraj dosti bolj nabrita kot jaz. Dvakrat sem kihnil, pa je že dobila dvojčke.

PHIL: Preveč govoriš, Eddie!

EDDIE: Odkar so ji vse ven pobral, je pa še hujša. Pravi, da je sigurno kriva operacija. Da je delavnico spremenila v igralnico.

PHIL *si tišči ušesa*: Sploh te ne poslušam, Eddie.

EDDIE: In to celo v klimakteriju ...

PHIL: Tiho bodi!

EDDIE: Moram pa tud to reč, da sem rabil štirideset let, da sem ugotovil, kaj moja res hoče v postelji.

PHIL: In kaj točno hoče v postelji?

EDDIE: Georgea Clooneyja. Moja generacija ni problem, ampak probleme boste imeli vi,

ker prepozno začenjate. Na Zahodu imamo do žensk eno določeno spoštovanje, tako da delajo kariero, hodijo v službo, otroke imajo veliko pozneje, ali pa sploh ne. Muslimani jih pa štepajo ko po tekočem -

SASA: Eddie!

EDDIE: Čez sto let bo Evropa Evrabija, pol boste pa videli, ko boste rekli *adijo* vaši ljubi svobodi govora. Samo Holandijo si poglejte: človek je naredil film, ki je one spravil v slabo voljo, pa so ga šicnil na sredi ulice, najraje bi mu pa še glavo odsekal. Kmalu bojo imeli povsod šeriatsko pravo. Umori iz časti, ženske bojo pa kmalu smeje v štacuno samo še v žaklju.

André pride iz omare.

ANDRÉ: Messieurs, Dames.

EDDIE: Si dobil zdaj svoje dokaze, sine?

PHIL: Kaj je rekla Renardovka, ko sva bila v postelji?

ANDRÉ *bere*: »Encore, encore, non, à gauche, voilà! Oh, oh, mon dieu, mon dieu, oui, oui, oui, oooooooooohh!!!«

PHIL: Ampak to za sodišče ne bo zadosti, a ne?

ANDRÉ: Nič hudega. Ko je bila sama v sobi, je po telefonu poklicala svojega očeta, ki je menda na smrtni postelji. Njen oče je Yves Renard, za katerega sicer nisem še nikoli slišal, ampak zgleđa, da je zelo bogat.

PHIL: Ja, Monsieur Naredi sam.

ANDRÉ: O, potem pa je res nesramno bogat.

Madame Renard pa njegova prvorojenka, kar pomeni, da naj bi podedovala njegovo premoženje, ampak je papa določil, da ne bo dobila nič, če se ne bo poročila, preden bo umrl.

PHIL: Ampak saj ona JE poročena!

ANDRÉ: D'accord! In ravno to me zanima.

OLAF je že nekaj malega izbezal. Jean-Claude Renard, njen domnevni mož, živi v Dordogno.

PHIL: A je Anglež?

ANDRÉ: Ne. Pa saj kakšen Francoz je pa tudi še ostal v Dordogno.

SASA: Ampak ona je evroposlanka za Strasbourg. Doma je v Strasbourg.

ANDRÉ: Njen mož je lastnik plantaže tobaka. Triinosemdeset hektarov zemlje. V skladu

s skupno kmetijsko politiko načrpa na leto dvesto tisoč evrov subvencije.

EDDIE: Jaz sem lani tako zgoljufal, da sem dobil šestdeset tisoč evrov.

PHIL: Za kaj? Za zemljo, ki jo še zmeraj obdeluješ?

EDDIE: Za cesto A64 do Scarborougha. Saj jih bom vrnil. Sem pa dokazal, kar zmeraj trdim.

ANDRÉ: In kaj trdite?

EDDIE: Da ste vsi vi totalni cepci.

ANDRÉ: Če bomo hoteli dokazati, da ni poročena s tem Jean-Claudom, bomo morali iz nje stisniti še kaj več.

PHIL: Jaz sem za danes opravil s stiskanjem, hvala lepa.

ANDRÉ: Imam eno idejo. V omari sem se je spomnil. Ko bo prišla nazaj od inšpektorja, bi vas prosil, da jo zasnite.

PHIL: Prosim?!

EDDIE: Če bo rekla *da*, je to dokaz, da ni poročena.

ANDRÉ: In potrditev domneve, da je tista plantaža tobaka zvit kriminalna prevara.

PHIL: Dobro ste si to zamislili, ni kaj. Vi jo morate samo ujeti, jaz se moram pa poročiti z njo, jebenti. *Že* ona je dosti grozna. A si predstavljate, kakšni morajo biti šele njeni sorodniki?! In če se bom medtem slučajno poročil z Nicole, bom bigamist, in me bojo avtomatično odžagali z mesta predsednika. Potem bom moral pa jaz v Dordogne in se ukvarjati s plantažo tobaka.

SAŠA: Ki sploh ne obstaja.

PHIL: Saj ne rečem, ukvarjati se z izmišljeno plantažo tobaka najbrž ne bi bilo pol tako grozno kot ukvarjati se z resnično plantažo tobaka, ampak če samo pomislim na fizično delo kakršne koli vrste, me takoj zaboli hrbet. In to ne izmišljen, ampak resničen.

ANDRÉ: Samo to vas prosim, da jo zasnite. Če bo rekla *da*, bom uplenil svojo trofejo. Konec štorije.

PHIL: Zelo mi je žal, ampak ta ideja je absurda in v zanič, tako ne mislim imeti nič pri tem.

ANDRÉ: Pozabljate, da imam trdne dokaze o vaših zlorabah javnih financ, natančneje rečeno, stroškov, ki vam jih krijejo iz

evropskega proračuna, še posebej tistih v zvezi z zaposlitvijo gospodične Nicole Daws, ki zasluži, če se izrazim z njenimi besedami, osemdeset tisoč evrov na leto, ne da bi mignila s prstom. Povrhu tega dam lahko izgnati tole vašo Sašo v M...

Phil pritisne Andréju roko na usta, da bi ga utišal.

PHIL: Da ne bi slučajno izgovorili besede na M! Reči hočete, da ste me ugnali v kozji rog, a ne?

ANDRÉ: Ne razumem.

EDDIE: Stisnili v kot, da nima kaj praskati.

ANDRÉ: Točno tako.

EDDIE: Katere besede na M pa?

PHIL: Murmansk.

Saša začne razbijati stvari v sobi.

SAŠA: Govnjak! Manda! Žopa! Hujesos!'

PHIL: Naj bo, jo bom pač zasnil. Vi pa mi obljubite, da je ne boste aretirali, dokler ne bo končno glasovanje jutri v parlamentu.

ANDRÉ: D'accord!

André gre nazaj v omaro in zaloputne vrata. Oprejo se glavna vrata. V sobo pride Nicole. Videti je, da je šla po nakupih, v roki ima plastično vrečko z napisom Doctor Love, v drugi pa enako rjavo aktovko kot prej Mehmet in Eddie.

NICOLE: Si seksal s tisto žensko tam notri?

PHIL: Definiraj »seksal«.

NICOLE: Penetriral?

Premolk.

PHIL: Definiraj »penetriral«.

NICOLE: Si vtaknil svoj nabrekli penis v njeno vagino in doživel orgazem?

PHIL: Aja, to misliš! Sem, ja.

NICOLE: Na, to je zate. *Iz vrečke vzame škatlo, ki ni zavita kot darilo, in jo položi na klubsko mizico.*

Prodajalka je rekla, da je to idealno darilo za drkača.

PHIL: Res ne bi bilo treba. Vizitka bi bila zadosti.

Nicole odide v sobo 2.

Uf, to je šlo pa kar v redu skozi.

EDDIE: Vsaj pogovarjata se.

SAŠA: Doctor Love? To je seksšop, a ni?

EDDIE: Ja, meni so prepovedali vstop.

PHIL: Zakaj pa?

EDDIE: Ker sem se tepel.

Phil je medtem odprl skatlo in vzel iz nje silikonsko žensko roko z nalakiranimi nohti in gumijastim prisesom na zapetju. Bere napis na skatli.

PHIL: »Spretna roka.«

EDDIE bere s skatle: »Čvrsta silikonska roka, ki je oblikovana po roki elegantne manekenke, zagotavlja nekoliko manj samotno seksualno potešitev, ki vas bo ponesla v višave.«

Phil pritrdi spretno roko z gumijastim prisesom na mizo.

»Hitroslo oprijema, ki se jo da regulirati, vam omogoča počasno čutno doživetje ali pa hitro zadovoljitev. Opozorilo: izdelano iz zelo vnetljivega materiala.« *Vstane.* Kam ste pa dali tistega dildota?

Pride Nicole. V roki ima blackberry. Phil in Eddie se potuhmeta.

NICOLE: Saša, glede na to, da imam zdaj malo časa, bi se rada dobila s turškim veleposlanikom.

PHIL: Zakaj se hočeš pa TI dobiti z Mehmetom?

NICOLE: Ker bi se kot namestnica generalnega sekretarja organizacije Human Rights Now! rada z njim pomenila o 301. členu turškega kazenskega zakonika.

PHIL: Nicole, bi prosim nehala mešati svoje delo z mojimi. A res misliš, da je zdaj čas za –

NICOLE: Zdaj je čas za delati otroke, ampak kaj morem, če si ti začel brez mene, še preden sem prišla!

Nicole gre nazaj v sobo 2.

PHIL: Sranje! Maščevati se mi hoče! Moj dogovor s Turki mi hoče zjebat.

Eddie pritrdi spretno roko na vrata omare v višini mednožja. Potem vzame vibrator in ga vtakne v spretno roko in se postavi tako, kot da je vibrator njegov penis.

EDDIE: Aja! Zdaj šele zastopim!

Pride inšpektor. Zagleda Eddieja. Strmi vanj.

EDDIE: Saj, a ne, kaj bi človek trkal?

INŠPEKTOR: Globoko vrtanje v Madame

Renard bo vsak moment *fini*. Potem pa hočem povrtati v monsieurja Mehmeta Jusufa. Je ta že ariviral?

SAŠA: Pred eno uro pa pol sem ga poklicala in že prihaja.

INŠPEKTOR: Merci. Še enkrat vas zapomnim, da nobena persona ne gre iz soba brez moje permisijon. *Eddieju.* Vi, monsieur, pa *attention* s tole rokico iz guma, zelo hitro, *viuș* gre v plamen, tako mi povejo. *Continuez, s'il vous plait.*

Inšpektor odide. Eddie se usede. Spretno roko z vibratorjem pusti pritrjeno na vratih.

PHIL: Nicole misli, da sem totalen idiot. Sovraži me.

EDDIE: Ma, to ni nič! Ko ti bo za božič šenkala uničevalec dokumentov, boš pa zaziher vedel, da te sovraži.

SAŠA: Zasnubi jo, pa ti bo odpustila.

PHIL: Ne bo mi. Mislila bo, da se hočem poročiti z njo samo zato, ker mi bo to koristilo pri nominaciji za predsednika.

SAŠA: Zakaj bi pa to mislila?

PHIL: Ker je hudičevo brihtna. Nič, vseeno jo bom vprašal.

SAŠA: Yesss!

Saša poljubi Phila.

PHIL: Skoči hitro po kakšen enostaven zlat prstan. Pa račun spravi, da ga bom dal na stroške.

Saša gre proti glavnim vratom.

EDDIE *Saši*: Pa še kaj za pit prines! Saška!

PHIL: Šampanjec. Ja! Pa čike.

EDDIE: Pa da ne boš kakšne poceni kislice prinesla.

SAŠA *na pragu*: Vse to bom naredila za vaju, fanta, če se bo eden od vaju znebil enega določenega kozarca vode v hladilniku. Zdaj ga noben več ne rabi, jaz pa raje crknem, kot da bi se ga dotaknila. A je prav?!

PHIL: Čakaj malo! Renardovka! Kaj pa, če je Renardovka zanosila?!

EDDIE: Ja, čist možno, da je eden od tvojih plavalcev prišel na cilj.

PHIL: Saša, tablete za pokoitalno kontracepcijo bomo rabili.

SAŠA: Teh se pa ne da kupiti za prvim vogalom. Določene formularje je treba izpolniti pa to.

5 ГОВОРК! МАНЛА! ЖОНА! УЕКОЕ!
fonesično: Gavnjaki! Mandal! Žopa! Hujesot!
Drekač! Pizda! Rit! Fafač!

PHIL: Pa jih daj, izpolni jih!

SASA: Ne, tega pa res ne bom počela, to je pa –

PHIL: – Murmansk!

Sasa odide in jezno zaloputne vrata za sabo.

PHIL: Samo en lep, miren dan sem hotel preživeti z Nicole.

EDDIE: Pa saj ti gre čisto dobro, ne sekiraj se. Béatrice si nafarbal, da ti bo zbrala sto krščanskih demokratov, ki bojo glasovali za nezaupnico –

PHIL: Sedemindevetdeset.

EDDIE: Bolj ali manj si si že zrihtal, da boš ratal predsednik, kar pomeni devet milijonov evrov iz žepa Turkov. Pa tega tudi ne pozabi, kako dobro si kavsal malo prej. Že samo za to je to fenomenalen dan, če mene vprašaš. Zdaj moraš pa narediti samo še, da vprašaš punco, ki jo ljubiš, če se bo omožila s tabo.

Na glavnih vratih potrka. Phil skoči pokonci in začne hlasno pobirati svoja oblačila z likalne deske in s tal.

PHIL: O ti sranje! To je sigurno Frau Flugelhammerlein. Jaz nisem še niti oblečen. *André odpre vrata omare.*

ANDRÉ: V omari boste na z mano varnem.

PHIL: Odlično! *Eddieju.* Jo lahko malo zabavaš? Samo pazi, da mi je ne boš spravil v slabo voljo, Eddie, prosim.

Phil gre v omaro in zapre vrata za sabo. Sna roka je še vedno pritrjena na zunanjo stran vrat omare. Eddie odpre glavna vrata, takoj ko izgine Phil v omaro.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN *prikoraka noter:* Guten Tag!

EDDIE: Prav lep jezik je to, a ne, ta vaša švabsčina? Ste bila že kdaj na železniški postaji v Lillu?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ja, selbstverständlich!

EDDIE: Ko čakaš Eurostar, je prvo obvestilo zmeraj v angleščini. »Attention please, attention please, the next train for Brussels will be arriving at platform three in two minutes.« Potem v francoščini: »Attention s'il vous plait, attention s'il vous plait, le prochain train pour Bruxelles,« bla bla bla. Nazadnje pa še v nemščini: »ACHTUNG! ACHTUNG! DER NÄCHSTE ZUG ...!!!«

Jaz sem se skoraj usral, vam povem.

Phil počasi odpre omaro, steguje roko okoli vrat in tipa za spretno roko. Iz nje iztakne vibrator in si ga vtakne v žep suknjiča. Potem izpuli z vrat še spretno roko.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Kdo pa ste vi?

EDDIE: Eddie Fredericks, UK Independence Party.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Wo ist Philip?!

EDDIE: Kravato si daje gor. Boste kaj spila?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Vodo, prosim. Železniške postaje me spominjajo na mojega starega očeta. V Dachauu so ga ubili.

EDDIE: A je bil Žid?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Komunist.

EDDIE: To je isto, samo ene druge vrste fašizem.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Boril se je proti nacistom. Imel je vizijo Evrope. In sicer tiste vrste vizijo, kakršno ve, nazadnjaške neodvisniške stranke, prezirate. Sanjal je o tem, kako bo Evropa nekega dne postala celina, na kateri bodo ljudje živeli v miru in sožitju, trgovali in uživali v kulturi drugih in delali za skupen cilj –

EDDIE: Čimbolj oskubiti Angleže.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Dobro je vedel, da je vse vojne, ki so tolikokrat pustošile po naši celini, povzročil točno ta slepi, bedasti nacionalizem, ki ga vi, evropofobi, tako ljubite. Vi, vaša stranka malih Angležarjev – pa saj ste smešni. Vi sploh nimate nobene politike, nobenega vodje, nobenih načel.

EDDIE *priljublja nov kozarec vode z ledom in nadaljuje:* Jaz sem bil demokratično izvoljen. Se mi pa prav smilijo ti reveži, vzhodni Evropejci. Ne bo dolgo, ko jim bo potegnili, da so samo zamenjali eno diktaturo z drugo. Namesto Moskve imajo zdaj Bruselj. Namesto Stalina Mandelsona. Stalin je bil fašist in množični morilec, ampak ni bil pa buzi.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: A homofob ste tudi?! Saj, tako kot vsi v vaši smešni stranki ste kratkoviden, ozkosrčen, rasističen

bebec.

Eddie ji je že pripravil pijačo, ki ji jo bo vsak trenutek ponudil.

EDDIE: Ne se matrat, ljubica, ker mene ne morete spraviti v slabo voljo.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Po prašičih smrdite.

EDDIE *otrpane*: Bi mogoče še enkrat premislila, kar ste rekla nazadnje?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ne, ne bi, res ne. Tukaj zelo razločno in močno smrdi po prašičih.

Eddie se vrne k hladilniku in vzame iz njega »zdravilno« vodo in jo ponudi Frau Flugelhammerlein. Ta jo vzame. Phil je medtem skrivoma odprl vrata omare in neopažen spremlja dogajanje.

EDDIE: Na zdravje!

Trči z njo, čeprav se Frau Flugelhammerlein brani. Eddie pije. Frau Flugelhammerlein dvigne kozarec in naredi požirek. Eddie vzame skledo z »zdravilnimi« bobipalčkami in jih ponudi Frau Flugelhammerlein.

Boste eno bobipalčko?

Frau Flugelhammerlein je palčke. Phil pride iz omare, zdaj je sicer oblečen, a vseeno precej povaljan.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Zakaj si pa ti zdaj prišel iz omare?

PHIL: Ker ... ehm ... ker ... v omaro ... hodim delat ... tai či.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: V omaro?

PHIL: Ja, temu se reče garderobni tai či. Tako kot potovalni šah. Idealna aktivnost za ljudi, ki imajo radi tai či, ne marajo pa, da jih kdo gleda. Je voda v redu?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Dobra.

Mrzla in ravno prav slana.

Frau Flugelhammerlein naredi še en požirek.

PHIL: Kaj pa palčke?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Odlične.

Nisem vedela, da jih delajo z okusom sira.

PHIL: A po siru imajo okus?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Po siru, definitivno. Moraš poskusiti. Izvoli, daj.

Frau Flugelhammerlein premakne skledo bobipalčk izpred Eddieja in jo potisne proti Philu. Phila kar zmrza.

No, daj že. Tvoje mnenje zelo cenim. Ko boš predsednik, kar se zdi zdaj že zelo verjetno, boš moral stresti mnenje o vsem, in to iz rokava.

Phil naposled le vzame palčko in jo pohrusta.

PHIL *s polnimi usti*: Po gorgonzoli ima priokus, definitivno.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Pa res! No, zaenkrat gre torej vse dobesedno po maslu.

PHIL: A da gre?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Jawohl.

Krščanski demokrati so razdeljeni. Njihova leva frakcija obtožuje za pisemsko bombo zmešano desno frakcijo. Socialisti bomo zagotovo kmalu prevzeli vodstvo parlamenta, tako da bomo lahko sprejeli Turčijo v EU z odprtimi rokami. Turška prosvetljena verzija islama bo kot tampon za vse mogoče teroristične fundamentaliste.

PHIL: Se pravi, da sem Evropo rešil pred talibani, ker sem po nesreči seksal z napačno žensko!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: V bistvu res!

Pa še predsednik boš! Če se boš poročil!

PHIL: Seveda se bom, in to z Nicole, in to še danes, takoj zatem, ko bom zasnubil Renardovko.

Frau Flugelhammerlein seže Philu v roko.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Izбира življenjske sopotnice je zelo pomembna zadeva, Phil. Predstavljaš si večerjo z Bushem, Putinom in Bonom. Bistveno je, da ne boš z osebo, ki bi te zasenčila.

Iz sobe 2 stopi Nicole.

PHIL: Nicole! DARLING! To je Frau Flugelhammerlein, moja šefica, vodja poslanske skupine socialistov.

NICOLE: Prvega, ki bo stopil skozi ta vrata, bom pofukala. Zapre vrata.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Predsednik Bush takega govorjenja ne bi odobral.

PHIL: Bono bi bil pa čist kul.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN *osuplo*: To je ženska, s katero se nameravaš poročiti?

PHIL: Ta? Ne, ne, kje pa!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Če si ji pa rekel Nicole Darling!

PHIL: Tako ji je ime. Nicole Darling. Mama

Alistairja Darlinga ⁶.
EDDIE: Nečakinja.
FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ti potrebuješ zrelo žensko, sofisticirano, šarmantno, elegantno. Če bi bila pa še lingvistka, ti ne morem niti povedati, kakšne prednosti bi to imelo.

Skozi glavna vrata pride Béatrice. Vsa elegantna je, z blond lasuljo. Eddie s telesom zastavi vrata sobe 2, da Nicole ne more iz sobe.

BÉATRICE: Guten Tag, Frau Flugelhammerlein. Wie gehts?
FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Es geht mir gut, danke. Und Sie?

BÉATRICE: Prima! Vielen dank. Das Wetter hier in Strasbourg ist so kalt.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Selbstverständlich. *Philu*. Vaša partnerica me malček spominja na ... na ... kaj je že ... na Béatrice Renard, ki vodi odbor za ženska vprašanja.

PHIL: Moja kdo?
FRAU FLUGELHAMMERLEIN *Béatrice*:

Vi ste pa njena atraktivna verzija in ne tako zmešana kot original. *Zasmeje se.*

BÉATRICE *smeje*: L'habit ne fait pas le moine! A la prochaine.

Béatrice gre v sobo 1.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN *Philu*: TO je idealna žena za predsednika!

PHIL: A daj no?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Od vsega, kar sem izvedela danes, je novica o vajini poroki najboljša! *Philu*. Odlično si to izpeljal, Philip!

Frau Flugelhammerlein se nameni, da bo šla.

Saša prihiti s plastično vrečko, v kateri žvenketajo steklenice. V drugi roki ima rjavo aktovko. Frau Flugelhammerlein ne opazi.

PHIL: Za kaj se že jaz zavzemam kot predsednik? Katere so moje prioritete, razen teh nekaj malenkosti glede sekularne Evropo in tega, da spravimo Turčijo noter?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Protikorupcija, zmernost, družinske vrednote.

Saša začne zlagati stvari iz vrečke.

SASA: Pijača, čiki, pokoitalna kontracepcija.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Auf

Wiederssehen.

EDDIE: Papa!

Frau Flugelhammerlein odide. Phil zaloputne vrata za njo in se nasloni nanje, da si malo opomore. Nato gre k omari in jo odpre. Zagledamo Andréja s slušalkami.

PHIL *Andréju*: Imate vse pripravljeno, da boste posneli, ker snubil bom pa res samo enkrat, a se razumeva?

ANDRÉ: On y va!

Phil zapre vrata omare. Gre k Sašini mizi.

PHIL *Saši*: Daj mi eno pokoitalno tableto.

Eddie, ti mi daj pa kozarec vode. Čiste, sveže vode, prosim.

Saša mu da tableto, Eddie mu začne natakati vodo. Phil potrka na vrata sobe 1. Béatrice jih odpre.

PHIL: Bi se poročila z mano? No, daj, odloči se že, jebenti!

BÉATRICE: Me ljubiš?

PHIL: Jasno, da te ljubim. Ehm ... srce me boli, kadar si tukaj.

BÉATRICE: Kadar me NI tukaj, ne?

PHIL: Ja, ja, kjerkoli si že. Ehm ... vrtnice so v primerjavi s tvojo lepoto en navaden drek.

No??? Kaj je zdaj? Oui ou Non?!

BÉATRICE: Oui! Yes! Poročiva se!

ANDRÉ *izza odra*: Uf!

BÉATRICE: Meni se zdi, da je nekdo v omari.

Béatrice gre proti omari. Phil jo prestreže.

PHIL: Za stikanje po omarah bova imela čas, ko bova poročena. Daj, da te zdaj poljubim.

Vidimo, kako si Phil na konico jezika položi tabletko za urgentno kontracepcijo. Nato se z Béatrice dolgo in intenzivno francosko poljublja. Nicole odpre vrata sobe 2 in ju opazuje, onadva pa je ne vidita. Gre nazaj v sobo 2 in potihem zapre vrata za sabo. Phil se lopne po zadnjem delu glave in izpljune tabletko Béatrice v usta. Béatrice se začne daviti. Eddie poda Philu kozarec vode.

PHIL: Na, spij malo, pogoltni.

Béatrice pije in pogoltno tableto in gre proti vratom.

SASA: Madame! Nikamor ne greste, inšpektor zahteva, da moramo vsi počakati v sobi.

BEATRICE: Inšpektor? Briga me! Mudi se mi na sestaneke z osebo, ki je bistveno pomembnejša. Philip, cheri, ko bi ti vedel, kako si me osrečil. *Poljubi ga in odide.*
Phil odpre vrata omar.

PHIL: Ste slišali to?

ANDRÉ: Oui! Ribó imam na trnku!

Nicole pride iz sobe z. Phil sunkovito zapre vrata omar.

NICOLE: Kdo je to? Ta ženska, s katero si se poljubljal?

PHIL: To ni bil noben poljub. To je bil medicinski postopek. Tableto sem ji dajal.

NICOLE: Pornografske filme sem videla, ki jih je bilo lažje prebaviti kot to.

PHIL: Pa saj ni bilo niti z jezikom.

NICOLE: Kaj da ne, ledvice si ji lizal.

Nicole tipa po Sašini mizi in išče škarje. Saša, kje so škarje?

PHIL: Nicole, bi se poročila z mano? Tisto, kar se je prej dogajalo tam notri, je bilo po nesreči.

NICOLA: Pa si užival v tej »nesreči«?

PHIL: Ja. Ampak samo zato, ker sem mislil, da si ti.

NICOLA: Prav gotovo, ja!

PHIL: Ti si edina ženska, ki sem jo kdaj ljubil. Resno mislim: LJUBIL. Ne govorim samo o dobrem seksu.

EDDIE: O ti boga.

PHIL: Kaj?

Nicole brez Sašine pomoči najde škarje in se začne približevati Philu. Phil si z nagonsko kretnjo pokrije mednožje.

NICOLE: To, da si me zasnubil, je samo obupni poskus, da bi me dobil nazaj. Saj ne misliš resno.

PHIL: O pač, zelo resno.

Nicole mu prereže knavato, nato mu odreže še rokave snajce in nazadnje še naramnice, tako da mu hlače padejo dol. V tistem stopi skozi glavna vrata Mehmet.

EDDIE: Porkaduš!

Philip si potegne hlače nazaj gor. Eddie mu spet natoči.

PHIL: Mehmet?!

NICOLE: Mehmet Jusuf?

MEHMET: Da?

NICOLE: Kako lepo od vas, da ste se bili pripravljani tako na hitro sestati z mano. Jaz sem Nicole Daws.

MEHMET: Najhujša sovražnica, kar jih je kdaj imela Turčija! *Philu.* Philip? Vidva sta partnerja? Ljubimca? Ti in ta ženska?

PHIL *odkima*: Ja.

NICOLE: Sedite, prosim, gospod Jusuf.

Med naslednjimi replikami Saša zamenja svojo akiovko s Philipovo.

NICOLE: Harmonizacijske zakone ste sprejeli po hitrem postopku, zato da bi Turčija učinkovala kot civilizirana družba, v resnici pa je to samo pajčolan, če smem uporabiti to besedo, pod katerim se nadaljuje kršenje človekovih pravic žensk, političnih zapornikov, disidentov –

PHIL: Mehmet, boš kaj spil?

MEHMET *Philu*: Ne! Moja država je moderna sekularna demokracija z vzornimi standardi.

NICOLE: Poskušajte to dopovedati gospodu Hrantu Dinku.

MEHMET: Nismo mi ubili gospa Dinka, ampak ga je nek fant, nek idiot.

NICOLE: Po 301. členu kazenskega zakona ste ga obtožili, da je žalil Turčijo. Ne vem, zakaj mu niste rajši kar tarče obesili okoli vratu?

PHIL: Bi kaj prigriznil? Nekje moramo imeti kakšne čiste bobipalčke.

MEHMET: Ne, hvala!

NICOLE: Zelo jasno ste ga izročili na milost in nemilost prvemu islamskemu norcu s pištolo, ki je prišel mimo.

MEHMET: Kaj pa pričakujete drugega, če je letal okoli in govoril, da je Turčija pobila milijon armenskih kristjanov?

NICOLE: Torej priznate, da se v Turčiji ne sme govoriti resnice?

MEHMET: To ni res!

NICOLE: Orhan Pamuk, vaš Nobelov nagrajenec, je moral v strahu za svoje življenje pobegniti v Ameriko.

MEHMET: Kdor bere njegove knjige, si bo ustvaril vtis, da v Turčiji mrgoli talibanskih ekstremistov, ki pobijajo vse, ki nimajo brade. Pa da povsod ves čas sneži!

NICOLE: Vi in jaz, oba veva, da hoče Turčija postati članica EU samo zaradi subvencij.

Zaradi denarja, ki ga obupno potrebujete za odplačilo astronomskega turškega dolga.

Mehmet vstane. Tudi drugi vstanejo in oprezajo, če je kje kakšen oborožen mula.

PHIL: Psst! Ne sme se reči *astronovski turški dolg*.

NICOLE: 301. člen zame ne velja, ker nisem Turkinja.

MEHMET *Philipu*: Ne! Vi kot turški državni uslužbenec tudi ne smete reči *astronovski turški dolg*.

EDDIE: To je pa danes že drugič, da si bleknil *astronovski turški dolg*.

MEHMET: Za nič na svetu ne bi rekel *astronovski turški dolg*, ker bi s tem užalil turštvo, kar je za Turka hudo kaznivo dejanje, in bi mi lahko zdrobili palce.

NICOLE: Torej priznate, da je mučenje v Turčiji redna praksa?

MEHMET: Ne! Turčija je popolna! Kjerkoli živijo Turki na kupu, je raj! Niste bili še nikoli v Stoke Newingtonu?

Vzame Eddiejevo aktovko.

Najinega dogovora je konec, gospod Wardrobe!

PHIL: Kaj?!

MEHMET: Zdaj bom odnesel svojo aktovko!

PHIL: Prosim, ne! Kupil sem si že čevlje za zraven.

Mehmet vzame Eddiejevo aktovko. Pride inšpektor.

INŠPEKTOR: Ah, voila! Monsieur Jusuf. Pridite hitro za globoko vrtnanje v zadnjica hodnika.

MEHMET: Nasvidenje!

Inšpektor in Mehmet odideta in zapreta vrata za sabo.

NICOLE: Kaj je bilo v tej aktovki?

Saša odpre aktovko, ki je ostala v sobi. Nicole ne vidi, kaj je v njej.

SASA: Sendviči s šunko.

PHIL: Yesss!!!

EDDIE: Ehm?

PHIL: Gospod Erdogan je bil izredno zadovoljen z vsem, kar sem lani decembra med pogajanjimi o pridružitvi kot svetovalec naredil za Turčijo.

NICOLE: Zahvalil se ti je pa s sendviči s šunko?

PHIL: Ja, cel piknik bi lahko imeli.

NICOLE: Imam jaz mogoče na čelu neonski napis *Labkoverna trapa?* Kaj je v tej aktovki?

PHIL *osramočeno*: Milijon evrov.

NICOLE: Denar! S tem pa res ne morem tekmovati, a ne? Prvega, ki bo stopil skozi ta vrata, bom –

PHIL: Bi se poročila z mano? Ljubim te. *Saši*. Prstan!

PHIL *ji kaže prstan*: Poglej! 91-karatno zlato.

Obrne ga. No, 16. Če bi v Angliji hotel kupiti tako nobel prstan –

NICOLE: – bi moral v Eurospin. So ljudje, ki se jih ne da kupiti, Phil.

Nicole gre v sobo 2 in zapre vrata za sabo.

PHIL *Saši*: Kako pa to, da je on vzel sendviče?

SASA: Eddiejeva aktovka in aktovka z denarjem sta enaki. Obe sta od prodajalca v recepciji. Samo zamenjala sem ju.

PHIL: Ti si res genialna. Pa še tako lepa za povrh. Te moram kar poljubiti.

Saša nastavi lice za hiter poljubček, toda Phil jo zagrabi in močno objame. Hlače mu spet padejo dol. Nicole odpre vrata sobe 2 in ju gleda. In čaka.

NICOLE *Saši*: Saša, ko boste utegnili trenutek, prosim ..

PHIL: Ugh!

Phil jo hipoma neha poljubljati in si potegne hlače gor.

NICOLE: Nikakor ne morem priklicati Madame Béatrice Renard, predsednice odbora za ženska vprašanja.

SASA: Mobilni telefon so ji ukradli.

NICOLE: Potem pa jasno, da je ne dobim.

PHIL: Boljše, da je ne. Baba je čisto zmešana.

NICOLE: Od kdaj si pa ti kvalificiran za to, da lahko rečeš, kdo ima duševno motnjo in kdo ne? *Saši*. Če bi mi lahko uredili sestanek z njo, bi bilo res krasno. Letalo imam ob devetih, tako da bi morala od tukaj najkasneje ob sedmih. *Publiki*. Če je slučajno kdo pozabil, bom pofukala –

PHIL: Ja, ja, saj vemo.

Nicole gre nazaj v sobo 2. Skozi glavna vrata pride Béatrice. V roki ima šop papirjev.

BÉATRICE: Philip, moj prijatelj Roman bo takoj prišel! Pravi, da naju lahko.

PHIL: Lahko kaj?

BÉATRICE: Da naju lahko poroči. Moj oče mu je med vojno rešil življenje. Roman je bil poljski pilot bombnika v kraljevem letalstvu, moj oče pa je bil v odporiškem gibanju.

PHIL: Od kdaj pa smejo poljski piloti bombnikov poročati ljudje?

BÉATRICE: Zdaj je nadškof. In slučajno je v hotelu na konferenci! Čez minutko bo tukaj. Gospod Fredericks, bi bili vi priča, prosim?

EDDIE: Ni problema. Pa tudi krasen govor imam lahko. Ene par vicev vem. Pride zebra na dvorišče kmetije –
Iz omare pride André.

BÉATRICE: Kdo ste pa vi?

ANDRÉ: Boste že jutri izvedeli.

BÉATRICE *Philipu*: Sem ti rekla, da je nekdo v omari.

PHIL: Če daš toliko denarja za apartma, dobiš zmeraj še nekoga v omari za povrhu.

SASA: Ampak v Franciji se ne da tako poročiti. Najprej mora župan opraviti civilni obred. *Béatrice začne mahati z dokumenti. Phil ji jih iztrga iz rok.*

BÉATRICE: Jaz sem evropska poslanka za Strasbourg. Gospod župan Gerard Clemenceau mi dolguje triinsedemdeset tisoč evrov in šest uslug. Boš videl, da bo vse v redu.

PHIL *gleda dokumente*: Ponaredila si moj podpis!

BÉATRICE: Zato da se bova lahko še danes poročila.
Pride inšpektor z lisicami. Stoji na pragu. Vrata sobe so odprta, tako da ne vidi Béatrice.

INŠPEKTOR: Aretirati moram Madame Béatrice Renard.

Béatrice odpre omaro in smukne noter.

INŠPEKTOR: Mobilni telefon, ki je naredil, da je bomba bum-bum, ima registracija na njeno ime. No, kje je?

PHIL: Ko sem jo zadnjič videl, je bila tukaj.
Potisne inšpektorja v sobo 1 in zapre vrata za njim.

Če me bodo aretirali pred jutrišnjim glasovanjem, ne bom nikoli ratal predsednik!
André odpre vrata omare.

ANDRÉ: Ta baba je moja trofejca, ne njegova!

EDDIE: Saj si se tudi orenk pomatral, kolega.
André gre v omaro. Iz sobe 1 pride inšpektor.

INŠPEKTOR: Tu nje ni. Zakaj stol ob kljuka, da jo zapre?

Phil prečka sobo, gre k vratom in zastavi inšpektorju pot do vrat.

PHIL: Če boste stopili skozi ta vrata, se boste izpostavili hudi nevarnosti, da vas bodo pofukali.

INŠPEKTOR: Hočete sugerirati, da notri ena ženska, ki mene prisiliti, da faire l'amour z njo proti moja volja?

PHIL: Težko bi se točneje izrazili, inšpektor. Vi pa seveda nočete, da bi se vam to zgodilo, vidim, da ne, saj ste srečno poročeni.

INŠPEKTOR: S poti mi pridite, prosim.

Phil se umakne. Inšpektor premakne stol, odpre vrata in gre v sobo.
Iz omare se zasliši krik, iz nje pade Béatrice, v roki ima spretno roko.

BÉATRICE: Ah!!! V tej omari so deli telesa.

Phil ji vzame spretno roko iz rok.

PHIL: Pomiri se! To pa res ni nič takega. To je čisto navadna roka za drkanje.
Na vratih potrka. Sasa jih odpre. Pride nadškof. Phil se nenadoma zave, da ima v roki roko za masturbiranje. Poda jo Andréju in si hitro obleče suknjič. André pa tudi noče spretne roke in jo porine v roko Eddieju, ki je tudi noče in jo porine v roko Saši, ki jo porine nazaj Philu, ki jo nekako spravi v rokav suknjiča, iz katerega zdaj kuka kot proteza.

BÉATRICE: Roman! Kako lepo od vas.

NADŠKOF *s poljskim naglasom*: Nimam dosti časa, Béatrice. Čez deset minut moram biti na plenarni seji.

Béatrice poljubi nadškofa.

NADŠKOF: Dzien' dobry. Roman Borowczyk, nadškof.

EDDIE: Dzien' dobry.

NADŠKOF: Pan mówi po polsku?

EDDIE: Mój ojciec uciekł do Anglii podczas wojny.

NADŠKOF: Se opravičujem, ker sva tako nevljudna. Poljsko govoriva.

PHIL *Eddieju*: Ti znaš poljsko?

EDDIE: Saj sem napol Poljak. Moj oče je bil židovski begunec.

BÉATRICE: Se pravi, da ste ŽIDOVSKI rejec svinj?

EDDIE: Ne, ljubica, nisem. Židovstvo se pranaša po materi, a se ne?

PHIL: No, ampak stoprocenten Yorkshirec pa tudi nisi.

EDDIE: Če raca raca ko raca in če govori ko raca, prmejduš, da je raca raca.

NADŠKOF: Vi ste gospod Wardrobe?

PHIL: Da, gospod, pozdravljeni.

Nadškof iztegne roko, da se bosta rokovala. Phil za trenutek okleva, nato mu ponudi spretno roko, ker si z levo drži gor hlače.

NADŠKOF: Proteza? Zelo mi je žal, sin moj. Jaz imam pa nogo umetno. V vojni sem jo izgubil. Kako pa ste izgubili roko?

PHIL: Ehm ... obrabil sem si jo. Pri nečem. *Pomotoma vklopi spretno roko, in to na največjo hitrost.*

Ampak ta moja nova roka je perfektna. Vse lahko delam z njo kot prej.

NADŠKOF: Čestitam vam za poroko! Lahko vidim civilni poročni list, prosim?

Béatrice mu potisne v roko zmečkane papirje.
Vse je v redu. Edino to je, da sem malo drag. 400 evrov na uro.

Béatrice mu plača s svežnjem bankovcev, ki jih potegne na dan iz obleke.

NICOLE *iz sobe 2*: O, ja! Ja, ja, ja, ja, ooooohhh, daj še, daj , daj, o o o o!
Phil posluša pri vratih sobe 2.

PHIL: Pa je res to naredila. Nisem verjel, da bo. Ampak je, jebenti, da je res naredila. *Žalostno pojasni nadškofu.* Inšpektorja daje dol!
Phil poskuša odpreti vrata.

Ven me je zaklenila!
Z ramo buta ob vrata, da bi se odprla.
Nehaj, Nicole! Prosim te! Ljubim te!

NADŠKOF: Kdo je notri?

PHIL: Ena od družic.

NADŠKOF: Vi ljubite eno od družic?

PHIL: Ne! Moja mama je.

EDDIE: Sestra.

PHIL: Sestra, ja.

Iz sobe 2 pride inšpektor.

BÉATRICE: Ugh!

Saša dvigne nadškofovo haljo in Béatrice se skrjuje pod njo. Nadškof je šokiran, vendar ga

Saša močno lopne.

INŠPEKTOR: Natančno sem inšpiciral sobo. Madame Renard tukaj ni.

Eddie da inšpektorju cigareto in mu jo prižge.

PHIL: Ste se ljubili z njo? A ste se?

INŠPEKTOR *potegne dim*: Danes jaz tisti, ki daje vprašanja, monsieur. Alors! Poskus umora z bum-bum pismom je hud zločin en France. Našel bom Madame Renard, jo aretiraj, evakuiral to sobo in telefoniral po okrepitev.

SASA *inšpektorju*: Kaj pa v omaro, ste pogledali? *Inšpektor da Philu nazaj svojo cigareto, ki jo Phil zagradi s spretno roko. Saša odpre vrata omare in vzame iz nje aktovko z denarjem. Inšpektor gre v omaro. Saša zapre vrata za njim. Eddie drži kljuko, tako da inšpektor ne more ven. Skozi glavna vrata pride Mehmet z aktovkami. Saša skrjuje aktovko z denarjem za hrbet.*

MEHMET: Kje je moj denar?

EDDIE: Kje so moji sendviči, jebenti?

MEHMET *zagleda na Sašini mizi aktovko*: Aha! *Odpre aktovko na Sašini mizi. Vidi, da je prazna. Saša odpre vrata v sobo 1.*

SASA: Mislim, da je vaš denar tukaj, gospod Jusuf!

MEHMET: Hvala, gospodična.

Mehmet gre v sobo 1. Saša podstavi stol pod kljuko. Cigareteta je medtem zanelila spretno roko, toda Phil ničesar ne opazi. Béatrice zleze izpod nadškofove halje. Glasno razbijanje po vratih omare.

BÉATRICE: Cheri! To je najin srečni dan!

PHIL: Pusti me! Sem not grem.

BÉATRICE: Non! Jaz sem tista, ki jo ljubiš! Nehaj!

Hoče ga zagrabiti in odvreči do nadškofa, a ji uspe izpuliti zgolj gorečo spretno roko.

BÉATRICE: Av! Roka gori!

Béatrice jo vrže v zrak. Eddie jo ujame, zaradi česar pa spusti vrata omare. Iz nje pride inšpektor. Saša zlije vsebino vedra za led na Eddieja, ki drži v roki gorečo spretno roko. Zgreši in polije tudi inšpektorja, ki mu očala padejo na tla. Saša jih pobere in vtakne v žep.

INŠPEKTOR: Merde! Mes lunettes!

SASA: Madame Renard bo ušla!

Saša odpre glavna vrata in jih zaloputne.

Po stopnicah beži!

Inšpektor se opotekaje prebije do glavnih vrat in steče ven. Saša zaloputne vrata za njim. Nato zloži v aktovki kupe papirja formata A4, v eno aktovko zloži na vrh bankovce. Ostale bankovce zloži v svojo aktovko in jo pusti na mizi. Vzame aktovko, v kateri je večinoma papir, in jo postavi v hladilnik.

SASA se pomenljivo popraska po nosu: Še enkrat sem zamenjala aktovke. Denar je v aktovki v hladilniku, drugi dve sta pa vabi!

BÉATRICE *nadškofu*: Dajmo že!

NADŠKOF: Priči imamo?

ANDRÉ: Oui! C'est moi!

NADŠKOF *Eddieju*: Pa vi, gospod?

EDDIE *pijano*: A sem že na vrsti? No, prav.

Torej, pride zebra na dvorišče kmetije in zagleda raco –

INŠPEKTOR: Hvala! Danes smo se torej zbrali, da proslavimo sklenitev svete zakonske zveze med –

PHIL *nadškofu*: Ne, ne, ne in še enkrat ne.

Samo eno žensko ljubim, in ni je sile, ki bi me pripravila do tega, da bi se danes poročil s to. Nihče na svetu me ne more prepričati, da je to dobra ideja.

Na vratih potrka. Vsi pogledajo proti vratom. Saša jih odpre. Pride Frau Flugelhammerlein.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Čestitam, Phil! Wunderbar!

PHIL: Kaj je »wunderbar«?

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Uspelo ti je! Postal si predsednik! Pod pogojem, da se boš poročil. In ta ženska je idealna žena. *Béatrice*. Čestitam, draga moja.

PHIL: Nominirali so me? Zdaj se moram pa samo še ... poročiti? S to žensko? In bom najpomembnejši človek v Evropi.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Jawohl! Vi kar nadaljujte, nadškof, se opravičujem, ker sem vas prekinila.

NADŠKOF *Philu*: Imate prstan?

Phil začne brskati po žepih. Išče prstan, a nazadnje potegne na dan vibrator, ki si ga vtakne v usta in nadaljuje z iskanjem prstana. Končno ga najde.

PHIL *momljaje, ker ima v ustih vibrator*: Bo v redu?

NADŠKOF: Sveti zakon. Častivreden stan, ki ga je ustoličil sam Bog na samem začetku in ki simbolizira duhovno združitev –

SASA: Ne! Tega pa ne bom dovolila!

EDDIE: In reče zebra raci: »Kaj ti delaš tukaj?« *Razbijanje po vratih sobe 1.*

SASA *Béatrice*: Mehmet je notri. Odpret grem.

BÉATRICE: Ne! Zadavila ga bom!

SASA: Ali pa on vas!

Béatrice se spet skrjuje pod nadškofovo haljo.

Mehmet pride iz sobe 1.

SASA: *Béatrice* Renard se skriva med nogami nadškofa.

Mehmet privzdigne nadškofovo haljo in razkrinka Béatrice.

MEHMET: Užalili ste turško moškost!

BÉATRICE: Ahhh!

Béatrice plane izpod nadškofove halje, v eni roki ima nadškofovo umetno nogo, ki postane v njenih rokah orožje. Napade Mehmeta in ga zbije na tla. Nadškof skače po sobi na eni nogi, dokler ne najde primerne opore, da se nasloni nanjo. Iz omare pride André in knadoma vzame iz hladilnika aktovko in gre z njo nazaj v omaro.

MEHMET: Agh!

NADŠKOF: Vrni mi nogo! Brez nje nisem za nobeno rabo.

BÉATRICE: Z njo pa tudi ne.

SASA: Policaj, ki vas bo aretiral, je že tukaj!

Béatrice pobegne z nadškofovo nogo.

NADŠKOF: Vrni se!

Nadškof odskaklja za njo. Mehmet leži na tleh, stoka.

EDDIE: In reče raca: »Serjem, gagam in vsake toliko izlečem jajce.« Pol pa reče zebra prašiču: »Kaj pa ti delaš?«

Mehmet se dvigne na kolena. Saša mu pokaže aktovko, v kateri so bankovci samo na vrhu, pod njimi pa navaden papir, in Mehmet jo vzame. Saša mu pomaga na noge in ven skozi vrata. Iz sobe 1 pride Nicole. Nicole in Phil se spogledata.

EDDIE: In reče prašič: »Serjem, krulim, ko sem zadosti debel, me pa predelajo v šunko.« Pol pa reče zebra konju: »Kaj pa ti delaš?« In reče konj: »Sleci pižamo, pa ti bom pokazal.« *Eddie je zdaj popolnoma pijan, spolzi ob steni*

na tla in obleži. Saša se vrne v sobo, potem ko je Mehmeta odpravila v dvigalo. Zapre vrata za sabo.

PHIL *Frau Flugelhammerlein*: Odstopam z mesta predsednika.

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Ne moreš, no. Kaj pa –

PHIL: Kaj pa je važno? Kaj je karkoli važno, če nimaš otrok? Jaz hočem biti oče. Kakšen predsednik?! Očka!

FRAU FLUGELHAMMERLEIN: Na cedilu si pustil Evropo, mene, stranko, socializem.

PHIL: Uradno izjavljam. Po francosko: Je suis desolé. Po nemško: Ich entschuldige mich. Po angleško: Fuck off. Zdaj pa pojdi, prosim te! Nekaj zelo pomembnega moram povedati tej ženski. Adijo!

Frau Flugelhammerlein odide.

Nicole. Slišal sem te, ko si bila tam notri. Odkušam ti. Vsega sem jaz kriv. Jaz sem te spravil v to. Vzajemem nase. Od nekdaj sem bil dober samo za dve stvari. Fuk in opravičevanje. Vem, da je med nama konec. Kaj pa drugega? Dobro vem, da sem šel tokrat res predaleč. Rad bi pa samo to, da bi vedela, da si edina ženska, ki sem jo kdaj res ljubil. Ti si en del mene. Deset let, eh? S prekinitvami. Ampak srce mi zmeraj, pa ni važno, kje sem ali kaj delam, tudi kadar večerjam s kakšno drugo ali pa sem celo v postelji s kakšno drugo, ja, celo takrat, mi srce kar poskoči, ko pomislim nate – veš, kaj mislim, tako kot, če zapelješ čez grbino na cesti, pa to ne samo srce, tudi v trebuhu ti nekaj poskoči – no, tak občutek imam jaz vedno. Samo da pomislim nate. Po mojem ravno zaradi tega vem, da je to to. Pa to tudi mi je jasno, da si ti prepričana, da imam jaz v življenju rad samo eno osebo. Samega sebe. Saj ne rečem, mogoče imaš prav, ampak brez tebe nisem cel in se ne morem imeti rad, če vem, da ti nisi del mene in del vsega tega, kar jaz sem. Tako da je na en čisto iracionalen način edini razlog, zaradi katerega imam rad sam sebe, to, da me imaš rada ti oziroma da vsaj mislim, da me imaš. No, zdaj naj pa Freud malo prežveči tole. Uf!

Na hitro poglede na stran in zagleda Sašo, ki

stoji z aktovko, v kateri je denar.

Denar, eh? Vem, kaj misliš. Ampak me res ne zanima prav dosti. Nikoli mi ni bilo treba delati za denar. A se mogoče lahko spomniš, pa če se še tako potrudiš, da sem bil kdaj brez denarja? Jaz, socialist. Jaz denarja sploh ne razumem, kar je pa tudi edino, kar me zanima v zvezi z denarjem.

Vzame aktovko. Odpre jo, pogleda vanjo.

Me je mogoče že kdaj osrečil?

Aktovko vrne Saši.

Ti jo kar vzemi, Saška. Daj, daj. To je za zapraviti, ne za v banko. In hvala ti.

Saša gre mimo njega po svoje stvari v sobo 2.

Nicole in Phil se objameta. Saša pride iz sobe 2.

SASA: Hvala, Phil. Moja mama, moj oče ... hvala, hvala.

Saša odide.

NICOLE: Ničesar nisem počela. Z inšpektorjem.

Nicole ga poljubi. Vse bolj strastno se poljubljata, medtem ko govorita.

PHIL: Nisi?

NICOLE: Ne. Blefirala sem.

PHIL: Jaz sem ti pa verjel. Ko si z mano, pa ne blefiraš?

NICOLE: Ne.

PHIL: Vem. *Premolk.* Ko bi vsaj.

NICOLE: Zakaj?

PHIL: Da bi se boljše počutil.

NICOLE: No, prav, pa bom.

PHIL: Ne, ni treba. Bi se poročila z mano?

NICOLE: Poročila? S tabo? Z moškim, ki misli samo na seks in nase?

PHIL: Jaz pa res ne mislim samo nase. V Somaliji sponzoriram kozo.

NICOLE: Ki ji je ime?

PHIL: Okej, imaš prav. Ampak jaz se res hočem poročiti s tabo. Res hočem odrasti.

NICOLE: Saj veš, da ne bi delovalo.

PHIL: Potrudil se bom. Spremenil se bom.

NICOLE: Ljudje se ne spreminjajo. Ostanajo taki, kot so, in zasovražijo svoje partnerje, ker ti hočejo, da bi se spremenili. Vsak dan s tabo bo tak kot danes: varanje, hinavščina, alkohol, seks z neznankami, laži, prikrivanje, pohlep po lahko zasluženem denarju. Da bi se poročila? Ni šans. Zate ne bi nikoli več niti

volila.

PHIL: Rad bi hodil s tabo v svoj domači pub v nedeljo popoldne. S tabo kot s svojo ŽENO.

NICOLE: Soprogo.

PHIL: Šla bova tja, z roko v roki, čez polja, pojedla kosilo, ti boš odšla in me pustila tam, kot to ponavadi narediš, in me prišla pozneje iskat, kot to ponavadi narediš, potem bova šla v posteljo, v nedeljo popoldne, pozneje pa v kitajsko restavracijo po hrano za s sabo in si spekla tiste hrustljave, palačinkam podobne zadeve in gledala po televiziji kakšno priredbo romana Jane Austen, kar bo na nezavedni ravni samo še utrdilo najino skupno ljubezen do Anglije. Jebat ga, Nicole, se boš poročila z mano?!

Poljubita se – dolgo in komplicirano.

NICOLE: Ampak priimek bom pa obdržala.

PHIL: To pomeni »da«?

NICOLE: Nikoli nisem mislila, da bom Mrs. Wardrobe.

Poljubita se.

PHIL: Kaj pa, če bi imela oba priimka?

NICOLE: Wardrobe-Daws?

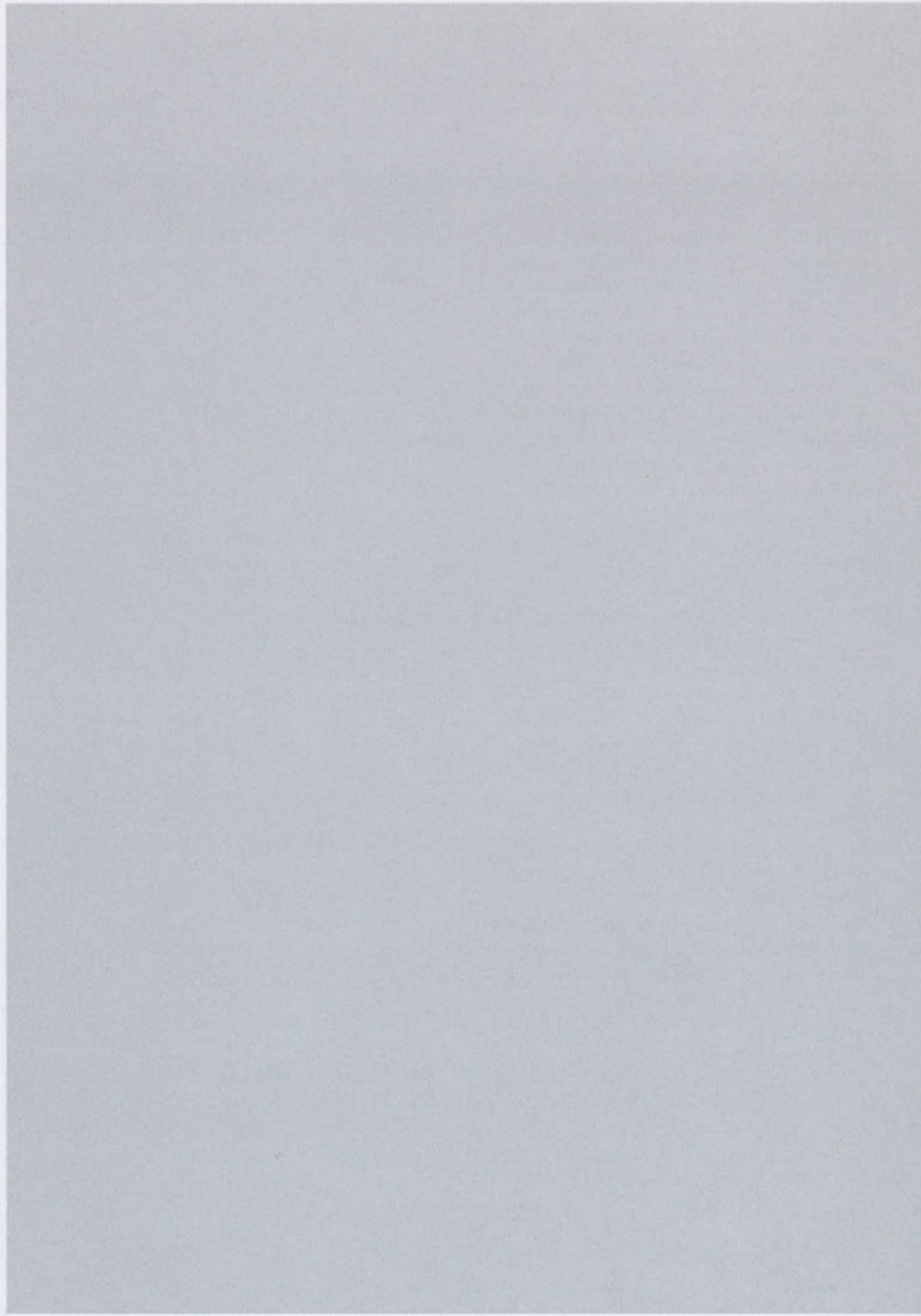
PHIL: Zakaj pa ne?

NICOLE: To bi bilo pa zelo grdo do otrok. Kaj bova pa zdaj?

PHIL: Za začetek se bom tako dolgo in tako počasi ljubil s tabo, da bo čez leta videti v tvojem življenjepisu, kot da si si vzela eno leto dopusta.

Pomikata se proti sobi i in zapreta vrata. Phil takoj spet pride ven, gre k omari in jo odpre. Notri je André s slušalkami na glavi. Phil mu jih sname. André pobere svoje stvari in stopi iz omare. Nato se sprehodi po sobi, vse pregleda, zaklepa vrata, gleda pod pohištvo, nato se poskočno napoti v sobo i.

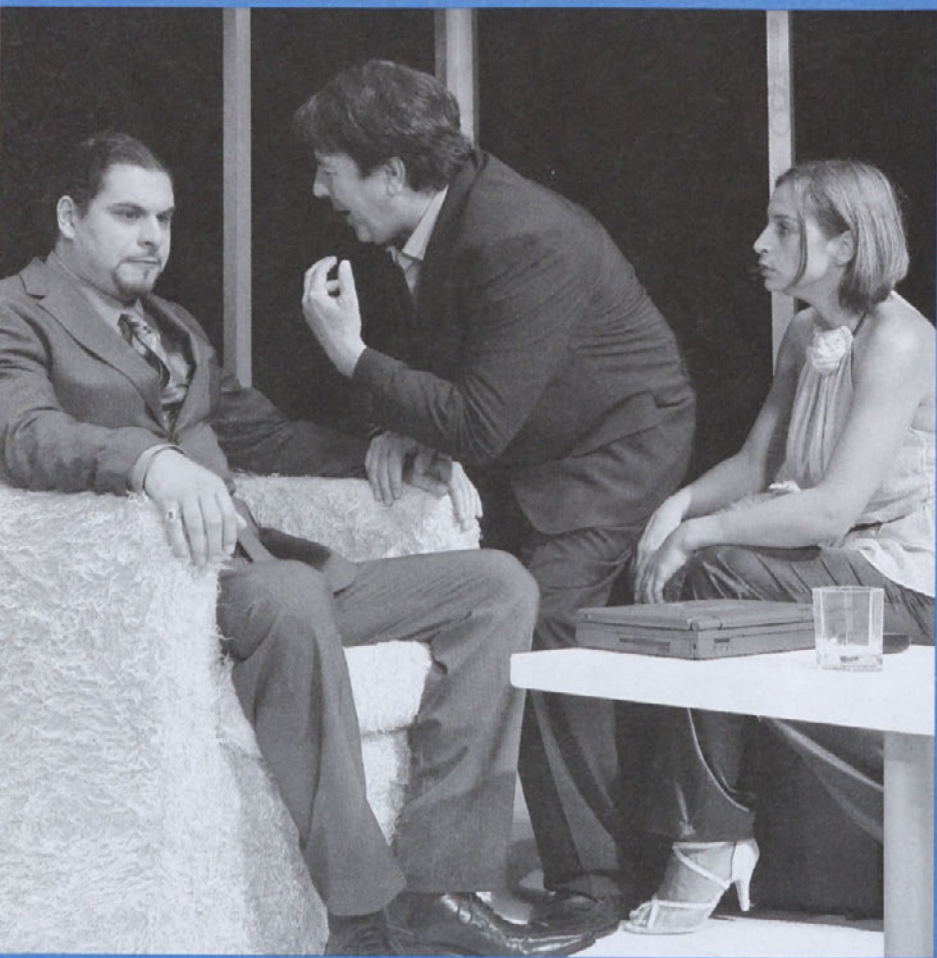
Tema.

Zvone Agrež,
Jagoda,
Renato Jenček

Tarek Rashid,
Renato Jenček,
Barbara Medvešček

Evropska unija v komični luči

Richard Bean je sodobni angleški avtor, ki se je rodil leta 1956. Študiral je psihologijo na Univerzi v Loughboroughu. Dvajset let je delal v gospodarstvu v različnih kadrovskih službah in kot neodvisni poklicni psiholog svetovalec nevladnim organizacijam (Amnesty International ...), ob tem pa se je ukvarjal tudi s stand-up komedijo. Nastopal je po pubih v Londonu. Pisati je začel razmeroma pozno, pri štiridesetih letih, in se v svojih prvih dramah vsebinsko naslanjal na okolje, iz katerega prihaja in ki je danes postindustrijska razvalina nekoč uspešnega ribiškega mesta. Med njegove pomembnejše drame sodijo *Under the whale back*, *Hooneymoon Suite*, *Harvest* ... Z igro *Evrofilija (In the Club)* je Bean posegel v

izrazito komični žanr, kjer je – kot je poznano že od antike – združil politično satiro in seksualne intrige. Prikazal je poslanca Evropskega parlamenta Philipa Wardroba, ki je na tak položaj prilezel po srečnem naključju – Philip je len, nesposoben, ne posebno bister in seveda velik ženskar.

Raziskave so pokazale, da ima večina evropsolancev v domačem strankarskem okolju šibek status. Njihov glavni cilj je, da preko Evropskega parlamenta pridejo v nacionalne parlamente in prevzamejo vodilno vlogo v nacionalnih vladah. Raziskave tudi kažejo, da poslanci EP pri glasovanju sledijo trem ciljem: vnovični izvolitvi, vplivnejšemu položaju in šele nato uresničevanju začrtanih politik.

Philip pripada drugi največji stranki v Evropskem parlamentu – Socialistični stranki, katere glavni cilji so boj proti nezaposlenosti, ekonomska in socialna kohezija, ekonomska in monetarna unija, zaščita okolja in mednarodna razvojna pomoč. Čeprav Philip pripada stranki, ki ima najbolj socialen program, ga v politiki zanima izključno denar. Zato dela za turško vlado, ki mu je obljubila, da mu bo za vsako leto, ki ga Turki ne bodo porabili v čakalnici za EU, izplačala milijon evrov v gotovini. Tematika vstopa Turčije v EU je v Ljudski stranki – krščanskih demokratih, ki so največja stranka v EP, povzročila razkol, saj del stranke vidi v Turčiji trojanskega konja islama, drugi del pa zanima le tržno gospodarstvo in je torej naklonjen vstopu

Turčije v EU. Razkol znotraj Ljudske stranke – krščanskih demokratov bi povzročil delitev in s tem bi Socialistična stranka postala najmočnejša v Evropskem parlamentu, Philip pa bi dobil priložnost, da postane njegov predsednik. Komedija *Evrofilija* je pisana z izrazito skepso do Evropske unije in do politike nasploh. Prikazuje majhne, nesposobne ljudi, ki mislijo izključno na lastni interes, pri tem pa krojijo usodo narodov in posameznikov. Ob politični satiri je v komediji druga rdeča nit še seksualna intriga in to daje komediji radoživost, pestrost in niz zabavnih situacij.

ZGODOVINA EVROPSKE UNIJE

Od leta 1550 do 1945 se je na ozemlju Evrope zvrstilo kar 278 vojn, zato je ideal združenih evropskih držav dolgo ostal znan le filozofom in vizionarjem, ki so počasi izoblikovali idejo o združitvi. Njihove sanje so zmeraj znova razblinjali številni konflikti.

Po 2. svetovni vojni z vsemi žrtvami in uničenjem je bila klima bolj naklonjena združitvi evropskih držav. Leta 1949 je bil v Strasbourgu ustanovljen Svet Evrope, že leta 1952 pa mu je sledil Pariški sporazum, v katerem so Belgija, Francija, Italija, Luksemburg, Nizozemska in Nemčija podpisali pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo. Zaradi ugodnosti, ki so jih

z njo pridobili, so kmalu predlagali, da bi razširili skupni trg na vse gospodarske panoge. Dogovorili so se tudi, da si bodo prizadevali za izgradnjo potrebnih skupnih institucij, enoten trg in usklajeno vodenje politike skupnosti. Leta 1957 je bila podpisana Rimska pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za jedrsko energijo. Ta pogodba določa dva cilja: ustanovitev skupnega trga s carinsko unijo in skupno politiko na nekaterih področjih. Leta 1973 postanejo Velika Britanija, Danska in Irski članice EU, 1981. se jim priključi še Grčija. Na Evropskem svetu v Stuttgartu (1983) so se še naprej dogovarjali za politično in gospodarsko združeno Evropo. Ultimativna cilja sta bila

Sponzor
gledališkega
lista je

GRAFIKA GRACER

monetarna unija in koncept evropskega državljanstva.

Leta 1986 so si v Enotni evropski listini zadali, da do leta 1992 zagotovijo poleg prostega gibanja blaga še prosto gibanje oseb, kapitala in storitev. Istega leta se Uniji priključita še Španija in Portugalska.

Leta 1992 je sestavljena Maastrichtska pogodba o Evropski uniji: v njej se države članice zavzemajo za nadgraditev enotnega evropskega trga s popolno gospodarsko, nato pa še politično unijo, saj še vedno niso bile uresničene vse zahteve iz Enotne evropske listine. Ob tem je prišlo tudi do korenitih sprememb v srednji in vzhodni Evropi in v ES je bil vse večji pritisk globalizma na nacionalna gospodarstva. Leta 1995 se priključijo še Avstrija, Švedska in Finska.

Leta 1997 je podpisana

Amsterdamska pogodba o Evropski uniji, ki poudarja predvsem spoštovanje človekovih pravic in demokratična načela držav članic. Prednostna naloga EU postanejo zaposlovanje, socialna listina in državljske pravice. Leta 2002 evro zamenja nacionalne valute v 12 državah EU. Že naslednje leti je zavrnen osnutek evropske ustave. Leta 2004 vstopijo v EU Slovenija, Slovaška, Češka, Litva, Latvija, Estonija, Poljska, Ciper, Malta in Madžarska, leta 2007 pa še Bolgarija in Romunija.

EVROPSKI PARLAMENT

Prvič je zasedal 1952., uradno ime ima šele od leta 1986. Velika prelomnica je bilo leto 1979, ko so prvič neposredno volili poslance v EP, v katerem jih je danes 785. Udeležba na volitvah je majhna (v Veliki Britaniji okoli 50 % in še pada). EP sodeluje pri oblikovanju evropske zakonodaje in proračunu; ima tudi politično funkcijo, ki je v glavnem nadzorna: izvaja javni nadzor nad pooblastili, ki jih imajo Evropska komisija in druge institucije EU. Parlament zaseda enkrat na mesec v Strasbourgu. Administrativno delo se opravi v Luxembourg, kjer za to poskrbi 3500 zaposlenih. Večina parlamentarnih odborov zaseda v Bruslju.

VSTOP TURČIJE V EU

Turčija je že leta 1959 (dve leti po podpisu Rimske pogodbe) oddala prošnjo za včlanitev v Evropsko gospodarsko skupnost in leta 1963 je takratnih šest držav članic obljubilo, da si to lahko obeta v prihodnosti. Vojaški udar v Turčiji je poslabšal

razmere in leta 1980 so se pogajanja zamrznila. Udar se je končal leta 1983 z volitvami in odnosi z EU so se otoplili. Leta 1987 je Turčija zaprosila za polnopravno članstvo. Leta 1997 Evropski svet Turčiji ni podelil statusa kandidatke za članstvo zaradi Cipra in kratenja človekovih pravic, vendar so ji leta 1999 ta status podelili. Parlament v

Ankari je leta 2002 sprejel številne spremembe na področju človekovih pravic in odpravo smrtne kazni. Decembra 2006 so se ministri dogovorili, da bodo zamrznili 8 od 35 poglavij, ker Turčija ne spoštuje svojih zavez do Cipra. Interes Turčije v EU je predvsem v skupni kmetijski politiki in nadomestilih.

Pogajanja za vstop Turčije v EU ne bodo končana vsaj do leta 2014, v nekaterih evropskih državah pa nameravajo izvesti referendum o vstopu Turčije v EU.

Turčija je imela leta 2005 sedemdeset milijonov prebivalcev, EU pa 450 milijonov. Čez deset let bo EU (skupaj z novimi članicami) štela 480 milijonov prebivalcev, Turčija pa od 80 do 100 milijonov. V veljavi je tudi turški zakon, ki vsakemu pripadniku ene od turških narodnosti (Turkmenistanci, Uzbekistanci, Kazahstanci,

Kirgizi, Azerbajdžanci in kitajski Šinjangci) zagotavlja turško državljanstvo. Leta 2005 je bilo torej v Aziji še 200 milijonov potencialnih Turkov.

Države se različno odzivajo na vstop Turčije v EU. Zagovorniki trdijo, da je geografska lega Turčije idealna (gospodarski vidik), nasprotniki pa so mnenja,

Lučka Počkaj

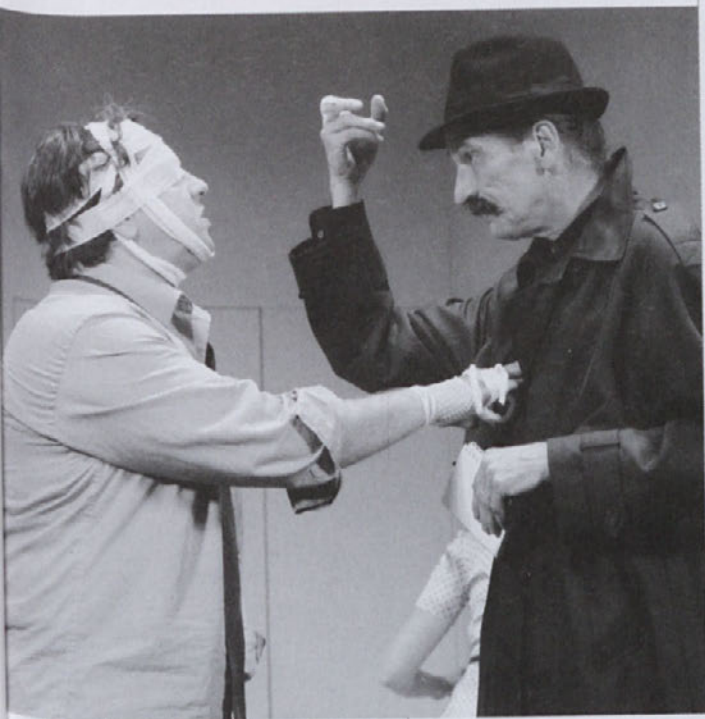

Tina Kosi
Evropska unija
v komični luči

da zakon o sprejetju nove države članice predpisuje, da večina ozemlja države članice leži v Evropi. 97 % turškega ozemlja vključno z glavnim mestom leži v Aziji. Zagovorniki vidijo prednost tudi v veliki turški vojski, ki šteje 640 000 ljudi, več od katerekoli druge članice EU, pri tem pa je Turčija ena najpomembnejših članic zveze Nato in bi bila dobrodošla pri obrambi jugovzhodnih mej EU. Zagovorniki menijo še, da bi zaradi sprejetja večinoma muslimanske države v EU omilili nasprotja med Evropo in islamskim svetom. Predvsem pa je

pomembno dejstvo, da je Turčija Evropi drugi največji energetski vir (za Rusijo), njeno gospodarstvo je eno najhitreje rastočih v Evropi, ima mlado prebivalstvo in evropski trg bi se močno razširil. Nasprotniki se bojijo vstopa Turčije v EU zaradi njene velikosti in števila prebivalcev (Turčija bi imela v institucijah EU toliko glasov kot Nemčija), bojijo se množičnega preseljevanja. Ob tem pa tudi opozarjajo, da se v Turčiji še vedno kršijo človekove pravice, zatirajo se svoboda govora, pravice žensk in obstoj etničnih manjšin ter obstajajo

zakoni, ki se preveč mešajo z vero (pred nekaj leti so hoteli uvesti zakon glede prešuštva). Na udaru je tudi zloglasni 301. člen turškega kazenskega zakonika, ki pravi, da se lahko vsakdo, ki javno kleveta Turčijo, turško vlado, skupščino, sodišča ter vojaške in varnostne organizacije, kaznuje z zaporom od 6 mesecev do treh let, če pa to počne v tujini, se mu kazen lahko zviša še za tretjino. Po tem zakonu so bili obtoženi številni turški intelektualci, novinarji, uredniki in pisatelji.

Renato Jenček,
Igor Sancin

Napovedujemo

Jon Fosse

PUNCA NA ZOFI

(Jenta i sofaen)

Prva slovenska uprizoritev

REŽISERKA

Tijana Zinajić

Punca sedi na zofi in ne ve, kaj bi sama s seboj. Prepira se z materjo in zavida svoji sestri. Pogreša očeta, ki je ves čas zdoma, ker je mornar. Ženska srednjih let slika svoj portret, ko je bila še punca na zofi. Polna je dvomov o sebi, o svojem talentu ... V poetični drami enega najbolj provokativnih, razvpitih in največkrat uprizarjanih sodobnih evropskih avtorjev se prepletata sedanost in preteklost, kratke, skope replike pa izzovejo močne občutke.

Premiera novembra 2007

Gledališki list Slovenskega ljudskega gledališča Celje
Letnik 57, sezona 2007/2008, številka 1
Izdaja Slovensko ljudsko gledališče Celje.
Vse pravice pridržane.

Cena te številke je 2 €.
V skladu s 13. točko prvega odstavka 26. člena
Zakona o DDV davek ni obračunan.

Za izdajatelja Tina Kosi
Urednica Tatjana Doma
Lektor Arko
Fotograf Damjan Švarc
Oblikovalec Matjaž Tomažič/Kontrastika
Tisk Grafika Gracer
Naklada 1.000 izvodov
Celje, Slovenija, september 2007

SLG Celje si pridržuje pravico do
spremembe programa.

Sezona 2007/2008

REPERTOAR

Richard Bean

EVROFILIJA

Režiser Boris Kobal

premiera septembra 2007

Jon Fosse

PUNCA NA ZOFI

Režiserka Tijana Zinjajic

premiera novembra 2007

Avtorski projekt Željka Vukmirice

in igralcev SLG Celje

BORZA SLOVENSКИH KARAKTERJEV

Režiser Željko Vukmirica

premiera februarja 2008

Eugène Ionesco

STOLI

Režiser Miha Golob

premiera marca 2008

ODERPODODROM

John Steinbeck

LJUDJE IN MIŠI

Režiser Samo M. Strelec

premiera maja 2008

in za otroke

Kajetan Kovič

MAČEK MURI

Avtorica dramatisacije Romana Ercegovič

Režiser Matjaž Latin

Skladatelj Jerko Novak

premiera oktobra 2007

Celje - skladišče

D-Per

GLEDALSKI

97/2007/2008

5000023042.1

COBISS